د سموئيل اول کِتاب

القنه او د هغهٔ خاندان په سيلا کښې

١ (١) يو سړے چې نوم يې القنه وو هغه راما ښار کښې اوسېدو. د هغهٔ تعلق د اِفرائيم قبيلې سره وو، او د اِفرائيم د
غرونو په مُلک کښې پاتې کېدو. هغه د يروحام زوئ او د اليهُو نمسے وو او هغه د توځُو د خاندان نه وو چې د صُوف د
قبيلې يوه برخه وه. (٢) د القنه دوه ښځې وې حنه او فِننه، د فِننه بچى وُو خو د حنه نهٔ وُو. (٣) القنه به هر کال د راما نه
تلو چې په سيلا کښې د ربُ الافواج عبادت وکړى او قربانى ورته پېش کړى، چرته چې د عيلى دوه زامن حُفنى او فينحاس
د مالِک خُدائ اِمامان وُو. (٤) هر ځل چې القنه خپله قربانى پېش کوله نو هغهٔ به د غوښې يوه برخه فِننې له او يوه يوه
برخه به يې د هغې هر بچى له ورکوله. (٥) هغهٔ د حنه سره ډېره مينه کوله نو ځکه هغې له يې يو په دوه برخه ورکوله، اګر
چې مالِک خُدائ هغه شنډه کړې وه. (٦) د هغې بنې فِننې به هغه رټله او سپکوله به يې، ځکه چې مالِک خُدائ هغه شنډه
کړې وه. (٧) هر کال به داسې کېدل، هغوئ به چې کله هم د مالِک خُدائ کور ته لاړل نو فِننې به حنه دومره خفه کړه چې
هغې به ژړل او خوراک به يې نهٔ کولو. (٨) د هغې خاوند القنه به ترې نه تپوس کولو، "حنه تهٔ ولې ژاړې؟ تهٔ ولې خوراک نهٔ
کوې؟ تهٔ هر وخت ولې دومره خفه يې؟ زهٔ ستا دپاره د لسو زامنو نه ښهٔ نهٔ يم څهٔ؟"

حنه او عيلى

(٩)-(١٠) يوه ورځ، کله چې هغوئ په سيلا کښې خوړل څښل وکړل، حنه پاځېدله او د دُعا دپاره لاړله. هغه ډېره زياته خفه
وه او کله چې هغې مالِک خُدائ ته سوال کولو نو ډېر بد بد يې وژړل. په دې دوران کښې، عيلى اِمام د مالِک خُدائ د کور
چوکاټ سره په تخت ناست وو. (١١) حنه يو پوخ لوظ وکړو، "اے، ربُ الافواجه، کهٔ چرې تهٔ په ما غمزپلې رحم وکړې او
زما دُعا قبوله کړې او ما له يو زوئ راکړې، نو زهٔ دا وعده کوم چې هغه به د ټول عُمر دپاره تا ته د نذير په حيثيت وقف
کړم او د هغهٔ د وقف کېدو نښه به دا وى چې وېښتهٔ به يې هيڅکله هم کل نهٔ کړے شى." (١٢) حنه تر ډېر وخته پورې مالِک
خُدائ ته سوال کولو او عيلى د هغې شونډو ته کتل. (١٣) هغې په خاموشۍ سره دُعا کوله، د هغې شونډې خوځېدلې، خو
آواز ترې نه نهٔ وتلو. نو د عيلى دا خيال وو چې هغه په نشه کښې ده، (١٤) او هغې ته يې ووئيل، "ترڅو پورې به تهٔ نشه بازى
کوې، د ميو نه ځان خلاص کړه." (١٥) هغې ورته په جواب کښې ووئيل، "صاحِبه، زهٔ په نشه کښې نهٔ يم. ما نهٔ مے او نهٔ
شراب څښلى دى، زهٔ سخته پرېشانه يم او ما دُعا کوله او خپل تکليفونه مې مالِک خُدائ ته بيانول. (١٦) ما يوه بېکاره ښځه
مهٔ ګڼه. ما هم داسې دُعا کوله ځکه چې زهٔ په سخت غم آخته يم." (١٧) عيلى ورته ووئيل، "په خير لاړه شه او چې څهٔ دې
غوښتى وى نو د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دې هغه تا له درکړى." (١٨) هغې جواب ورکړو، "په ما باندې د رحم نظر وکړه.
بيا هغه لاړه، خوراک يې وکړو او پرېشانى يې ختمه شوه."

د حضرت سموئيل پېدايښت او وقف کېدل

(١٩) په وړپسې سحر القنه او د هغهٔ خاندان وختى پاڅېدل او د مالِک خُدائ د عبادت نه پس هغوئ په راما کښې واپس خپل
کور ته لاړل. القنه د خپلې ښځې حنه سره څملاستو او مالِک خُدائ د هغې دُعا قبوله کړه. (٢٠) چې حنه اُميدواره شوه او
يو زوئ يې پيدا شو نو سموئيل نوم يې ورباندې کېښودو او وې وئيل، "ما دے د مالِک خُدائ نه غوښتے دے." (٢١) هغه

وخت بیا راغلو چې القنه او د هغهٔ خاندان سیلا ته لاړل او مالِک خُدائ ته يې کلنی نذرانه او د منښتې نذرانه پېش کړه. ۲۲
خو دا ځل حنه لا نهٔ ړه. هغې خپل خاوند ته ووئیل، "ماشوم چې کله د مور د تی نه منعې شی نو زهٔ به يې د مالِک خُدائ
کور ته بوځم، چرته به چې هغه د نذیر په حیثیت ټول عُمر تېروی." ۲۳ القنه ورته ووئیل، "ټیک ده، څهٔ چې درته ښهٔ
ښکاری نو هم هغه وکړه، تر هغې پورې په کور کښې پاتې شه چې کله هغه د مور د تی نه منعې شی او مالِک خُدائ دې
وکړی چې ستا وعده پوره شی." نو حنه په کور کښې ایساره وه او خپل بچی له يې تے ورکولو. ۲۴ چې کله هغه د مور د
تی نه منعې شو نو هغه يې سیلا ته بوتلو، ورسره يې یو درې کلن سخے، لس کېلو اوړهٔ او یوه ډکه مشکیزه د میو یوړه. او
هغې په سیلا کښې د مالِک خُدائ کور ته سموئیل بوتلو اگر چې هغه لا وړوکے ماشوم وو. ۲۵ چې کله هغوئ سخے حلال
کړو نو هغوئ ماشوم عیلی له بوتلو. ۲۶ حنه هغهٔ ته ووئیل، "صاحِبه، بې‌ادبی دې معاف وی، زهٔ تا ته یاده یم څهٔ؟ زهٔ هغه
ښځه یم چې دلته ولاړه وم مالِک خُدائ ته مې سوال کولو او تا ولیدم. ۲۷ ما د هغهٔ نه د دې ماشوم سوال وکړو او چې ما
ترې نه د څهٔ سوال کړے وو هغه يې ما له راکړو. ۲۸ نو زهٔ دے مالِک خُدائ ته وقف کوم. تر کومې پورې چې دے
ژوندے وی نو د مالِک خُدائ به وی." بیا هغوئ هلته د مالِک خُدائ عبادت وکړو.

د حنه دُعا

۲ ۱ حنه دُعا وکړه او وې وئیل، "مالِک خُدائ زما زړهٔ د خوشحالۍ نه ډک کړے دے، هغهٔ چې څهٔ کړی دی په هغې
باندې زهٔ ځومره خوشحاله یم. زهٔ په خپلو دشمنانو پورې خاندم زهٔ ځومره خوشحاله یم ځکه چې خُدائ پاک زما مدد
کړے دے. ۲ د مالِک خُدائ په شان هیڅ څوک مقدس نشته، د هغهٔ په شان بل څوک نشته، زمونږ د خُدائ پاک په شان
حِفاظت کوونکے نشته. ۳ لوئې لافې وهل بس کړئ، د غرور خبرې د خولې نه مهٔ راوباسئ. ځکه چې مالِک خُدائ یو
داسې خُدائ پاک دے چې هغه پوهېږی، او هغه د خلقو د هر عمل عدالت کوی. ۴ د تکړه فوجیانو لیندې ماتې شوې دی،
خو کمزوری تکړه کېږی. ۵ کومو خلقو له چې یو ځل خوراک ورکړے شوے وو نو هغوئ اوس د خوراک دپاره خپل
ځانونه مزدوران کړل، خو چې څوک اوږی وُو د هغوئ لوږه ختمه شوه. د شنډې ښځې اووهٔ بچی شوی دی، خو د ډېرو
بچو مور غمژنه ده. ۶ مالِک خُدائ مړهٔ کول او ژوندی کول کوی، هغه خلق قبر ته لېږی او واپس يې راولی. ۷ هغه
څوک غریب کوی او څوک مالداره کوی، هغه څوک لاندې کوی او څوک اوچتوی. ۸ هغه غریب د خاورې نه راوچتوی
او ضرورتمند د ایرو د ډېری نه اوچتوی، او د شهزادګانو مرتبه ورکوی او د عزت په ځایونو کښې يې کښېنوی. د زمکې
بنیادونه د مالِک خُدائ دی، په دې باندې هغهٔ دُنیا ودرولې ده. ۹ هغه د خپلو وفادارو خلقو ژوند بچ کوی، خو بدعمله په
تیارهٔ کښې ورکیږی، سړے په خپل طاقت باندې نهٔ بریالے کیږی. ۱۰ د مالِک خُدائ دشمنان به تباه شی، هغه به د هغوئ
خِلاف د آسمان د تندر په شان شی. مالِک خُدائ به د ټولې دُنیا عدالت کوی، هغه به خپل بادشاه له طاقت ورکړی، هغه به
خپل خوښ کړے شوے بادشاه بریالے کړی." ۱۱ بیا القنه واپس په راما کښې کور ته لاړو، خو سموئیل په سیلا کښې
پاتې شو او د عیلی اِمام د مشری لاندې يې د مالِک خُدائ خِدمت کولو.

د عیلی زامن

۱۲ د عیلی زامن بد عمله کسان وُو. هغوئ مالِک خُدائ ته هیڅ توجو ورنهٔ کړه ۱۳ او نهٔ يې د هغه اصُولو خیال وساتلو
چې د اِمامانو د برخې په حقله وُو. او کله به چې چا یوه نذرانه پېش کوله او چې غوښه به لا پخېدله نو د اِمام نوکر به د یو
درې غاښی سره راغلو، ۱۴ هغهٔ به درې غاښے د پخلی لوښی ته ورننویستلو او چې درې غاښی به څهٔ هم راوویستل نو

هغه به د اِمام وُو. د هغه ټولو بنی اِسرائيلو سره هم داسې سلوک وشو چې د قربانۍ پېش کولو دپاره سيلا ښار ته راغلی وُو.
۱۵ د دې نه علاوه، وازګه به هم لا نۀ وه لرې کړے شوې او نۀ به سوزولے شوې وه چې د اِمام نوکر به راغلو او چې چا
به نذرانه پېش کوله نو هغۀ ته به يې وئيل، "ما له لږه غوښه راکړه چې اِمام له يې وريته کړم، هغه به ستاسو پخه شوې غوښه
نۀ قبلوی، صِرف کچه غوښه قبلوی." ۱۶ کۀ هغه کس به ورته ووئيل، "راځئ چې هغه وکړُو چې څۀ صحيح وی او اول
وازګه وسوزوو، بيا چې دې څۀ خوښ وی نو هغه واخله." خو د اِمام نوکر به ورته ووئيل، "نه، اوس دا ما له راکړه، کۀ نۀ
راکوې، نو زۀ به يې په زور اخلم." ۱۷ د عيلی د زامنو دا ګناه د مالِک خُدائ په نظر کښې ډېره لويه وه، ځکه چې هغوئ د
مالِک خُدائ د نذرانو دومره بې‌عزتی کوله.

حضرت سموئيل په سيلا کښې

۱۸ په دې دوران کښې سموئيل هلک د مالِک خُدائ خِدمت جاری وساتلو، د لټې يو مقدس پېش بند به يې اغوستو. ۱۹ د
هغۀ مور به هر کال يوه وړه چُوغه جوړوله او چې هغه د خپل خاوند سره کلنی نذرانه پېش کولو له تله نو چُوغه به يې
وروړله. ۲۰ نو عيلی به د القنه او د هغۀ د ښځې دپاره برکت غوښتو او القنه ته به يې فرمائيل، "مالِک خُدائ دې تا له د دې
ښځې نه نور بچی درکړی چې د هغۀ ځائ ونيسی چې کوم تا مالِک خُدائ ته وقف کړے دے." د هغې نه پس به هغوئ
واپس کور ته تلل. ۲۱ مالِک خُدائ حنه له برکت ورکړو او د هغې نور درې زامن او دوه لوڼه پيدا شوې. سموئيل هلک د
مالِک خُدائ په خِدمت کښې لوئ شو.

عيلی او د هغۀ زامن

۲۲ عيلی اوس ډېر بوډا شوے وو. هغۀ د هغه هر څۀ په حقله اورېدل چې د هغۀ زامنو د بنی اِسرائيلو سره کول او دا چې
هغوئ د هغه ښځو سره هم څملاستل چا چې د مالِک خُدائ د حضور خېمې د دروازې په خولۀ کښې خدمت کولو. ۲۳ نو
هغۀ هغوئ ته ووئيل، "تاسو دا کارونه ولې کوئ؟ تاسو چې کوم بد کوئ هر سړے د هغې په حقله ما ته وائی. ۲۴ بس
کړئ، زما زامنو، زۀ خبر شوے يم چې د مالِک خُدائ د خلقو په مينځ کښې يو خراب خبر خورېږی. ۲۵ کۀ يو سړے د بل
چا خِلاف ګناه وکړی، نو خُدائ پاک ته د هغۀ دپاره سوال کېدے شی خو کۀ يو سړے د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړی نو
د هغۀ دپاره هيڅ څوک هم د رحم سوال نۀ شی کولے." خو هغوئ خپل پلار ته غوږ ونۀ نيولو، ځکه چې مالِک خُدائ د
هغوئ د وژلو فيصله وکړه. ۲۶ سموئيل هلک غټېدو او د مالِک خُدائ او د خلقو عزت يې وموندو.

د عيلی د خاندان خِلاف پېشګوئي

۲۷ عيلی ته د مالِک خُدائ نه د دې پيغام سره د مالِک خُدائ نه يو پېغمبر راغلو، "کله چې ستا پلار نيکۀ هارون او د هغۀ
خاندان د مِصر د فِرعون غلامان وُو، نو ما خپل ځان هارون ته ښکاره کړو. ۲۸ ما د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو نه د هغۀ
خاندان خوښ کړو چې زما اِمامان شی، چې د قربان‌ګاه سره خِدمت کوی، خوشبوئی سوزوی او زما په حضور کښې پېش
بند اغوندی. او چې په قربان‌ګاه باندې کومې نذرانې سوزولے شی نو د هغې د اخستلو حق مې ورله ورکړو. ۲۹ نو بيا،
تاسو ولې د هغه نذرانو او قربانو لالچ کوئ چې زۀ يې د خپلو خلقو نه غواړم؟ عيلی، تۀ ولې زما نه زيات د خپلو زامنو عزت
کوې چې هغوئ دې پړېښی دی چې زما خلق ما ته کومې قربانۍ پېش کوی چې د هغې په ټولو ښو حِصو باندې خپل ځانونه
څوربی کړی؟ ۳۰ ما، مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک په تېره زمانه کښې دا وعده وکړه چې ستاسو خاندان او

قبيله به د ټولو وختونو دپاره د اِمامانو په توګه زما خِدمت کوى. خو اوس زۀ دا وايم چې نور به داسې نۀ وى بلکې د دې په ځائ، څوک چې زما عزت کوى نو زۀ به د هغوئ عزت کوم او چې څوک زما بې‌عزتى کوى نو زۀ به د هغوئ سپکاوے کوم. ۳۱ واوره، هغه وخت راروان دے چې زۀ به ستا د خاندان او قبيلې ټول زلمى ووژنم، نو ستا په خاندان کښې به داسې يو سړے هم نۀ وى چې بوډاتوب ته ورسيږى. ۳۲ تۀ به په تکليف کړے شې او هغه ټولو برکتونو ته به د ارمان سره ګورې چې زۀ يې نورو بنى اِسرائيلو له ورکوم، خو ستا په خاندان کښې به هيڅ څوک هم تر بوډاتوب پورې ژوندے نۀ وى. ۳۳ خو چې څوک ژوندى پاتې شى، نو هغوئ به په پرېشانئ او غم آخته شى او د هغوئ نور ټول اولاد به په يو سخت مرګ مړۀ شى. ۳۴ کله چې ستا دوه زامن حُفنى او فينحاس دواړه په يوه ورځ مړۀ شى، نو دا به تاسو ته ثابِته شى چې ما چې هر څۀ وئيلى وُو نو هغه رښتيا شول. ۳۵ زۀ به يو اِمام خوښ کړم چې هغه به زما وفادار وى او چې څۀ زۀ غواړم نو هغه هر څۀ به کوى. زۀ به هغۀ له اولاد ورکړم، چې هغوئ به همېشه زما د خوښ شوى بادشاه په حضور کښې خِدمت کوى. ۳۶ ستا د اولاد چې کوم کس هم ژوندے پاتې وى نو هغه به هغه اِمام له ځى او د هغۀ نه به پېسې او خوراک غواړى او دا سوال به ورته کوى چې ما د اِمامانو سره منظور کړه، نو چې ما ته يوه نوړۍ روټۍ مِلاو شى.“

د مالِک خُدائ سموئيل ته راښکاره کېدل

۳ ۱ په هغه ورځو کښې، کله چې سموئيل هلک د عيلى د لارښودنې لاندې د مالِک خُدائ خِدمت کولو، د مالِک خُدائ وحى نازلېدل کم شوى وُو او د هغۀ پېغام ښکاره کېدل بلکل کم شوى وُو. ۲ يوه شپه عيلى چې اوس د هغۀ نظر ډېر کمزورے شوے وو په خپله کوټه کښې ملاست وو. ۳ د سحر نه مخکښې، چې ډيوه تر اوسه پورې بلېدله او سموئيل د مالِک خُدائ په کور کښې ملاست وو، چرته چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق وو، ۴ مالِک خُدائ سموئيل ته آواز وکړو. سموئيل وفرمائيل، ”زۀ دا يم.“ ۵ او عيلى له يې منډه کړه او ورته يې وفرمائيل، ”زۀ راغلمه، تا ما ته آواز وکړو.“ خو عيلى ورته ووئيل، ”ما خو تا ته آواز نۀ دے کړے، لاړ شه او څمله.“ نو سموئيل لاړو او څملاستو. ۶ مالِک خُدائ سموئيل ته بيا آواز وکړو، ”سموئيله.“ نو سموئيل پاڅېدو، عيلى له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تا ما ته آواز وکړو او زۀ راغلم.“ خو عيلى ورته ووئيل، ”زما زويه، ما خو تا ته آواز نۀ دے کړے، بيا لاړ شه او څمله.“ ۷ خو هلک ته پته ونۀ لګېده چې دا مالِک خُدائ وو، ځکه چې د دې نه مخکښې مالِک خُدائ هيڅکله هم د هغۀ سره خبرې نۀ وې کړې. ۸ مالِک خُدائ سموئيل ته په درېم ځل آواز وکړو، هغه پاڅېدو، عيلى له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تا ما ته آواز وکړو او زۀ راغلم.“ نو عيلى ته پته ولګېده چې هغه مالِک خُدائ وو چا چې هلک ته آواز کولو، ۹ نو عيلى سموئيل ته وفرمائيل، ”لاړ شه او څمله، او کۀ هغۀ تا ته بيا آواز وکړو، نو ورته ووايه، مالِکه خُدايه، ستا بنده يې اورى.“ نو سموئيل لاړو او په خپل ځائ کښې څملاستو. ۱۰ نو مالِک خُدائ راغلو او هلته ودرېدو او د مخکښې په شان يې ورته آواز وکړو، ”سموئيله، سموئيله.“ سموئيل ورته ووئيل، ”وفرمائى، ستا بنده يې اورى.“ ۱۱ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”ګوره، زۀ په بنى اِسرائيلو کښې داسې څۀ کوم چې هغه به دومره سخت وى چې څوک يې واورى نو حېران به شى. ۱۲ تر اوسه پورې چې ما د عيلى او د هغۀ د خاندان خِلاف څۀ هم وئيل نو په هغه ورځ به هغه هر څۀ وکړم. ۱۳ ما هغۀ ته مخکښې وئيلى دى چې زۀ د هغۀ خاندان له د تل دپاره سزا ورکوم ځکه چې د هغۀ زامنو زما خِلاف خرابې خبرې کړې دى. عيلى ته پته وه چې هغوئ داسې کول، خو هغوئ يې نۀ منع کول. ۱۴ نو ما دا قسم کړے دے چې د دې سختې ګناه د لرې کولو دپاره به هيڅ قربانى او نذرانه د عيلى د خاندان دپاره کافى نۀ وى.“ ۱۵ سموئيل تر سحره پورې ملاست وو، بيا هغه پاڅېدو او د مالِک خُدائ د کور دروازې يې کولاو کړې. هغه د دې نه يرېدلو چې عيلى ته د دې پېغام د ښکارېدو په حقله ووائى. ۱۶ عيلى ورته آواز

وکړو، ”زما زویه، سموئیله.“ هغهٔ ورته وفرمائیل، ”زهٔ حاضر یم.“ (۱۷) عیلی ترې نه تپوس وکړو، ”مالِک خُدائ تا ته څهٔ
وفرمائیل؟ زما نه یوه خبره هم مهٔ پټوه. خُدائ پاک به تا له سخته سزا درکړی کهٔ تا ما ته هغه هر څهٔ ونهٔ فرمائیل چې څهٔ
درته هغهٔ فرمائیلی دی.“ (۱۸) نو سموئیل ورته هغه هر څهٔ وفرمائیل، هغهٔ ترې نه یوه خبره پټه ونهٔ ساتله. عیلی وفرمائیل،
”هغه مالِک خُدائ دے، هغهٔ ته چې څهٔ ښهٔ ښکاری نو هم هغه به وکړی.“ (۱۹) چې سموئیل غټېدو، مالِک خُدائ د هغهٔ مل
وو او د مالِک خُدائ هغه ټولې پېشګویانې پوره کېدې کومې چې سموئیل کړې وې. (۲۰) نو د هغه مُلک د یو سر نه تر بل
سره پورې، ټولو بنی اِسرائیلو ته پته ولګېده چې سموئیل په حقیقت کښې د مالِک خُدائ پېغمبر وو. (۲۱) مالِک خُدائ به په
خپله په سیلا کښې راڅرګندېدو، چرته چې هغه سموئیل ته څرګند شوے وو او د هغهٔ سره یې خبرې کړې وې.

د لوظ د صندوق قبضه کېدل

۴ (۱) ټول بنی اِسرائیلیان د سموئیل د خبرو نه خبر شول. نو فلستیان د بنی اِسرائیلو خِلاف جنګ دپاره راغونډ شول او
بنی اِسرائیلیان هم د هغوئ سره جنګېدو دپاره راووتل. بنی اِسرائیلو په اِبن‌عزر کښې او فلستیانو په افیق کښې خپلې خېمې
ولګولې. (۲) فلستیانو حمله وکړه او د یوې لوئې جګړې نه پس هغوئ بنی اِسرائیلو له شکست ورکړو او تقریباً څلور زره
سړی یې د جنګ په مېدان کښې ووژل. (۳) کله چې هغه ژوندی پاتې شوی کسان واپس خېمو ته راغلل، نو د بنی اِسرائیلو
مشرانو ووئیل، ”مالِک خُدائ فلستیان ولې پرېښودل چې مونږ له شکست راکړی؟ څئ چې لاړ شُو او د سیلا نه د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق راوړُو، نو دا به زمونږ سره څی او مونږ به د خپلو دشمنانو نه بچ کوی.“ (۴) نو هغوئ سیلا ته پېغام
ورُونکی ولېږل او د ربُ الافواج د لوظ صندوق یې واپس راوړو، چې د وزرو والا د مخلوق په مینځ کښې په تخت ناست
دے. او د عیلی دوه زامن حُفنی او فینحاس د لوظ صندوق سره راغلل. (۵) کله چې د لوظ صندوق راورسېدو، نو بنی
اِسرائیلو د خوشحالئ نه دومره لویه چغه ووهله چې زمکه وخوځېدله. (۶) فلستیانو دا چغه واورېدله او وې وئیل، ”د
عبرانیانو په کېمپ کښې دا چغې واورئ. د دې څهٔ مطلب دے؟“ کله چې هغوئ ته پته ولګېده چې د مالِک خُدائ د لوظ
صندوق د عبرانیانو کېمپ ته رارسېدلے دے، (۷) هغوئ وېرېدل او وې وئیل، ”د هغوئ کېمپ ته خُدائ راغلے دے. مونږ
غرق شُو. په مونږ باندې هیڅکله مخکښې داسې څهٔ نهٔ دی شوی. (۸) زمونږ مدد وکړه، مونږ به د هغه طاقتورو معبودانو نه
څوک بچ کړی؟ دا هغه معبودان دی چا چې په صحرا کښې مِصریان هلاک کړل. (۹) فلستیانو، تکړه شئ. د سړو په شان
وجنګېږئ، ګنې مونږ به د عبرانیانو غلامان شُو، لکه څنګه چې هغوئ زمونږ غلامان وُو. نو د سړو په شان جنګ وکړئ.“
(۱۰) فلستیان سخت وجنګېدل او بنی اِسرائیلو له یې شکست ورکړو، چې هغوئ په منډه خپلو کورونو ته لاړل. دا یو لوئ
قتلِ عام وو. او دېرش زره بنی اِسرائیلی فوجیان ووژلے شول. (۱۱) د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شو او د
عیلی دواړه زامن، حُفنی او فینحاس ووژلے شول.

د عیلی مرګ

(۱۲) د بنیامین قبیلې یو سړی د جنګ مېدان نه تر سیلا پورې منډه ووهله او هم په هغه ورځ ورسېدو. د خپل تکلیف ښودلو
دپاره هغهٔ خپلې جامې شلولې وې او په سر باندې یې خاورې اچولې وې. (۱۳) عیلی د لوظ صندوق په حقله ډېر پرېشانه وو،
هغه د لارې په غاړه په یوه کُرسئ باندې ناست وو او انتظار یې کولو. هغه سړی دا خبر په ټول ښار کښې خور کړو او هر یو
کس د یرې نه وژړل. (۱۴) عیلی شور واورېدو او تپوس یې وکړو، ”دا شور د څهٔ شی دے؟“ هغه سړے عیلی له په منډه لاړو
او هغه یې خبر کړو. (۱۵) عیلی اوس د دوه کم سلو کالو وو او بېخی ړوند وو. (۱۶) سړی ورته ووئیل، ”زهٔ نن د جنګ نه

راتښتېدلے يم.“ عيلى ترې نه تپوس وکړو، ”زما زويه، څۀ شوى دى؟“ ١٧ هغه پېغام وړُونکى ورته په جواب کښې ووئيل، ”بنى اِسرائيليان د فلستيانو نه وتښتېدل، دا زمونږ دپاره ډېر خراب شکست وو، د دې نه علاوه، ستا زامن، حُفنى او فينحاس هم ووژلے شول او د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شو.“ ١٨ کله چې هغه سړى د لوظ د صندوق ذِکر وکړو، نو عيلى د دروازې سره د کُرسۍ نه په شا وغورزېدو. هغه ډېر بوډا او غټ وو او په غورزېدو سره يې څټ مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د بنى اِسرائيلو قاضى وو.

د فينحاس د کونډې مرګ

١٩ د عيلى اِنږور، د فينحاس ښځه اُميدواره وه او تقريباً دا د هغې د بچى د پيدا کېدو وخت وو. کله چې هغه خبر شوه چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شوے دے او سخر او خاوند يې مړۀ شوى دى، نو ناڅاپه په هغې باندې د ماشوم د پيدا کېدو سخت درد راغلو. ٢٠ او کله چې هغه د مرګ په حالت کښې وه، نو چې کومو ښځو د هغې مدد کولو هغوئ ورته ووئيل چې، ”تکړه شه، ستا زوئ پيدا شوے دے.“ خو هغې هيڅ توجو ورنۀ کړه او نۀ يې جواب ورکړو. ٢١ هغې په ماشوم باندې يکبود نوم کېښودو او وې وئيل چې، ”د خُدائ پاک جلال د بنى اِسرائيلو نه تلے دے.“ دا ځکه چې د لوظ صندوق قبضه شوے وو او د هغې سخر او خاوند مړۀ شوى وُو. ٢٢ هغې ووئيل، ”د خُدائ پاک جلال د بنى اِسرائيلو نه تلے دے، ځکه چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق قبضه کړے شوے دے.“

فلستيانو سره د لوظ صندوق

٥ ١ کله چې فلستيانو د لوظ صندوق قبضه کړو نو هغوئ د اِبن‌عزر نه خپل ښار اشدود ته راوړو، ٢ د خپل معبود دجون کور ته يې يوړو او د هغۀ د بُت په خوا کښې يې کېښودو. ٣ سحر وختى د اشدود خلقو وليدل چې د دجون بُت د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې پړمخې په زمکه غورزېدلے دے. نو هغوئ را اوچت کړو او واپس يې په خپل ځائ کښې کېښودو. ٤ په وريسې سحر وختى هغوئ وليدل چې بُت بيا د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې پړمخې په زمکه غورزېدلے وو. دې ځل يې سر او دواړه لاسونه مات شوى وُو او د دروازې د درشل سره پراتۀ وُو، صرِف ډانچه يې پاتې وه. ٥ نو ځکه تر نن پورې د دجون اِمامان او د هغۀ ټول عبادت کوونکى په اشدود کښې د دجون په درشل باندې قدم نۀ ږدى. ٦ مالِک خُدائ د اشدود خلقو له سخته سزا ورکړه او په هغوئ او د ګېرچاپېره علاقې په خلقو باندې يې د پړسوب مرض راوستلو. ٧ کله چې هغوئ وکتل چې دا څۀ کيږى نو وې وئيل، ”د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک مونږ او زمونږ معبود دجون له سزا راکوى. مونږ د لوظ صندوق نور دلته نۀ شُو پرېښودلے.“ ٨ نو هغوئ پېغام وړُونکى ولېږل او فلستى پينځۀ واړه بادشاهان يې راغونډ کړل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق سره مو څۀ چل وکړُو؟“ هغوئ ورته په جواب کښې ووئيل، ”دا جات ته يوسئ.“ نو هغوئ دا د فلستى بل ښار جات ته يوړو. ٩ کله چې هغه هلته ورسېدو، مالِک خُدائ هغه ښار له هم سزا ورکړه او په يوه لويه وارخطايۍ يې آخته کړو. هغۀ هغوئ له داسې سزا ورکړه چې په لويو او وړو ټولو باندې د پړسوب مرض راغلو. ١٠ نو هغوئ د لوظ صندوق يو بل فلستى ښار عقرون ته ولېږلو، خو چې هغه هلته ورسېدو، نو خلقو چغې کړې او وې وئيل، ”هغوئ د بنى اِسرائيلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق دلته راوړو، د دې دپاره چې مونږ ټول ووژنى.“ ١١ نو هغوئ بيا د فلستيه ټول بادشاهان راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”د بنى اِسرائيلو د لوظ صندوق واپس خپل ځائ ته ولېږئ، نو داسې به دا مونږ او زمونږ خاندان ونۀ وژنى.“ ټول ښار په وارخطايۍ آخته وو ځکه چې خُدائ پاک هغوئ له ډېره سخته سزا ورکوله. ١٢ چې څوک لا مړۀ شوى نۀ وُو نو په هغوئ

باندې د پړسوب مرض راغلو، او خلقو خپلو معبودانو ته د مدد دپاره چغې کړې.

د لوظ صندوق واپس کول

۶ ۱ نو چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق د فلستيانو په مُلک کښې اووهٔ مياشتې وشوې، ۲ نو خلقو اِمامان او
جادوګران راوغوښتل او تپوس يې ترې نه وکړو، "مونږ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق سره څهٔ چل وکړُو؟ مونږ ته ووايئ
چې دا څنګه واپس خپل ځائ ته يوسو؟" ۳ هغوئ جواب ورکړو، "کهٔ تاسو د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق
لېږئ، نو تاسو به د دې سره خامخا د خپلې ګناه د تاوان د نذرانې په بدل کښې يوه تُحفه هغهٔ له لېږئ. د لوظ صندوق به د
تُحفې نه بغېر واپس نهٔ ځی. نو داسې به تاسو روغ جوړ شئ او تاسو ته به پته ولګی چې هغهٔ تاسو له سزا ولې درکوله." ۴
خلقو تپوس وکړو، "مونږ هغهٔ له د ګناه د تاوان په نذرانه کښې څهٔ ولېږُو؟" هغوئ ورته په جواب کښې ووئيل، "پينځهٔ د سرو
زرو د پړسوب د دانو او پينځهٔ د سرو زرو د مږو نمونې، د فلستيانو بادشاهانو د شمېر په مطابق يوه يوه ورولېږئ ځکه هم
دغه وبا په تاسو ټولو او په پينځو بادشاهانو باندې راغلې وه. ۵ تاسو د دې دانو او مږو نمونې جوړې کړئ چې ستاسو
مُلک تباه کوی او تاسو به خامخا د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک درناوے کوئ. کېدے شی چې هغه تاسو له، ستاسو معبودانو
او ستاسو مُلک له سزا درکول بند کړی. ۶ تاسو ضديان ولې جوړېږئ څنګه چې فِرعون او مِصريان وُو؟ هغه مهٔ هېروئ
چې خُدائ پاک هغوئ له څومره سخته سزا ورکړه، تر دې وخت پورې چې هغوئ بنی اِسرائيليان پرېښودل چې د مِصر نه
لاړ شی. ۷ نو يوه نوې ګاډۍ او دوه غواګانې تيارې کړئ چې اوس اوس يې بچی شوی وی او چې هيڅکله جغ ورپورې نهٔ
وی تړلے شوے، ګاډۍ په دې غواګانو پورې وتړئ او سخی يې واپس ديرې ته وشړئ. ۸ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
واخلئ، په ګاډۍ کښې يې کېږدئ او د دې په خوا کښې په يو صندوق کښې د سرو زرو هغه نمونې کېږدئ کومې چې ستاسو
د ګناه د تاوان د نذرانې په بدل کښې په تُحفه کښې هغهٔ له لېږئ. ګاډۍ په خپله مخه روانه کړئ او پرېږدئ چې په خپله لاړه
شی. ۹ چې ګاډۍ روانه وی نو ورته ګورئ، کهٔ دا د بيت‌شمس ښار طرف ته لاړه شی، نو د دې مطلب دا دے چې دا د
بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے چې هغهٔ په مونږ باندې دا سخت افت راوستے دے. خو کهٔ داسې نهٔ وی، نو بيا به مونږ ته پته
ولګی چې هغهٔ وبا نهٔ وه راوستې، او په خپله داسې وشول." ۱۰ هغوئ ته چې څهٔ وئيلے شوی وُو نو هم هغسې يې وکړل
يعنې، هغوئ دوه غواګانې بوتلې او يوه ګاډۍ يې ورپورې وتړله او سخی يې په ديره کښې وتړل. ۱۱ هغوئ د لوظ صندوق په
ګاډۍ کښې کېښودو، ورسره هغه صندوق يې هم کېښودو چې د سرو زرو د مږو او دانو نمونې په کښې وې. ۱۲ غواګانې د
بيت‌شمس په لاره روانې شوې او سيدها هغه طرف ته لاړې او د لارې نه نهٔ اوړېدلې. چې دا روانې وې نو رمباړې يې وهلې.
هغه پينځهٔ فلستی بادشاهان د بيت‌شمس د حد پولې پورې ورپسې روان وُو. ۱۳ د بيت‌شمس خلقو په ميدان کښې د غنمو
لَو کولو، چې ناڅاپه هغوئ وکتل نو د لوظ صندوق يې وليدو. هغوئ د دې په ليدو ډېر خوشحاله شول. ۱۴-۱۵ ګاډۍ د يو
سړی پټی ته راغله چې نوم يې يشوَع وو، هغه په بيت‌شمس کښې اوسېدو او ګاډۍ د يو غټ ګټ سره نزدې ودرېده. ليويانو
د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او هغه صندوق راکوز کړو چې د سرو زرو نمونې په کښې وې او په هغه غټ ګټ باندې يې
کېښودل. خلقو د لرګی ګاډۍ ټوټې ټوټې کړه او غواګانې يې حلالې کړې او د سوزېدونکې نذرانې په توګه يې مالِک خُدائ ته
پېش کړې. بيا د بيت‌شمس خلقو نورې نذرانې مالِک خُدائ ته پېش کړې. ۱۶ پينځو فلستی بادشاهانو دا هر څهٔ وليدل او
بيا هم په هغه ورځ واپس عقرون ته لاړل. ۱۷ فلستيانو پينځهٔ د سرو زرو دانو نمونې مالِک خُدائ ته د هغوئ د ګناه د تاوان
د نذرانې دپاره ولېږلې، د اشدود، غزه، اسقلون، جات او عقرون د ښارونو دپاره يوه يوه. ۱۸ هغوئ د سرو زرو مږې هم
ولېږلې، د هغه ښارونو دپاره يوه يوه چې په کومو باندې هغه پينځهٔ فلستی بادشاهانو حکومت کولو او ورسره د يَخو ديوالونو

ښارونو او د کچه دېوالونو کلو ته يې هم ولېږل. د بيت‌شمس د يشوَع په پټی کښې هغه لوئ ګټ تر اوسه پورې شته چې په
کوم باندې هغوئ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ايښے وو، دا د هغې ګواهی ده چې څۀ شوی وُو. ۱۹ مالِک خُدائ د
بيت‌شمس اويا سړی ووژل ځکه چې هغوئ د لوظ صندوق ته دننه کتلی وُو. او خلقو ماتم وکړو ځکه چې مالِک خُدائ په
هغوئ دومره لويه تباهی راوستلې وه.

د لوظ صندوق په قِريَت‌يعريم کښې

۲۰ نو د بيت‌شمس خلقو ووئيل، ”د مالِک خُدائ، د دې مقدس خُدائ پاک په وړاندې څوک ودرېدے شی، مونږ هغه چرته
ولېږُو چې زمونږ نه لرې شی؟“ ۲۱ هغوئ د قِريَت‌يعريم خلقو ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”فلستيانو د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق واپس کړے دے. راشئ او يو يې سئ.“

۷ ۱ نو د قِريَت‌يعريم خلق راغلل او د مالِک خُدائ د لوظ صندوق يې د ابيناداب نومې سړی کور ته يوړو، چې هغه په غر
کښې اوسېدو. هغوئ د ابيناداب زوئ اِلىعزر د دې مشر مقرر کړو.

د حضرت سموئيل په بنی اِسرائيلو باندې حکومت کول

۲ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ډېره موده تقريباً تر شلو کالو پورې په قِريَت‌يعريم کښې ايسار وو. په دې وخت کښې
ټولو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته د مدد دپاره وژړل. ۳ سموئيل بنی اِسرائيلو ته وفرمائيل، ”کۀ تاسو د زړۀ د اخلاصه
مالِک خُدائ ته راواوړئ، نو تاسو به خامخا د ټولو پردو معبودانو او عستارات بُتانو نه ځان خلاصوئ. خپل ځانونه مالِک
خُدائ ته حواله کړئ او صِرف د هغۀ عبادت کوئ او هغه به تاسو د فلستيانو د زور نه خلاص کړی.“ ۴ نو بنی اِسرائيلو
د بعل او عستارات د بُتانو نه خپل ځانونه خلاص کړل او صِرف د مالِک خُدائ عبادت يې کولو. ۵ بيا سموئيل ټول بنی
اِسرائيليان راوغوښتل چې په مصفاه کښې راغونډ شی او ورته يې وفرمائيل، ”زۀ به هلته ستاسو دپاره مالِک خُدائ ته سوال
وکړم.“ ۶ نو هغوئ ټول په مصفاه کښې راغونډ شول. هغوئ څۀ اوبۀ راوويستلې او مالِک خُدائ ته يې د يوې نذرانې په
توګه توئ کړې او ټوله ورځ يې روژه ونيوله. هغوئ ووئيل، ”مونږ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې ده.“ نو سموئيل په مصفاه
کښې د بنی اِسرائيلو مشر جوړ شو. ۷ کله چې فلستيان خبر شول چې بنی اِسرائيل په مصفاه کښې راغونډ شوی دی،
فلستی بادشاهان د خپلو سړو سره د هغوئ خِلاف جنګ له راووتل. بنی اِسرائيليان د دې نه خبر شول او وېرېدل، ۸ او
سموئيل ته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته دُعا کول مۀ پرېږده چې مونږ د فلستيانو نه بچ کړی.“ ۹ سموئيل
يو داسې ګډُورے حلال کړو چې مور يې رودله او د يوې نذرانې په توګه يې ټول مالِک خُدائ ته وسوزولو. بيا يې مالِک
خُدائ ته دُعا وکړه چې د بنی اِسرائيلو مدد وکړی او مالِک خُدائ د هغۀ دُعا واورېده. ۱۰ کله چې سموئيل نذرانه پېش
کوله، نو فلستيان د حملې دپاره مخکښې ورغلل، خو بيا هم په هغه وخت مالِک خُدائ د هغوئ خِلاف د يو لوئ تندر په شان
آواز وکړو. فلستيان دومره په وارخطايۍ آخته شول چې وتښتېدل. ۱۱ بنی اِسرائيليان د مصفاه نه روان شول او تقريباً تر
بيت‌کَر پورې په فلستيانو پسې وُو او په لاره باندې يې وژل. ۱۲ بيا سموئيل يو کاڼے واخستلو او د مصفاه او شين په مينځ
کښې يې ولګولو او وې فرمائيل، ”مالِک خُدائ زمونږ هر قِسم مدد کړے دے.“ او په دې باندې يې ”د مدد کاڼے“ نوم
کېښودو. ۱۳ نو فلستيانو شکست وخوړو او مالِک خُدائ دې ته پرې نۀ ښودل چې تر کومې پورې سموئيل ژوندے وو چې
هغوئ د بنی اِسرائيلو په علاقه قبضه وکړی. ۱۴ بنی اِسرائيلو ته هغه ټول ښارونه واپس مِلاو شول چې د عقرون او جات په

مینځ کښې ؤو او فلستیانو قبضه کړی ؤو او داسې بنی اِسرائیلو خپله ټوله علاقه واپس واخستله. او د کنعانیانو او بنی
اِسرائیلو په مینځ کښې هم امن وو. ۱۵ سموئیل ټول عُمر د بنی اِسرائیلو قاضی وو. ۱۶ هغه به هر کال په بیت‌ایل، جِلجال
او مصفاه کښې ګرځېدو او په دې ځایونو کښې یې لانجې هوارولې. ۱۷ بیا به هغه واپس په راما کښې خپل کور ته تلو، هلته
یې هم د قاضی په توګه خِدمت کولو. هغهٔ په راما کښې مالِک خُدائ ته یوه قربان‌ګاه هم جوړه کړې وه.

د خلقو بادشاه غوښتل

۸ ۱ کله چې سموئیل بوډا شو، هغهٔ خپل زامن د بنی اِسرائیلو قاضیان جوړ کړل. ۲ د مشر زوئ یې یوایل او د کشر
یې ابیاه نوم وو، هغوئ په بیرسبع کښې قاضیان ؤو. ۳ خو هغوئ د خپل پلار په لاره نهٔ ؤو روان، د هغوئ شوق صِرف
پیسې پیدا کول ؤو، هغوئ به رشوت اخستو او د اِنصاف تباهی به یې کوله. ۴ نو بیا د بنی اِسرائیلو ټول مشران راغونډ
شول او په راما کښې سموئیل له لاړل، ۵ او هغهٔ ته یې ووئیل، ”ګوره، تهٔ بوډا کېږې او زامن دې ستا په لاره نهٔ دی روان.
نو یو بادشاه مقرر کړه چې په مونږ باندې بادشاهی کوی، نو داسې د نورو قومونو په شان به زمونږ هم یو بادشاه وی.“ ۶
سموئیل د هغوئ بادشاه غوښتلو باندې خوشحاله نهٔ وو، نو هغهٔ مالِک خُدائ ته سوال وکړو، ۷ او مالِک خُدائ ورته
وفرمائیل، ”خلق چې درته څهٔ هم وائی هغې ته غوږ ونیسه. تهٔ هغه څوک نهٔ یې چې رد کړے شوے یې، په حقیقت کښې دا
زهٔ یم چې هغوئ د بادشاه په توګه رد کړے یم. ۸ چې د کوم وخت نه ما هغوئ د مِصر نه راویستلی دی، نو هغوئ زما نه
اوړېدلی دی او د نورو معبودانو عبادت یې کړے دے، او اوس هغوئ تا سره هغه څهٔ کوی چې همېشه یې زما سره کړی
دی. ۹ نو بیا هغوئ ته غوږ کېږده، خو سخت خبردارے هم ورکړه او هغوئ ته ووایه چې خپل بادشاهان به ورسره څهٔ
سلوک کوی.“ ۱۰ نو سموئیل هغه خلقو ته چا چې بادشاه غوښتو هغه هر څهٔ وفرمائیل څهٔ چې مالِک خُدائ هغهٔ ته
فرمائیلی ؤو. ۱۱ سموئیل ورته وفرمائیل، ”ستاسو بادشاه به تاسو سره داسې سلوک کوی، هغه به ستاسو زامنو نه فوجیان
جوړ کړی، څهٔ به د هغهٔ د جنګی ګاډو خِدمت کوی، څهٔ به د هغهٔ د آسونو والا وی او څهٔ به د هغهٔ د ګاډو نه مخکښې منډې
وهی. ۱۲ هغه به ستاسو څهٔ زامن د زرګونو سرو او نور د پنځوسو سرو مشران آفسران جوړ کړی. ستاسو زامن به د هغهٔ
په پټو کښې یوې کوی، د هغهٔ فصلونه به ربېی، وسله او د هغهٔ د جنګی ګاډو دپاره به نور سامان جوړوی. ۱۳ ستاسو لوڼه
به دې ته جوړې کړی چې د هغهٔ دپاره عطر جوړوی او د هغهٔ دپاره به د اخلی پخلی والا او نانبایانو په توګه کار کوی. ۱۴
هغه به ستاسو ښهٔ پټی، د انګورو او د زیتُونو باغونه ونیسی او خپلو آفسرانو له به یې ورکړی. ۱۵ هغه به د ستاسو د غلې او
انګورو لسمه حِصه د خپل دربار د آفسرانو دپاره او د نورو آفسرانو دپاره اخلی. ۱۶ هغه به ستاسو نوکران او ستاسو ښهٔ
څاروی او خرونه واخلی او کار به ترې نه اخلی. ۱۷ هغه به ستاسو د رَمې لسمه برخه اخلی. او تاسو به په خپله د هغهٔ
نوکران شئ. ۱۸ کله چې هغه وخت راشی، نو تاسو به د دې بادشاه نه د خلاصون دپاره فریاد وکړئ، کوم چې تاسو په
خپله خوښ کړے وی، خو په هغه وخت کښې به مالِک خُدائ ستاسو شکایتونه نهٔ اوری.“ ۱۹ خو خلقو د سموئیل خبره
ونهٔ منله او وې وئیل، ”نه، مونږ د ځان دپاره یو بادشاه غواړُو، ۲۰ نو داسې مونږ به د نورو قومونو په شان شُو، چې په
مونږ باندې خپل بادشاه حکومت کوی او په جنګ کښې مو مشری کوی او زمونږ جنګونه به کوی.“ ۲۱ هغوئ چې څهٔ هم
وئیل نو سموئیل ورته غوږ نیولے وو او بیا لاړو او مالِک خُدائ ته یې وفرمائیل. ۲۲ مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ”هغوئ
چې څهٔ وائی نو هم هغه شان وکړه او هغوئ له یو بادشاه ورکړه.“ بیا سموئیل د بنی اِسرائیلو ټولو خلقو ته وفرمائیل چې
واپس کور ته لاړ شئ.

د ساؤل سموئيل سره مِلاوېدل

٩ (١) د بنيامين د قبيلې يو مالدار او تکړه سړے وو چې نوم يې قيس وو، هغه د ابی‌اېل زوئ او صرور نمسے وو او د
بکورت د خاندان وو، چې د افيخ د قبيلې يوه برخه ده. (٢) د ساؤل په نامه د هغهٔ يو زوئ وو چې يو ښائسته زلمے وو.
ساؤل په بنی اِسرائيلو کښې د ټولو نه ښائسته سړے وو او داسې د ټولو نه زيات لوړ هم وو. (٣) د قيس يو څو خرونه ورک
شول، نو هغهٔ ساؤل ته ووئيل، ”د ځان سره يو نوکر بوځه او هغه خرونه ولټوه.“ (٤) هغوئ د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې
او سليسه په علاقه کښې وګرځېدل، خو پېدا يې نهٔ کړل، هغوئ د سعليم په علاقه کښې وريسې وګرځېدل، خو خرونه هلته هم
نهٔ وو. بيا هغوئ د بنيامين په علاقه کښې وګرځېدل، خو بيا يې هم ونهٔ موندل. (٥) کله چې هغوئ د صُوف علاقې ته لاړل،
نو ساؤل خپل نوکر ته ووئيل، ”راځه چې واپس کور ته لاړ شُو، کېدے شی زما پلار د خرونو خيال پرېښے وی او زمونږ په
حقله پرېشانه وی.“ (٦) نوکر ورته ووئيل، ”ګوره، په دې ښار کښې د خُدائ پاک يو خِدمتګار دے چې ډېر زيات عزتمند
دے ځکه چې هغه څهٔ هم وائی نو هغه رښتيا کېږی. راځئ چې هغهٔ له ورشو، کېدے شی چې هغه مونږ ته ووائی چې مونږ
خرونه چرته موندلے شُو.“ (٧) ساؤل ترې نه تپوس وکړو، ”کهٔ مونږ هغهٔ له ورشو، نو مونږ به څهٔ ورکوو؟ زمونږ په بوجو
کښې خوراک نهٔ دے پاتې او زمونږ سره هيڅ هم نشته چې هغهٔ له يې ورکړو.“ (٨) نوکر ورته په جواب کښې ووئيل، ”زما
سره د سپينو زرو يوه وړه سيکه ده. زهٔ هغهٔ له دا ورکولے شم، نو هغه به مونږ ته ووائی چې مونږ خرونه چرته پېدا کولے
شُو.“ ٩-١١ ساؤل ورته ووئيل، ”ټيک ده، راځه چې ځُو.“ نو هغوئ هغه ښار ته لاړل چرته چې د خُدائ پاک خِدمتګار
اوسېدو. کله چې هغوئ هغه ښار ته په غرهٔ باندې ختل، نو هغوئ د يو څو ښځو سره مِلاو شول چې هغوئ اوبو وړلو له
راروانې وې. هغوئ د دې ښځو نه تپوس وکړو، ”په ښار کښې يو پېشګوئي ورکوونکے شته؟“ په هغه وخت کښې به يو
پېغمبر پېشګوئي ورکوونکے بللے شو، نو چې کله به هم چا د خُدائ پاک نه د څهٔ تپوس کولو، نو هغهٔ به وئيل، ”څه چې
پېشګوئي ورکوونکی له لاړ شُو.“ (١٢)-(١٣) هغه جينکو ووئيل، ”آو، هغه شته. ګورئ، هغه ستاسو نه لږ وړاندې دے. کهٔ تاسو
تېز شئ، نو هغهٔ ته به ورسېږئ. چې څنګه تاسو ښار ته لاړ شئ، نو هغه به ووينئ. هغه ښار ته هم نن رسېدلے دے نو ځکه
خلق په غرهٔ کښې په قربان‌ګاه باندې نذرانه پېش کوی. کوم خلق چې راغوښتلے شوی دی هغوئ به تر هغې پورې خوراک
نهٔ شروع کوی چې هغه هلته تلے نهٔ وی، ځکه چې هغه اول قربانۍ له برکت ورکوی. اوس بره لاړ شئ، نو هغه به سمدستی
ووينئ.“ (١٤) نو ساؤل او د هغهٔ نوکر هغه ښار ته وختل او کله چې هغوئ ورننوتل نو هغوئ سموئيل وليدو چې په لاره
باندې د عبادت ځائ ته د هغوئ په طرف راروان وو. (١٥) يوه ورځ مخکښې مالِک خُدائ سموئيل ته فرمائيلی وُو، (١٦)
”سبا تقريباً په دې وخت به زهٔ د بنيامين د قبيلې يو سړے تا له درولېږم، د هغهٔ سر په تېلو غوړ کړه چې هغه زما د خلقو
بنی اِسرائيلو بادشاه شی. او هغه به هغوئ د فلستيانو نه خلاص کړی. ما د خپلو خلقو تکليف ليدلے دے او د هغوئ فرياد
مې اورېدلے دے.“ (١٧) کله چې د سموئيل نظر په ساؤل پرېوتو، نو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”دا هغه سړے دے چې
د هغهٔ په حقله ما درته فرمائيلی وُو. هغه به زما په خلقو بادشاهی کوی.“ (١٨) بيا ساؤل سموئيل له ورَغلو، چې د دروازې په
خولهٔ کښې وو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”مِهربانی وکړه او ما ته ووايه چې هغه پېشګوئي ورکوونکے چرته اوسېږی؟“ (١٩)
سموئيل ورته وفرمائيل، ”زهٔ پېشګوئي ورکوونکے يم. زما نه وړاندې د عبادت ځائ ته روان شئ. تاسو دواړه به نن ما سره
روټۍ خورئ. سبا سحر به زهٔ تا ته هغه څهٔ وښايم چې ستا په زړهٔ کښې وی او تاسو به رُخصت کړم. (٢٠) چې کوم خرونه
درې ورځې مخکښې ورک شوی وُو، د هغې فکر مهٔ کوئ، هغه پېدا شوی دی. خو دا تهٔ او ستا د پلار خاندان دے چې د
ټولو بنی اِسرائيلو زړهٔ ور پورې تړلے دے.“ (٢١) ساؤل ورته په جواب کښې ووئيل، ”زهٔ د بنيامين د قبيلې يم، کومه چې د
بنی اِسرائيلو د ټولو نه وړه قبيله وه او په قبيله کښې زما د خاندان اهميت د ټولو نه کم دے. نو بيا، تهٔ زما سره داسې خبرې

ولې کوې؟“ ۲۲ بيا سموئيل ساؤل او د هغهٔ نوکر يې يوې غټې کوټې ته بوتلل او هغوئ له يې د دسترخوان په سر کښې ځائ
ورکړو چرته چې تقريباً ټول دېرش کسان ناست وُو. ۲۳ سموئيل د اخلى پخلى والا ته وفرمائيل، ”د غوښې هغه ټُکړه راوړه
چې ما درکړې وه او درته مې فرمائيلى وُو چې جدا يې کېږده.“ ۲۴ نو د اخلى پخلى والا د ټولو نه ښهٔ غوښه راوړه او د
ساؤل په مخکښې يې کېښوده. سموئيل ورته وفرمائيل، ”ګوره، دا هغه ټُکړه ده چې ستا دپاره ساتلې شوې وه. دا وخوره. د
دې خلقو د رابللو نه مخکښې دا ما ستا دپاره اېښې وه.“ نو ساؤل په هغه ورځ د سموئيل سره روټئ وخوړه. ۲۵ کله چې
هغوئ د عبادت ځائ نه ښار ته کوز شول، نو هغوئ په چت باندې د ساؤل دپاره د څملاستو ځائ تيار کړو، ۲۶ او هغه
هلته اودهٔ شو.

د ساؤل د بادشاه په توګه مقرر کېدل

په سحر کښې سموئيل ساؤل ته په چت باندې آواز وکړو، ”پاڅه او زهٔ به تا رُخصت کړم.“ ساؤل پاڅېدو او هغه او سموئيل
دواړه يو ځائ بهر کوڅې ته لاړل. ۲۷ کله چې هغوئ د ښار سر ته ورسېدل، نو سموئيل ساؤل ته وفرمائيل، ”نوکر ته ووايه
چې زمونږ نه مخکښې روان شى.“ نوکر لاړو او سموئيل خپله خبره جارى وساتله، ”لږ وخت دلته ايسار شه، نو زهٔ به تا ته د
خُدائ پاک د طرف نه يوه خبره وکړم.“

۱۰ ۱ بيا سموئيل د زيتُونو تېلو يو لوښے واخستو او تېل يې د ساؤل په سر واړول، ساؤل يې ښکل کړو او ورته يې
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ تا د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره د بادشاه په توګه مقرروى. تهٔ به د هغهٔ په خلقو بادشاهى کوې او
د ټولو دشمنانو نه به يې بچ کوې او دا هغه نښه ده چې تهٔ مالِک خُدائ خوښ کړے يې او د هغوئ بادشاه جوړ شوے يې،
۲ چې تاسو نن زما نه لاړ شئ، نو د بنيامين په علاقه ضلضع کښې د راحيل د قبر سره نزدې به تاسو د دوو سړو سره
مِلاو شئ. هغوئ به تاسو ته ووائى چې تاسو کوم خرونه لټوئ هغه پېدا شوى دى، نو داسې ستاسو پلار به د خرونو په حقله
پرېشان نهٔ وى خو ستاسو په حقله به پرېشان وى او بيا بيا به تپوسونه کوى چې زما زوئ چرته دے؟ ۳ کله چې تاسو په
تبور کښې پاکې ونې ته ورسېږئ، نو هلته به تاسو د درېو سړو سره مِلاو شئ چې په بيت‌ايل کښې خُدائ پاک ته يوه نذرانه
پېش کولو له روان وى. يو به د چېلئ درې بچى روان کړى وى، بل به درې روټئ روانې کړې وى او درېم سره به د ميو نه
ډکه مشکيزه وى. ۴ هغوئ به په تاسو سلام واچوى او دوه روټئ به درته پېش کړى، هغه تاسو قبولې کړئ. ۵ بيا به
تاسو په جبعه کښې د خُدائ پاک غر ته لاړ شئ، چرته چې د فلستيانو کېمپ دے. ښار ته د ننوتلو په ځائ کښې به تاسو د
پېغمبرانو يوې قبيلې سره مِلاو شئ چې په غرهٔ باندې د قربان‌ګاه نه راکوزېږى، بينجو، تمبل، شپېلئ او رباب به غږوى. او
هغوئ به په جذبه کښې پېغام ورکوى. ۶ د مالِک خُدائ روح به ناڅاپه په تاسو باندې راشى او تاسو به هم د هغوئ سره
پېشګوئې شروع کړئ. او تاسو به هغه شان نهٔ يئ لکه چې څنګه مخکښې وئ. ۷ کله چې دا نښې وشى نو تاسو هغه څهٔ
وکړئ چې څهٔ مناسب وى، ځکه چې خُدائ پاک ستاسو مل دے. ۸ تاسو به زما نه مخکښې لاندې جِلجال ته لاړ شئ،
هلته به زهٔ ستاسو سره ملګرے شم او سوزېدونکې او د سلامتئ نذرانې به پېش کړم. اووهٔ ورځې هلته اِنتظار وکړئ تر دې
پورې چې زهٔ درشم او درته ووايم چې څهٔ به کوئ.“ ۹ کله چې ساؤل د سموئيل نه روان شو، نو خُدائ پاک ساؤل بېخى
بدل کړو. او په هغه ورځ هغه هر څهٔ وشول چې څهٔ ورته سموئيل فرمائيلى وُو. ۱۰ کله چې ساؤل او د هغهٔ نوکر جبعه ته
ورسېدل، نو د پېغمبرانو يوه ډله ورسره مِلاو شوه، د مالِک خُدائ روح ناڅاپه په هغهٔ باندې راغلو او هغهٔ د هغوئ سره
پېشګوئې ورکول شروع کړل. ۱۱ کومو خلقو چې هغه د مخکښې نه پېژندلو او چې هغوئ وليدلو چې دا هر څهٔ يې کول نو
هغوئ د يو بل نه تپوس وکړو، ”د قيس په زوئ باندې څهٔ شوى دى؟ ساؤل پېغمبر شوے دے څهٔ؟“ ۱۲ يو مقامى سړى

ووئيل، ”کۀ د چا پلار څۀ هم وی نو ولې د هغۀ زوئ پېغمبر جوړېدے شی څۀ؟“ نو بيا دا يو متل جوړ شو، ”آيا ساؤل هم په
نبيانو کښې شمېرلے شی؟“ (١٣) کله چې ساؤل خپله پېشګوئي ختمه کړه نو هغه د عبادت ځائ ته وختلو. (١٤) د ساؤل ترۀ
هغه او نوکر وليدل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”تاسو چرته وئ؟“ ساؤل ورته په جواب کښې ووئيل، ”خرونه مو لټول. کله
چې مونږ خرونه پېدا نۀ کړل نو د سموئيل سره مِلاوېدو له لاړُو.“ (١٥) د ساؤل ترۀ ترې نه تپوس وکړو، ”او سموئيل تاسو ته
څۀ ووئيل؟“ (١٦) ساؤل جواب ورکړو، ”هغۀ مونږ ته ووئيل چې خرونه پېدا شوی دی.“ خو هغۀ خپل ترۀ ته د بادشاه کېدو
په حقله ونۀ وئيل چې سموئيل ورته څۀ فرمائيلی وُو.

د ساؤل د بادشاهۍ اِعلان کېدل

(١٧) سموئيل په مصفاه کښې خلق د مالِک خُدائ په حضور کښې راغونډ کړل (١٨) او هغوئ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ
د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې ما تاسو د مِصر نه راوويستلئ او د مِصريانو او هغه نورو ټولو خلقو نه مې بچ کړئ
چې کومو په تاسو باندې سختی کوله. (١٩) زۀ ستاسو خُدائ پاک يم، هغه څوک چې تاسو د ټولو تکليفونو او سختو نه بچ
کوی، خو تاسو نن زۀ رد کړے يم او بادشاه مو رانه غوښتے دے. ډېره ښۀ ده، نو د مالِک خُدائ په وړاندې ډله په ډله او
قبيله په قبيله راغونډ شئ.“ (٢٠) بيا سموئيل هره قبيله وړاندې راوسته او د بنيامين قبيله د پچې په ذريعه خوښه کړے شوه.
(٢١) بيا سموئيل د بنيامين د قبيلو خاندان وړاندې راوستلې او د مِطری خاندان خوښه کړے شو. بيا د مِطری د خاندان
سړی وړاندې راغلل او د قيس زوئ ساؤل خوښ کړے شو. هغوئ هغه ولټولو، خو چې کله يې هغه ونۀ موندلو، (٢٢) نو
هغوئ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”هغه سړے تر اوسه پورې دلته راغلے دے څۀ؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل،
”ګورئ، هغه د بوجو په مينځ کښې پټ شوے دے.“ (٢٣) نو هغوئ منډه کړه او ساؤل يې بهر خلقو ته راوويستلو او هغه د
خلقو په مينځ کښې ودرېدو. هغه د ټولو نه لوړ سړے وو. (٢٤) سموئيل خلقو ته وفرمائيل، ”هغه سړے دا دے کوم چې
مالِک خُدائ خوښ کړے دے. زمونږ په مينځ کښې د هغۀ په شان بل هيڅ څوک هم نشته.“ نو ټولو خلقو چغه کړه، ”بادشاه
زِندهباد.“ (٢٥) سموئيل خلقو ته د بادشاه حقُونه او ذمه واری بيان کړې او بيا يې په يو کِتاب کښې وليکلې او کِتاب يې د
مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودو. بيا هغۀ ټول خلق کورونو ته ولېږل. (٢٦) ساؤل هم واپس په جبعه کښې خپل کور ته
لاړو. يو څو تکړه سړی هم ورسره لاړل چې د هغوئ زړونه خُدائ پاک بدل کړی وُو. (٢٧) خو څۀ شريرانو خلقو ووئيل، ”دا
سړے به مونږ څنګه بچ کړی؟“ هغوئ د ساؤل سپکاوے وکړو او تُحفې يې ورله رانۀ وړې. خو ساؤل هيڅ جواب ورنۀ کړو.

د ساؤل عمونيانو له شکست ورکول

١١ (١) تقريباً يوه مياشت وروستو عمونی بادشاه ناحس د جِلعاد په علاقه کښې د يبيس ښار خِلاف خپل لښکر روان
کړو او ښار يې محاصره کړو. د يبيس سړو ناحس ته ووئيل، ”مونږ سره د صُلحې تړون وکړه، نو مونږ به تا خپل بادشاه
ومنو.“ (٢) ناحس جواب ورکړو، ”زۀ به ستاسو سره په يو شرط باندې د صُلحې تړون وکړم، زۀ به د هر يو کس ښۍ
سترګه وباسم او دا به د ټولو بنی اِسرائيلو دپاره د شرم خبره وی.“ (٣) د يبيس مشرانو ووئيل، ”مونږ له اووۀ ورځې راکړئ
چې مونږ د بنی اِسرائيلو ټول مُلک ته پېغام وړُونکی ولېږُو. کۀ مونږ هيچا هم بچ نۀ کړُو، نو مونږ به تاسو ته حواله شُو.“ (٤)
پېغام وړُونکی جبعې ته ورسېدل، چرته چې ساؤل اوسېدو او کله يې چې ورته خبر بيان کړو نو خلقو په چغو چغو وژړل.
(٥) ساؤل د پټی نه غوَيی روان کړی وُو او تپوس يې وکړو، ”څۀ شوی دی؟ دا خلق ولې ژاړی؟“ چې کوم خبر پېغام
وړونکو د يبيس نه راوړے وو نو هغوئ هغه ورته بيان کړو. (٦) کله چې ساؤل دا واورېدل نو د خُدائ پاک روح د لوئ

طاقت سره په هغهٔ نازل شو او ساؤل سخت غصه وو. ۷ هغهٔ دوه غوَیی بوتلل، ټوټې ټوټې یې کړل او د دې خبرداری سره
یې پېغام وړُونکی ولېږل چې د بنی اِسرائیلو ټول مُلک ته دا ټوټې یوسئ، "څوک هم چې د جنګ دپاره په ساؤل او سموئیل
پسې نهٔ ځی نو د هغهٔ د غوَیانو سره به دا چل کیږی." نو د دې په وجه د مالِک خُدائ یره په بنی اِسرائیلو باندې راغله او
هغوئ ټول په یو ځائ راووتل. ۸ ساؤل هغوئ په بزق کښې راغونډ کړل، هغوئ درې لاکه د بنی اِسرائیل نه وُو او دېرش
زره د یهوداه د قبیلې کسان وُو. ۹ هغوئ د یبیس پېغام وړونکو ته ووئیل، "خپلو خلقو ته ووایئ چې سبا د غرمې نه
مخکښې به هغوئ خلاص شی." کله چې د یبیس خلقو ته دا پېغام مِلاو شو، نو هغوئ ډېر خوشحاله شول ۱۰ او ناحس ته
یې ووئیل، "سبا به مونږ تا ته خپل ځان حواله کړُو او چې ستا څهٔ خوښه وی نو هغه راسره وکړه." ۱۱ په هغه شپه ساؤل
خپل سړی په دریو ډلو کښې تقسیم کړل او هغوئ سحر وختی د دشمن په خېمو باندې تېز ورغلل او په عمونیانو باندې یې
حمله وکړه. تر غرمې پورې یې ټول وژلی وُو. ژوندی پاتې کسان خوارهٔ وارهٔ شول، هر یو سړی په خپله مخه منډې وهلې.
۱۲ بیا خلقو سموئیل ته ووئیل، "هغه خلق چرته دی چې کومو وئیل چې ساؤل به زمونږ بادشاه نهٔ وی؟ هغوئ مونږ ته
حواله کړه او مونږ به یې ووژنو." ۱۳ خو ساؤل ورته ووئیل، "نن به هیڅ څوک هم نهٔ شی وژلے، ځکه چې نن هغه ورځ ده
چې مالِک خُدائ بنی اِسرائیلیان بچ کړی وُو." ۱۴ او سموئیل هغوئ ته وفرمائیل، "راځئ چې یو ځل بیا ټول جِلجال ته لاړ
شُو او ساؤل دوباره خپل بادشاه جوړ کړُو." ۱۵ نو هغوئ ټول جِلجال ته لاړل او هلته یې په مقدس ځائ کښې د ساؤل د
بادشاهئ اِعلان وکړو. هغوئ د سلامتئ نذرانې پېش کړې او ساؤل او د بنی اِسرائیلو ټولو خلقو یوه لویه خوشحالی وکړه.

د سموئیل خلقو ته تقریر کول

۱۲ ۱ بیا سموئیل ټولو بنی اِسرائیلو ته وفرمائیل، "تاسو چې ما ته څهٔ وئیلی وُو نو ما هغه کړی دی. ما یو بادشاه
درکړے دے چې په تاسو بادشاهی وکړی، ۲ او اوس هغه ستاسو د لارښودنې دپاره تاسو سره دے. زهٔ بوډا او
سپین ږیرے یم او تاسو ته پته ده چې زما زامن تاسو سره دی. زهٔ د ځوانئ نه تر اوسه پورې ستاسو مشر وم. ۳ زهٔ
ستاسو په وړاندې یم. کهٔ ما څهٔ غلط کار کړے وی، اوس اوس د مالِک خُدائ او د هغه بادشاه په مخکښې په ما اِلزام
ولګوئ کوم چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے. ما د چا غوَیے یا د چا خر بوتلے دے څهٔ؟ ولې ما څوک دوکه کړے دے
یا مې په چا ظلم کړے دے څهٔ؟ ما د چا نه رشوت اخستے دے څهٔ؟ کهٔ ما دا یو کار هم کړے وی، نو ما چې څهٔ هم
اخستی وی هغه به واپس ورکړم." ۴ خلقو جواب ورکړو، "نه، تا مونږ له نهٔ دوکه راکړې ده او نهٔ دې په مونږ ظلم کړے
دے، تا د هیچا نه هیڅ هم نهٔ دی اخستی." ۵ سموئیل ورته په جواب کښې وفرمائیل، "مالِک خُدائ او هغهٔ چې کوم
بادشاه خوښ کړے دے نن د دې خبرې ګواهان دی چې زهٔ بېخی بېګناه یم." هغوئ ورته وفرمائیل، "آو، مالِک خُدائ ګواه
دے." ۶ سموئیل وفرمائیل، "مالِک خُدائ هغه څوک دے چا چې موسیٰ او هارون خوښ کړل او ستاسو پلار نیکهٔ یې د
مِصر نه راوویستل. ۷ اوس چې چرته یئ نو هم هلته ودرېږئ او زهٔ به د مالِک خُدائ په مخکښې تاسو ودروم چې هغه
ټول لوئ لوئ کارونه در په یاد کړم چې مالِک خُدائ ستاسو او ستاسو د پلار نیکهٔ د بچ کولو دپاره کړی دی. ۸ کله چې
یعقوب او د هغهٔ خاندان مِصر ته لاړل، نو ستاسو پلار نیکهٔ د مدد دپاره فریاد وکړو او هغهٔ موسیٰ او هارون راولېږل او
هغوئ ستاسو پلار نیکهٔ د مِصر نه راوویستل او په دې مُلک کښې یې دېره کړل. ۹ خو خلقو مالِک خُدائ خپل خُدائ
پاک هېر کړو، نو هغهٔ هغوئ سِسیرا ته حواله کړل څوک چې د حصور د ښار د لښکر مشر وو او فلستیانو او د موآب
بادشاه ته یې حواله کړل، چې هغوئ ستاسو د پلار نیکهٔ خِلاف وجنګېږی او شکست ورکړی. ۱۰ بیا هغوئ مالِک خُدائ ته
وئیل چې، مونږ ګناه کړې ده ځکه مونږ ستا نه واوړېدو او د بعل او عستارات د بُتانو عبادت مو وکړو. مونږ د خپلو

دشمنانو نه بچ کړه او مونږ به ستا عبادت کوُو. (۱۱) مالِک خُدائ جدعون، برق او اِفتاح راولېږل او په آخر کښې يې زۀ
راولېږلم. مونږ هر يو تاسو د ګېرچاپېره دشمنانو نه بچ کړئ او تاسو په خېر سره ژوند تېرولو. (۱۲) خو کله چې تاسو وليدل
چې د عمون بادشاه ناحس په تاسو حمله کوى، نو تاسو مالِک خُدائ رد کړو اګر چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
ستاسو بادشاه وو خو تاسو بيا هم ما ته ووئيل چې مونږ يو بادشاه غواړُو چې په مونږ بادشاهى کوى. (۱۳) نو اوس هغه
بادشاه دا دے چې تاسو خوښ کړے دے، تاسو هغه غوښتے وو او مالِک خُدائ تاسو له درکړو. (۱۴) کۀ تاسو د مالِک
خُدائ نه يرېږئ، د هغۀ خِدمت او تابعدارى کوئ او د هغۀ د حُکم نه سرکشى مۀ کوئ او کۀ تاسو او هغه بادشاه چې په
تاسو بادشاهى کوى د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک تابعدارى کوئ نو ستاسو هر کار به سم وى. (۱۵) خو کۀ تاسو مالِک
خُدائ ته غوږ نۀ نيسئ او د هغۀ د حُکمونو نافرمانى کوئ، نو هغه به ستاسو او ستاسو د بادشاه خِلاف شى. (۱۶) نو بيا دلته
ودرېږئ او تاسو به په خپلو سترګو هغه لوئ لوئ کارونه ووينئ چې مالِک خُدائ يې کوى. (۱۷) تاسو ته پته ده چې دا د
غنمو د لَو وخت دے چې دا د باران موسم نۀ وى خو زۀ به مالِک خُدائ ته سوال وکړم او هغه به تندر او باران راولېږى.
کله چې داسې وشى نو تاسو ته به پته ولګى چې تاسو د مالِک خُدائ خِلاف يوه لويه ګناه کړې ده کله چې تاسو د هغۀ نه يو
بادشاه وغوښتو.“ (۱۸) نو سموئيل سوال وکړو او هم په هغه ورځ مالِک خُدائ تندر او باران راولېږلو. نو ټول خلق د مالِک
خُدائ او سموئيل نه ويرېدل، (۱۹) او هغوئ سموئيل ته ووئيل، ”مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته زمونږ دپاره سوال وکړه،
نو داسې به مونږ نۀ مرۀ کيږُو. اوس مونږ ته دا پته لګېدلې ده چې د نورو ټولو ګناهونو نه علاوه مونږ دا ګناه هم کړې ده چې
يو بادشاه مو غوښتے دے.“ (۲۰) سموئيل ورته وفرمائيل، ”مۀ يرېږئ، اګر چې تاسو داسې بد عمل کړے هم دے خو د
مالِک خُدائ نه مۀ اوړئ او د خپل ټول زړۀ سره د هغۀ خِدمت کوئ. (۲۱) د بېکاره بُتانو عبادت دپاره واپس مۀ ورګرځئ،
هغه بُتان نۀ ستاسو مدد کولے شى او نۀ مو بچ کولے شى، ځکه چې دا بېکاره دى. (۲۲) مالِک خُدائ به د خپل نوم د
خاطره تاسو نۀ پرېږدى، ځکه چې د هغۀ دا خوښه ده چې تاسو خپل خلق جوړ کړى. (۲۳) باقى پاتې شوه زما خبره، نو
مالِک خُدائ دې ونۀ کړى چې د هغۀ خِلاف داسې ګناه وکړم چې هغۀ ته ستاسو دپاره سوال نۀ کوم. او زۀ به تاسو ته هغه
لار ښايم چې کومه ښۀ او صحيح وى. (۲۴) د مالِک خُدائ نه يره په کار ده او د زړۀ د اخلاصه په وفادارئ سره د هغۀ
خِدمت کوئ. هغه لوئ لوئ کارونه راپه ياد کړئ چې هغۀ ستاسو دپاره کړى دى. (۲۵) خو کۀ تاسو بيا هم خپله بدعملى
کوئ نو تاسو او ستاسو بادشاه به تباه شئ.“

د فلستيانو خِلاف جنګ

۱۳ (۱) ساؤل د دېرشو کالو په عُمر کښې بادشاه جوړ شو او هغۀ دوه څلوېښت کاله په بنى اِسرائيلو بادشاهى وکړه.
(۲) ساؤل درې زره سړى خوښ کړل، دوه زره يې د ځان سره په مِکماس کښې او د غرونو مُلک بيت‌ايل کښې وساتل او
زر سړى يې د خپل زوئ يونتن سره جبعې ته ولېږل چې د بنيامين د قبيلې علاقه ده. باقى پاتې سړى ساؤل کورونو ته ولېږل.
(۳) يونتن په فلستيانو حمله وکړه او په جبعه کښې يې د هغوئ قلعه تباه کړه او ټول فلستيان د دې نه خبر شول. بيا ساؤل
پېغام وړُونکى ولېږل چې عبرانيان د جنګ دپاره راوغواړى او په ټول مُلک کښې يې د خبردارى دپاره بيګلې وغږولې. (۴) نو
ټول بنى اِسرائيليان خبر شول چې ساؤل فلستے مشر وژلے دے او دا چې فلستيان ستاسو نه نور نفرت هم کوى. نو خلق
راغونډ شول او په جِلجال کښې د ساؤل سره شول. (۵) فلستيان د بنى اِسرائيلو خِلاف د جنګ دپاره راغونډ شول، د هغوئ
سره دېرش زره جنګى ګاډئ وې، شپږ زره په آسونو سوارۀ کسان او دومره ډېر فوجيان ورسره وُو لکه چې په سمندر کښې
څومره شګې دى. هغوئ د بيت‌آون نمرخاتۀ طرف ته مِکماس ته لاړل او هلته يې خېمې ولګولې. (۶) کله چې بنى اِسرائيلو

ولیدل چې حالات نازک دی او د هغوئ لښکر د سختئ سره مخ دے، نو هغوئ د ګټو په غارونو او سورو کښې، ونو بوټو او
په کُوهو کښې پټ شول، ۷ هغه نور د جاد او جِلعاد علاقې ته د اُردن سیند نه پورې وتل. ساؤل تر اوسه پورې په جِلجال
کښې وو او د هغهٔ سره چې کوم خلق وُو هغوئ د یرې نه ریږدیدل. ۸ هغهٔ اووهٔ ورځې د سموئیل اِنتظار وکړو، لکه څنګه
چې سموئیل ورته فرمائیلی وُو، خو سموئیل بیا هم جِلجال ته رانهٔ غلو. نو خلقو د ساؤل په پرېښودو شروع وکړه، ۹ نو
هغهٔ ورته ووئیل، ”ما له سوزېدونکې نذرانې او د سلامتئ نذرانې راوړئ.“ او هغهٔ په خپله یوه سوزېدونکې نذرانه پېش کړه،
۱۰ او چې څنګه یې نذرانه ختمه کړه، نو سموئیل راورسېدو. ساؤل هغهٔ سره مِلاوېدو او سترې مشی له ورَغلو، ۱۱ خو
سموئیل وفرمائیل، ”تا څهٔ کړی دی؟“ ساؤل جواب ورکړو، ”خلق زما نه تلل، خو چې تا څنګه فرمائیلی وُو نو تهٔ په مقرر
وخت رانهٔ غلې، د دې نه علاوه، فلستیان په مِکماس کښې د جنګ دپاره راغونډیږی. ۱۲ نو زما خیال دا وو چې فلستیان
دلته په ما باندې په جِلجال کښې حمله کوی، خو ما مالِک خُدائ ته سوال نهٔ وو کړے او زهٔ مجبور وم چې نذرانه پېش
کړم.“ ۱۳ سموئیل ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”داسې کول بېوقوفی وه. تا د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک حُکم نهٔ
دے منلے. کهٔ تا منلے وے نو هغهٔ به تهٔ او ستا اولاد بادشاهان جوړ کړی وئ چې همېشه دپاره په بنی اِسرائیلو حکومت
وکړئ. ۱۴ خو اوس به ستا بادشاهی ختمه شی. ځکه چې تا د هغهٔ نافرمانی کړې ده، مالِک خُدائ یو داسې سړے لټولے
دے چې د هغهٔ خوښ وو او هغه یې د خپلو خلقو بادشاه مقرر کړے دے.“ ۱۵ سموئیل د جِلجال نه روان شو او په خپله
مخه لاړو. پاتې خلق په ساؤل پسې لاړل چې د فوجیانو سره شامل شی، هغوئ د جِلجال نه د بنیامین په علاقه کښې جبعې ته
لاړل. ساؤل د خپل لښکر معائنه وکړه چې تقریباً شپږ سوه سړی پاتې وُو. ۱۶ ساؤل، د هغهٔ زوئ یونتن او د دوئ سړو د
بنیامین په علاقه جبعه کښې خېمې ولګولې، د فلستیانو خېمې په مِکماس کښې وې. ۱۷ فلستی فوجیان په دریو ډلو کښې د
حملې دپاره د خپلو خېمو نه ووتل، یوه قبیله د سعال په علاقه کښې عفره ته لاړه، ۱۸ بله ډله بیت‌حورون طرف ته لاړه او
هغه بله یوه د حد پولې ته لاړه چې د کوم ځائ نه د صبوئیم وادی او بیابان ښکارېدو. ۱۹ (په بنی اِسرائیلو کښې لوهار نهٔ
وو ځکه چې د فلستیانو اراده دا وه چې عبرانیان تُورې او نېزې جوړې نهٔ کړی. ۲۰ بنی اِسرائیلیان به د خپلو یوو، ګینتو،
تبرُونو او لورونو تېرولو دپاره فلستیانو له تلل، ۲۱ د تبرُونو او لورونو د تېرهٔ کولو او د غوَیې د سامان مرمت کولو
مزدوری یوه وړه سیکه وه او دوه سیکې د یوې او ګینتئ تېرهٔ کولو دپاره وې.) ۲۲ نو د جنګ په هغه ورځ باندې د ساؤل او
د هغهٔ زوئ یونتن نه بغېر د یو بنی اِسرائیلی فوجی سره هم تُوره یا نېزه نهٔ وه. ۲۳ فلستیانو د فوجیانو یوه ډله ولېږله چې د
مِکماس د درې حِفاظت وکړی.

د یونتن خطرناک کار

۱۴ ۱ یوه ورځ یونتن هغه زلمی ته ووئیل کوم چې د هغهٔ وسله وړله، ”راځه چې هغه طرف ته لاړ شُو چرته چې د
فلستیانو قلعه ده.“ خو یونتن خپل پلار ساؤل خبر نهٔ کړو، ۲ ساؤل په مجرون کښې د انار د ونې لاندې ناست وو، دا
جبعې ته نزدې وه او تقریباً شپږ سوه سړی د هغهٔ سره وُو. ۳ د ساؤل په سړو کښې اخیاه اِمام هم وو کوم چې پېش بند
ګرځولو، اخیاه د یکبود د ورور اخیطوب زوئ وو، چې دے د فینحاس زوئ او د عیلی نمسے وو، چې په سیلا کښې د
مالِک خُدائ اِمام وو. خو هیچا ته پته ونهٔ لګېده چې یونتن تلے دے. ۴ د مِکماس په دره کښې، چې د کومې نه یونتن
تېرېدو چې فلستیانو قلعې ته ورسیږی، هلته دوه لوئې کمَرې وې، چې د درې په دواړو طرفونو باندې یو یو وو. د یو کمَر نوم
بوصیص وو او د بل سنه وو. ۵ یو د درې په شمال طرف باندې وو، چې مخ یې مِکماس ته وو او بل په جنوبی طرف
باندې وو چې مخ یې جبعې ته وو. ۶ یونتن هغه وسله وړُونکی زلمی ته ووئیل، ”راځه چې د هغه ناسنته خلقو قلعې ته

ورواوړُو. کېدے شی چې مالِک خُدائ زمونږ مدد وکړی، مالِک خُدائ د ډېرو یا د لږو خلقو په ذریعه هم خلاصون
ورکولے شی او داسې یو څیز هم نشته چې هغه رایسار کړی.“ ۷ زلمی ورته ووئیل، ”تۀ چې څۀ هم کول غواړې، نو په هر
کار کښې زۀ درسره یم.“ ۸ یونتن ورته ووئیل، ”ټیک ده. مونږ به هغه بل طرف ته واوړُو او پرېږده چې فلستیان مونږ
ووینی. ۹ کۀ هغوئ مونږ ته ووائی چې تر هغې پورې هلته ایسار شئ چې مونږ دروړسېږو، نو بیا چې مونږ چرته یُو هلته به
اِنتظار وکړُو. ۱۰ خو کۀ هغوئ مونږ ته ووائی چې راشئ، نو مونږ به ورشُو، ځکه چې دا به د هغه فتحې نښه وی چې مالِک
خُدائ مونږ له په هغوئ باندې راکړې ده.“ ۱۱ نو هغوئ فلستیان پرېښودل چې هغوئ وګوری او فلستیانو ووئیل، ”ګورئ،
څۀ عبرانیان د هغه غارونو نه راروان دی چې په کومو کښې پټ وُو.“ ۱۲ بیا هغوئ یونتن او هغه زلمی ته د کېمپ نه چغې
وهلې چې، ”بره راوخېژئ، مونږ به تاسو ته چل وښایُو.“ یونتن زلمی ته ووئیل، ”ما پسې راځه. مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له
په دوئ باندې فتح ورکړې ده.“ ۱۳ یونتن د خپلو لاسونو او پښو په ذریعه د درې نه وختلو او هغه زلمے ورپسې وو. یونتن
په فلستیانو حمله وکړه او هغوئ یې ووژل او زلمی هم د هغوئ څۀ کسان ووژل. ۱۴ په اوله حمله کښې یونتن او هغه زلمی
په یو جریب ځائ کښې تقریباً شل سړی ووژل. ۱۵ نو په هغه ټوله علاقه کښې فلستیان سخت وېرېدل، حمله کوونکی او په
خېمو کښې فوجیان د یرې نه ورېږدېدل، زمکه وخوځېدله او هلته یوه لویه وارخطائی وه.

د فلستیانو شکست

۱۶ د جبعې د بنیامین په علاقه کښې د ساؤل د محافظانو سړو ولیدل چې فلستیانو په پرېشانئ کښې په هر طرف باندې
منډې وهلې. ۱۷ نو ساؤل خپلو سړو ته ووئیل، ”فوجیان وشمېرئ او دا پته ولګوئ چې څوک نشته.“ نو هغوئ شمېر وکړو
او پته ورته ولګېده چې یونتن او هغه زلمے نۀ وو چې کوم زلمی به وسله وړله. ۱۸ ساؤل اخیاه اِمام ته ووئیل، ”پېش بند
دلته راوړه.“ په دې ورځ اخیاه پېش بند د بنی اِسرائیلو په وړاندې اغوستے وو. ۱۹ کله چې ساؤل اِمام ته خبرې کولې نو د
فلستیانو په قلعه کښې وارخطائی نوره هم زیاتېده، نو ساؤل هغۀ ته ووئیل، ”مالِک خُدائ سره د مشورې دپاره وخت نشته.“
۲۰ بیا هغه او د هغۀ سړی د فلستیانو خِلاف جنګ له روان شول، فلستیان دومره په پرېشانئ کښې وُو چې د یو بل خِلاف
جنګېدل. ۲۱ څۀ عبرانیان کوم چې د فلستیانو په لښکر کښې شامل شوی وُو نو هغوئ بیا راواپس شول او د ساؤل، یونتن
او د بنی اِسرائیلو سره شامل شول. ۲۲ هغه نور چې د اِفرائیم په غرونو کښې پټ وُو، هغوئ واورېدل چې فلستیان
وتښتېدل، نو هغوئ هم د بنی اِسرائیلو سره په جنګ کښې ملګری شول او په فلستیانو پسې روان شول، ۲۳ د بیت‌آون نه
اخوا پورې ورسره جنګېدل. مالِک خُدائ په هغه ورځ بنی اِسرائیلیان بچ کړل.

د جنګ نه پس واقعات

۲۴ بنی اِسرائیلیان په هغه ورځ د لوږې نه کمزوری شوی وُو، ځکه چې ساؤل قسم سره دا حُکم کړے وو، ”په هغه کس
دې لعنت وی چې څوک نن د ماښام نه مخکښې څۀ وخوری چې تر کومې ما د خپلو دشمنانو نه بدل نۀ وی اخستے.“ نو
ټوله ورځ د لښکر یو کس هم څۀ ونۀ خوړل. ۲۵ ټول لښکر ځنګل ته دننه شو او په زمکه باندې په هر ځائ کښې د شاتو
ګبینونه وُو. ۲۶ کله چې هغوئ ځنګل ته ورننه شول، هغوئ ولیدل چې شات رابهېدل، خو هیچا هم ونۀ خوړل ځکه چې
هغوئ ټول د ساؤل د لعنت نه یرېدل. ۲۷ خو یونتن خبر نۀ وو چې د هغۀ پلار د خلقو نه قسم اخستے دے، نو هغۀ چې
کومه امسا ګرځوله هغه یې وروړله، د دې سر یې د شاتو په ګبین کښې ډُوب کړو او لږ یې وخوړل. او هغه سمدستی تازه دم
شو. ۲۸ خو یو سړی ووئیل، ”مونږ ټول د لوږې نه کمزوری یُو، خو ستا پلار زمونږ نه قسم اخستے دے هغۀ وئیلی دی

چې نن څوک هم څۀ وخوری نو په هغۀ دې لعنت وی.“ ۲۹ یونتن ورته په جواب کښې ووئیل، ”زما پلار زمونږ د خلقو
سره څۀ بد کار کړے دے. ګورئ، ما لږ شات وخوړل او څومره تازه دم شوم. ۳۰ نن به دا څومره ښۀ وه چې زمونږ
خلقو هغه خوراک خوړلے وے چې دشمنانو نه يې د شکست په وخت واخستو. تاسو سوچ وکړئ چې هغوئ به نور څومره
فلستیان وژلی وے.“ ۳۱ په هغه ورځ بنی اِسرائیلو د مِکماس نه تر ایالون پورې فلستیان ووژل او لښکر ډېر سخت ستړے
وو، ۳۲ نو هغوئ هغه ځیزونو له تېز لاړل چې د دشمن نه يې اخستی وُو، څاروی او د څاروو بچی يې راونیول، هم په هغه
ځائ يې حلال کړل او هغه غوښه يې وخوړه چې وینه لا په کښې وه. ۳۳ ساؤل ته ووئیلے شول، ”ګورئ، خلق د مالِک
خُدائ خِلاف ګناه کوی چې هغه غوښه خوری چې وینه لا په کښې ده.“ ساؤل چغه کړه، ”تاسو غدار يئ. دلته یو غټ کاڼے
ما له راوړغړوئ.“ ۳۴ بیا هغۀ یو بل حُکم ورکړو، ”خلقو له ورشئ او ټولو ته ووایئ چې خپل څاروی او ګډې دلته راولی.
هغوئ به يې حلال کړی او دلته به يې وخوری، هغوئ دې د مالِک خُدائ خِلاف داسې ګناه نۀ کوی چې هغه غوښه وخوری
چې وینه لا په کښې وی.“ نو په هغه شپه هغوئ ټولو خپل څاروی راوستل او هلته يې حلال کړل. ۳۵ ساؤل مالِک خُدائ ته
یوه قربانګاه جوړه کړه، دا وړومبۍ قربانګاه وه چې هغۀ جوړه کړه. ۳۶ ساؤل خپلو سړو ته ووئیل، ”راځئ چې لاندې لاړ
شُو او په فلستیانو باندې د شپې حمله وکړُو، د سحر پورې به يې لوټ کړُو او یو کس به هم ژوندے پرې نۀ ږدو.“ هغوئ
ورته ووئیل، ”څۀ چې تا ته ښۀ ښکاری نو هم هغسې وکړه.“ خو اِمام ووئیل، ”راځئ چې اول د خُدائ پاک نه تپوس وکړُو.“
۳۷ نو ساؤل د خُدائ پاک نه تپوس وکړو، ”په فلستیانو حمله وکړم څۀ؟ تۀ به مونږ له فتح راکړې؟“ خو خُدائ پاک په هغه
ورځ جواب ورنۀ کړو. ۳۸ بیا ساؤل د خلقو مشرانو ته ووئیل، ”دلته راشئ او دا معلومه کړئ چې نن دا ګناه څنګه شوې
ده. ۳۹ زۀ په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورم، څوک چې بنی اِسرائیلو له فتح ورکوی، چې ګناه ګار به ووژلے شی، کۀ
هغه زما زوئ یونتن هم وی.“ خو هیچا هیڅ هم ونۀ وئیل. ۴۰ نو ساؤل هغوئ ته ووئیل، ”تاسو ټول هلته ودرېږئ، زۀ او
یونتن به دلته ودرېږو.“ هغوئ جواب ورکړو، ”څۀ چې درته ښۀ ښکاری نو هم هغه وکړه.“ ۴۱ ساؤل مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک ته ووئیل، ”مالِکه خُدایه، تا نن ما له جواب ولې رانۀ کړو؟ مالِکه خُدایه، اے د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه،
د دې پاکو کاڼو په ذریعه ما له جواب راکړه. کۀ غلطی زما یا د یونتن وی نو د اُوریم په ذریعه جواب راکړه، خو کۀ دا ستا
د خلقو بنی اِسرائیلو غلطی وی نو د تمیم په ذریعه جواب راکړه.“ نو جواب يې یونتن او ساؤل وُو او خلق خلاص شول.
۴۲ نو ساؤل خلقو ته وفرمائیل، ”زما او زما د زوئ یونتن دپاره پچه واچوئ.“ او پچه د یونتن په نوم راووتله. ۴۳ نو ساؤل
د یونتن نه تپوس وکړو، ”تا څۀ کړی دی؟“ یونتن ورته وفرمائیل، ”زما سره چې کومه امسا وه د هغې سره مې لږ شان شات
خوړلی دی نو زۀ د دې په وجه د مرګ حقدار یم؟“ ۴۴ ساؤل هغۀ ته وفرمائیل، ”کۀ تۀ ونۀ وژلے شوې نو خُدائ پاک دې
ما ووژنی.“ ۴۵ خو خلقو ساؤل ته ووئیل، ”یونتن به وژلے شی څۀ، چا چې د بنی اِسرائیلو دپاره لویه فتح موندلې ده؟ نه،
مونږ په ژوندی مالِک خُدائ قسم خورو چې هغه به د هغۀ یو وېښتۀ هم په زمکه باندې ونۀ غورزوی. هغۀ چې نن څۀ کړی
دی هغه يې د خُدائ پاک په مدد سره کړی دی.“ نو خلقو یونتن د مرګ نه بچ کړو. ۴۶ د هغې نه پس، ساؤل په فلستیانو
پسې نور لا نۀ ړو او هغوئ خپلې علاقې ته لاړل.

د ساؤل بادشاهی او خاندان

۴۷ کله چې ساؤل د بنی اِسرائیلو بادشاه شو، نو هغۀ د خپلو ټولو دشمنانو سره په هر ځائ کښې جنګ کولو یعنې د موآب
خلقو، عمونیانو، ادومیانو، د ضوباه بادشاهانو او فلستیانو سره. هغۀ چې چرته هم جنګ کولو نو هغه کامیابېدو. ۴۸ هغۀ
په بهادرۍ سره جنګ وکړو او عمالیقیانو له يې هم شکست ورکړو. هغۀ بنی اِسرائیلیان د دشمن د ټولو حملو نه بچ کول.
۴۹ یونتن، اِسوی او مُلکی‌شوَع د ساؤل زامن وُو. د هغۀ د مشرې لور میرب او د کشرې میکل نوم وو. ۵۰ د هغۀ ښځه

اخینوعم د اخیمعض لور وه، د هغهٔ د لښکر مشر د هغهٔ د ترهٔ نیر زویٔ ابنیر وو. ۵۱ د ساؤل پلار قیس او د ابنیر پلار نیر د
ابی‌ابل زامن ؤو. ۵۲ چې تر کومې پورې هغه ژوندے وو، نو هغهٔ به د فلستیانو خِلاف ډېر سخت جنګونه کول. نو چې کله
هم هغهٔ ته یو سړے مِلاوېدو چې مضبوط یا تکړه وو، نو هغهٔ به هغه په خپل لښکر کښې شاملولو.

د عمالیقیانو خِلاف جنګ

۱۵ ۱ سموئیل ساؤل ته وفرمائیل، "مالِک خُدائ زهٔ رالېږلے یم چې تا د هغهٔ د خلقو بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ کړم. نو
د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونیسه. ۲ دا هغه څهٔ دی چې ربُ الافواج یې فرمائی، چې زهٔ به عمالیقیانو له سزا ورکړم ځکه
چې بنی اِسرائیلیان چې کله د مِصر نه راتلل نو هغوئ ورته لاره نیولې وه. ۳ اوس لاړ شه او په عمالیقیانو حمله وکړه او
د هغوئ هر څهٔ بېخی تباه کړه. یو څیز هم مهٔ پرېږده، سړی، ښځې، ماشومان او هغه ماشومان چې تے روی ووژنه،
ښاروی، ګډې، اوښان او خرهٔ هر څهٔ ووژنه." ۴ بیا ساؤل خپل لښکر راغونډ کړو او په طلائم کښې یې وشمېرلو. دوه
لاکه بنی اِسرائیل فوجیان ؤو او لس زره د یهوداه قبیلې فوجیان ؤو. ۵ بیا هغه او د هغهٔ سړی عمالیقی ښار ته لاړل او په
یو وادئ کښې یې ورته لاره ونیوله. ۶ هغهٔ قینیانو له خبردارے ولېږلو چې، "د عمالیقیانو نه لاړ شئ نو چې داسې زهٔ تاسو
د هغوئ سره نهٔ تباه کوم، ځکه چې تاسو په هغه وخت کښې په ټولو بنی اِسرائیلو باندې مِهربانه شوئ کله چې هغوئ د
مِصر نه راوتل." نو قینیان د عمالیقیانو نه لاړل. ۷ ساؤل عمالیقیانو له شکست ورکړو، د مِصر نمرخاتهٔ طرف ته، د
حویله نه تر شور پورې ورسره وجنګېدل، ۸ هغهٔ د عمالیقیانو بادشاه اجاج ژوندے ونیولو او ټول خلق یې ووژل. ۹ خو
ساؤل او د هغهٔ سړو د اجاج ژوند بچ کړو او ښې ګډې، ښاروی او څورب سخی او ګډُوری یې ونهٔ وژل او داسې نور ښهٔ
څیزونه یې هم تباه نهٔ کړل، هغوئ صِرف هغه څیزونه تباه کړل چې کمزوری او بې‌کاره ؤو.

ساؤل بادشاه نامنظوره کېدل

۱۰ بیا د مالِک خُدائ پېغام سموئیل ته راغلو، ۱۱ "زهٔ پښېمانه یم چې ما ساؤل بادشاه جوړ کړو، هغه زما نه اوړېدلے
دے او زما حُکمونه یې نهٔ دی منلی." سموئیل خفه وو او ټوله شپه یې مالِک خُدائ ته سوال زاری کوله. ۱۲ په ورپسې
سحر وختی هغه د ساؤل لټولو له لاړو. هغه خبر شو چې ساؤل د کرمل ښار ته تلے وو، چرته چې هغهٔ د ځان دپاره
یادګاری ستنه جوړه کړه او بیا جِلجال ته لاړو. ۱۳ سموئیل ساؤل له لاړو، ساؤل ورته په خبر راغلے ووئیل او ورته یې
ووئیل، "سموئیله، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړی. ما د مالِک خُدائ حُکم منلے دے." ۱۴ سموئیل ترې نه تپوس
وکړو، "نو زهٔ ولې د ښاروو او ګډو رمباړی اورم؟" ۱۵ ساؤل جواب ورکړو، "زما سړو دا د عمالیقیانو نه اخستی دی.
هغوئ ښې ګډې او ښاروی ساتلی دی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته یې د نذرانې په توګه پېش کړی. او باقی ټول
مو بېخی تباه کړی دی." ۱۶ سموئیل حُکم وکړو، "غلی شئ او غوږ ونیسئ نو زهٔ به تاسو ته ووایم چې تېره شپه ما ته
مالِک خُدائ څهٔ فرمائیلی دی." ساؤل ورته ووئیل، "ما ته ووایه." ۱۷ سموئیل جواب ورکړو، "اګر چې تا په خپله هم یو
ځل خپل ځان وړوکے ګڼلو، خو اوس تهٔ د بنی اِسرائیلو د قبیلو مشر یې. مالِک خُدائ تهٔ د بنی اِسرائیلو د بادشاه په توګه
مقرر کړې یې، ۱۸ او هغهٔ تهٔ د دې حُکم سره دې مقصد دپاره لېږلے وې چې د عمالیقیانو ګناه ګار خلق تباه کړې. هغهٔ تا
ته ووئیل چې تر هغې پورې ورسره جنګ وکړه چې ټول ووژنې. ۱۹ نو بیا تا د هغهٔ فرمانبرداری ولې ونهٔ وکړه؟ تا په مالِ
غنیمت نیولو کښې تېزی ولې وکړه؟ او د مالِک خُدائ په نظر کښې داسې بد عمل دې ولې وکړو؟" ۲۰ ساؤل جواب
ورکړو، "خو ما د مالِک خُدائ فرمانبرداری کړې ده. زهٔ لاړم لکه څنګه چې هغهٔ راته فرمائیلی ؤو، اجاج بادشاه مې واپس

راوستلو او ټول عماليقيان مې ووژل. ۲۱ خو زما سړو چې کومې ښې ګډې او غواوې نيولې وُو هغه يې ونۀ وژل، په ځائ
د دې يې هغه دلته جِلجال ته راوستل چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته يې د نذرانې په توګه پېش کړی." ۲۲ سموئيل
ورته وفرمائيل، "مالِک خُدائ په سوزېدونکو نذرانو او قربانو باندې زيات خوشحاليږی او يا کۀ د هغۀ په خبره منلو باندې
خوشحاليږی؟ بېشکه، تابعداری د قربانۍ نه بهتره ده او د هغۀ په خبره عمل کول د ګډانو د وازګې د نذرانې نه بهتر دی. ۲۳
د هغۀ خِلاف سرکشی د تور جادو په شان خراب کار دے او غرور د بُت پرستۍ هومره ګناه لری. تا د هغۀ حُکم نامنظوره
کړو نو ځکه هغۀ تۀ د بادشاه په توګه نامنظوره کړې يې." ۲۴ ساؤل جواب ورکړو، "آو، ما ګناه کړې ده. ما د مالِک
خُدائ د حُکم او ستا د لارښودنو نافرمانی کړې ده. زۀ د خپلو سړو نه يرېدم او چې هغوئ څۀ غوښتل نو ما يې خبره منله.
۲۵ خو اوس زۀ تا ته سوال کوم چې زما ګناه ويخښه او واپس زما سره لاړ شه، نو چې داسې زۀ د مالِک خُدائ عبادت
وکړم." ۲۶ سموئيل جواب ورکړو، "زۀ به تا سره واپس نۀ ځم. تا د مالِک خُدائ حُکم نامنظوره کړے دے او تۀ هغۀ په
بنی اِسرائيلو د بادشاه په توګه نامنظوره کړے يې." ۲۷ نو سموئيل د تلو دپاره راوګرځېدو، خو ساؤل هغه د چُوغې نه
ونيولو او چُوغه وشلېده. ۲۸ سموئيل هغۀ ته وفرمائيل، "مالِک خُدائ نن ستا نه د بنی اِسرائيلو بادشاهی لرې کړې ده او
هغه چا له يې ورکړې ده چې هغه ستا نه ښۀ دے. ۲۹ د بنی اِسرائيلو خُدائ تعالىٰ نۀ دروغ وائی او نۀ خپله فېصله بدلوی.
هغه د انسان په شان نۀ دے، هغه خپله فېصله نۀ بدلوی." ۳۰ ساؤل جواب ورکړو، "ما ګناه کړې ده. خو کم از کم زما د
خپلو خلقو د مشرانو او بنی اِسرائيلو په مخکښې زما عزت وکړه. ما سره واپس لاړ شه نو چې زۀ د مالِک خُدائ ستاسو د
خُدائ پاک عبادت وکړم." ۳۱ نو سموئيل د هغۀ سره واپس لاړو او ساؤل د مالِک خُدائ عبادت وکړو. ۳۲ سموئيل حُکم
وکړو، "د عماليقيانو بادشاه اجاج ما له دلته راولئ." اجاج هغۀ له ښۀ زړۀور راغلو، خيال يې دا وو چې بچ به شی. ۳۳
سموئيل ورته وفرمائيل، "څنګه چې ستا تُورې ډېرې ميندې بې‌اولاده کړې دی، نو اوس به ستا مور هم بې‌اولاده شی." او هغۀ
اجاج په جِلجال کښې د مالِک خُدائ قربان‌ګاه په مخکښې ټوټې ټوټې کړو. ۳۴ بيا سموئيل راما ته لاړو او ساؤل بادشاه په
جبعه کښې خپل کور ته لاړو. ۳۵ چې ترڅو پورې سموئيل ژوندے وو، نو هغۀ بيا هيڅکله ساؤل ونۀ ليدو، خو سموئيل
وربادې غمژن وو. مالِک خُدائ په دې پښېمانه وو چې ساؤل يې په بنی اِسرائيلو باندې بادشاه جوړ کړے وو.

حضرت داؤد د بادشاه په توګه مقرر کېدل

۱۶ ۱ بيا مالِک خُدائ سموئيل ته وفرمائيل، "تۀ به تر کومې پورې په ساؤل پسې خفګان کوې؟ هغه ما په بنی اِسرائيلو
باندې د بادشاهۍ دپاره نامنظوره کړے دے. نو د زيتُونو لږ تېل واخله او بيت‌لحم ته لاړ شه هغه سړی له چې نوم يې يَسی
دے، ځکه چې ما د هغۀ د زامنو نه يو کس خوښ کړے دے چې بادشاه شی." ۲ سموئيل ترې نه تپوس وکړو، "دا زۀ
څنګه وکړم؟ کۀ ساؤل د دې نه خبر شی نو هغه به ما ووژنی." مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "تۀ د ځان سره يوه سخۍ بوځه
او هلته ووايه چې تۀ هلته ځکه يې چې مالِک خُدائ ته يوه قربانی پېش کړې. ۳ يَسی قربانۍ له راوغواړه او زۀ به تا ته
ووايم چې څۀ به کوې. زۀ چې کوم سړے درته ښايم نو د نښې په طور به تۀ د هغۀ سر په تېلو غوړ کړې چې بادشاه جوړ
شی." ۴ سموئيل هم هغه شان وکړل چې څۀ ورته مالِک خُدائ فرمائيلی وُو او بيت‌لحم ته لاړو، هلته د ښار مشران په يره
يره کښې د هغۀ سره مِلاوېدو دپاره راغلل او تپوس يې ترې نه وکړو، "د امن په نيت راغلے يې کۀ نه؟" ۵ هغۀ ورته
وفرمائيل، "آو، د امن په نيت راغلم، زۀ راغلم چې مالِک خُدائ ته يوه قربانی پېش کړم. ځان پاک کړئ او ما سره لاړ شئ."
هغۀ يَسی او د هغۀ زامنو ته هم وفرمائيل چې ځان پاک کړئ او هغوئ يې قربانۍ له راوغوښتل. ۶ کله چې هغوئ
ورسېدل، سموئيل د يَسی زوئ اِلياب وليدو او خپل ځان سره يې ووئيل، "دا سړے کوم چې دلته د مالِک خُدائ په حضور

کښې ولاړ دے دا بېشکه هم هغه دے چې کوم مالِک خُدائ خوښ کړے دے." (۷) خو مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل،
"هغه ما نامنظوره کړے دے نو تهٔ دې ته مهٔ ګوره چې هغه څومره لوړ دے او مهٔ يې ظاهر ته ګوره. ځکه چې مالِک خُدائ
د انسان په شان چا ته نهٔ ګورى. انسان ظاهر ته ګورى او مالِک خُدائ زړهٔ ته ګورى." (۸) يَسى خپل زوئ ابيناداب
راوغوښتو او سموئيل له يې راوستلو. خو سموئيل ورته وفرمائيل، "نه، مالِک خُدائ دا هم نهٔ دے خوښ کړے." (۹) يَسى
بيا سِمعه راوستلو. نو سموئيل وفرمائيل، "مالِک خُدائ دے هم نهٔ دے خوښ کړے." (۱۰) داسې يَسى اووهٔ زامن سموئيل
له راوستل. او سموئيل هغهٔ ته وفرمائيل، "نه، مالِک خُدائ دا يو هم نهٔ دے خوښ کړے." (۱۱) هغهٔ ترې نه بيا تپوس وکړو،
"ستا نور زامن شته څهٔ؟" يَسى ورته ووئيل، "د ټولو نه کشر پاتې دے، خو هغه بهر د ګډو خيال ساتى." سموئيل ورته
وفرمائيل، "هغه راوغواړه چې دلته راشى. مونږ به تر هغې قربانى نه پېش کوُو چې هغه راغلے نهٔ وى." (۱۲) نو يَسى هغه
راوغوښتو. هغه يو ښائسته او سور سپين زلمے وو او ښائسته سترګې يې لرلې. مالِک خُدائ سموئيل ته وفرمائيل، "هم دغه
يو دے، سر يې په تېلو غوړ کړه." (۱۳) سموئيل د زيتُونو هغه تېل واخستل چې د ګډ په ښکر کښې وُو او د داؤد سر يې د
هغهٔ د ورونړو په مخکښې غوړ کړو. د مالِک خُدائ روح ناڅاپه د طاقت سره په داؤد نازل شو او د هغې ورځې نه د هغهٔ سره
شو. بيا سموئيل واپس راما ته لاړو.

حضرت داؤد د ساؤل په دربار کښې

(۱۴) د مالِک خُدائ روح د ساؤل نه لاړو او د مالِک خُدائ رالېږلے شوى پېرى هغه ونيولو. (۱۵) د هغهٔ نوکرانو هغهٔ ته
ووئيل، "مونږ ته پته ده چې تهٔ د مالِک خُدائ رالېږلے شوى پېرى نيولے يې. (۱۶) نو صاحِبه، مونږ له حُکم راکړه چې مونږ
داسې سړے ولټوُو چې هغه رباب غږولے شى. بيا چې کله هغه پېرى په تا راشى، نو هغه سړے به بينجو وغږوى او تهٔ به
ټيک شې." (۱۷) ساؤل هغوئ له حُکم ورکړو، "ما له يو داسې سړے ولټوئ چې هغه بينجو ښهٔ غږولے شى او ما له يې
راولئ." (۱۸) يو نوکر يې ووئيل، "د بيتلحم د ښار، د يَسى يو زوئ دے هغه په موسيقۍ کښې ښهٔ ماهِر دے. هغه تکړه او
ښائسته سړے دے، هغه يو ښهٔ فوجى او تقرير کوونکے دے. مالِک خُدائ د هغهٔ مل دے." (۱۹) نو ساؤل يَسى ته پېغام
وړُونکى ولېږل چې ورته ووائى، "ما له ستا زوئ داؤد راولېږه، کوم چې د ګډو خيال ساتى." (۲۰) يَسى، ساؤل ته د چېلۍ د
يو بچى سره خپل زوئ داؤد ولېږلو، چې ورسره په روټۍ بار کړے خر او يوه د ميو ډکه مشکيزه هم وه. (۲۱) داؤد ساؤل له
راغلو او د هغهٔ خِدمت يې شروع کړو. د ساؤل هغه ډېر خوښ شو او هغه يې خپل د وسلې وړونکے سړے جوړ کړو. (۲۲)
بيا ساؤل يَسى ته يو پېغام ولېږلو، "داؤد زما ډېر خوښ دے. هغه پرېږده چې زما خِدمت کوى." (۲۳) د هغې وخت نه واخله
چې کله به هم د خُدائ پاک رالېږلے شوے پېرے په ساؤل راتلو، نو داؤد به د هغهٔ رباب واخستو او ووبه يې غږولو او
ساؤل به لږ شان ښهٔ شو او ورو ورو به نور هم ښهٔ کېدو او پېرے به د هغهٔ نه لاړو.

د حضرت داؤد جوليت وژل

۱۷ (۱) فلستيان د يهوداه په ښار شوکه کښې د جنګ دپاره راغونډ شول، هغوئ د شوکه او عزيقه په مينځ کښې په يو
ځائ کښې کېمپ ولګولو چې نوم يې اِفسدميم وو. (۲) ساؤل او د بنى اِسرائيلو لښکر د ايله وادۍ سره راغونډ شُو او د
فلستيانو خِلاف يې صفونه جوړ کړل. (۳) فلستيان په يو غر باندې ودرېدل او بنى اِسرائيليان په بل غر باندې ورته مخامخ
ودرېدل، چې د دوئ په مينځ کښې وادى وه. (۴) بيا د فلستيانو د خېمو نه يو تکړه سړے راووتلو، هغه سړے د جات وو او
نوم يې جوليت وو. هغه د درېو ګزو نه لوړ وو. (۵) د هغهٔ په سر د زېړو جنګى ټوپۍ وه او د زېړو فوجى زغره يې اغوستې

وه چې درې کم شپېته کيلو وه. ﴿۶﴾ د هغهٔ پټُونونه هم د زغرو په زغره باندې پټ وُو او د زغرو نېزه د هغهٔ په اوږه باندې ځوړنده وه. ﴿۷﴾ د هغهٔ نېزه د کوټې د تير هومره لويه وه. او د دې د اوسپنې سر تقريباً اووهٔ کلو وو. د هغهٔ ډال به هغه فوجي وړلو چې د هغهٔ نه مخکښې به روان وو. ﴿۸﴾ جوليت ودرېدو او د بنى اِسرائيلو لښکر ته يې چغه وکړه چې، "تاسو هلته څهٔ کوئ، د جنګ دپاره مو صفونه ولې جوړ کړی دی؟ زهٔ فلستے نهٔ يم او تاسو د ساؤل نوکران نهٔ يئ؟ يو سړے خوښ کړئ چې دلته راشي او زما سره جنګ وکړی. ﴿۹﴾ کهٔ هغه زما سره جنګ کولے شی او ما ووژنی، نو مونږ به ستاسو غلامان يُو، خو کهٔ زهٔ يې وګټم او هغه ووژنم، نو تاسو به زمونږ غلامان يئ. ﴿۱۰﴾ زهٔ وايم چې نن د بنى اِسرائيلو په لښکر کښې داسې څوک شته چې زما سره جنګ وکړی ما له داسې سړے راکړئ چې مونږ دواړه جنګ وکړُو." ﴿۱۱﴾ کله چې ساؤل او د هغهٔ سړو دا واورېدل، نو هغوئ زړونه بائيلل او سخت وېرېدل.

د حضرت داؤد ساؤل سره مِلاوېدل

﴿۱۲﴾ نو داؤد د يَسی زوئ وو، چې هغه په يهوداه کښې د بيت‌لحم افراتے وو. د يَسی اتهٔ زامن وُو او په هغه وخت کښې چې ساؤل بادشاه وو، هغه يو بوډا سړے وو. ﴿۱۳﴾ د هغهٔ درې مشران زامن د ساؤل سره جنګ له تلی وُو. د ټولو مشر اِلياب وو، ورپسې ابيناداب وو او درېم سِمعه وو. ﴿۱۴﴾ داؤد يې د ټولو کشر زوئ وو، خو هغه درې مشران ورونړه يې د ساؤل سره کېمپ کښې پاتې کېدل، ﴿۱۵﴾ داؤد به وخت په وخت بيت‌لحم ته تلو راتلو، چې د خپل پلار د ګډو خيال وساتی. ﴿۱۶﴾ جوليت څلوېښت ورځې هر سحر او ماښام بنى اِسرائيلو ته وئيل چې ما سره جنګ وکړئ. ﴿۱۷﴾ يوه ورځ يَسی داؤد ته ووئيل، "دا لس کلو وريتې دانې او لس روټۍ واخله او زر زر يې کېمپ ته خپلو ورونړو له يوسه. ﴿۱۸﴾ او دا لس پنير مشر آفسر له يوسه. دا معلوم کړه چې ستا ورونړه څنګه دی او چې داسې څهٔ نښه راوړې چې د هغې نه دا ښکاره شی چې تا هغوئ وليدل او هغوئ ښهٔ دی. ﴿۱۹﴾ ساؤل بادشاه، ستا ورونړه او نور ټول بنى اِسرائيليان د ايله په وادۍ کښې دی او د فلستيانو سره جنګ کوی." ﴿۲۰﴾ داؤد په ورپسې سحر وختی پاڅېدو، بل څوک يې د ګډو ذمه وار پرېښودو، خوراک يې واخستلو او چې څنګه ورته يَسی وئيلی وُو نو هم هغسې لاړو. هغه هم په هغه وخت کېمپ ته ورسېدو چې بنى اِسرائيليان د جنګ دپاره صفونو جوړولو له روان وُو او د جنګ چغې يې وهلې. ﴿۲۱﴾ فلستی او بنى اِسرائيلی لښکرو يو بل ته مخامخ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل. ﴿۲۲﴾ داؤد خوراک د سامان وړُونکی ذمه وار کس سره پرېښودو، د جنګ مېدان ته يې منډه کړه، خپلو ورونړو له ورَغلو او سلام يې ورباندې واچولو. ﴿۲۳﴾ کله چې هغهٔ د هغوئ سره خبرې کولې، نو هغه فلستے پهلوان جوليت چې د جات وو، د فلستی لښکر نه راووتلو او د مخکښې په شان يې خپله جنګی چغه يې ووهله او دا چغه داؤد واورېدله. ﴿۲۴﴾ کله چې بنى اِسرائيلو جوليت وليدو، نو هغوئ د ډېرې نه منډه کړه. ﴿۲۵﴾ هغوئ يو بل ته ووئيل، "هغهٔ ته ګورئ. هغهٔ ته غوږ ونيسئ چې هغه وائی چې زما سره جنګ وکړئ. ساؤل بادشاه دا وعده کړې ده چې څوک دے ووژنی نو هغهٔ له به يو لوئ اِنعام ورکړی، بادشاه به هغه کس له خپله لور هم ورکوی او د هغهٔ خاندان به د محصُول ورکولو نه آزاده وی." ﴿۲۶﴾ داؤد د هغه سړو نه تپوس وکړو چې کوم د هغهٔ سره نزدې وُو، "هغه سړی ته به څهٔ مِلاو شی چې څوک دا فلستے ووژنی او بنى اِسرائيليان د دې بې‌عزتۍ نه خلاص کړی؟ ځکه چې دا ناسنته فلستے څوک دے چې د ژوندی خُدائ پاک لښکر ته وائی چې زما سره جنګ وکړئ؟" ﴿۲۷﴾ نو هغوئ ورته ووئيل چې څوک جوليت ووژنی نو د هغهٔ دپاره به دا اِنعام وی. ﴿۲۸﴾ د داؤد مشر ورور اِلياب د داؤد خبرې واورېدلې چې د سړو سره يې کولې. هغه داؤد ته سخت غصه شو او ورته يې ووئيل، "تهٔ دلته څهٔ کوې؟ ستا د ګډو خيال څوک ساتی چې کومې په بيابان کښې دی؟ ما ته پته ده چې تهٔ څومره مغروره يې او ستا په زړهٔ کښې څومره فساد دے. تهٔ صِرف د جنګ ليدو له راغلے يې." ﴿۲۹﴾ داؤد تپوس وکړو، "نو اوس ما څهٔ غلطی وکړه؟ زهٔ يو تپوس هم نهٔ شم کولے څهٔ؟" ﴿۳۰﴾ هغه د هغهٔ نه يو بل سړی ته راوګرځېدو او هم دغه تپوس يې ترې نه وکړو او چې هر

ځل يې کولو، نو هم دغه جواب ورته مِلاوېدو. ۳۱ کله چې هغه خبرې واورېدلے شوې چې کومې داؤد کړې وې، نو هغه سړو دا خبرې د ساؤل په مخکښې هم وکړې، نو داؤد يې راوغوښتلو. ۳۲ داؤد ساؤل ته وفرمائيل، "هيڅ څوک هم دې د هغه فلستي په وجه زړۀ نۀ غورزوى، ستا خِدمت کوونکے به لاړ شي او د دې فلستي سره به جنګ وکړى." ۳۳ ساؤل داؤد ته ووئيل، "تۀ به د هغۀ سره څنګه وجنګېږې؟ ځکه چې تۀ هلک يې او هغه د ټول عُمر فوجي دے." ۳۴ خو داؤد ساؤل ته وفرمائيل، "ستا خِدمت کوونکے د خپل پلار د ګډو خيال ساتي. کله هم چې يو زمرے يا مېلو د رَمې نه يو ګډُورے وتښتوى، ۳۵ نو زۀ ورپسې ځم، حمله پرې کوم او د هغۀ د خولې نه يې بچ کوم او کۀ هغه ځناور په ما باندې حمله کوى نو د ژامنې نه يې ونيسم، وې وهم او وې وژنم. ۳۶ ستا خِدمت کوونکي ازمرى او مېلوګان دواړه وژلى دى او زۀ به د دې ناسنته فلستي سره هم دغه شان وکړم، کوم چې د ژوندى خُدائ پاک د لښکر مخالفت کړے دے. ۳۷ مالِک خُدائ زۀ د ازمرى د پنجې نه او د مېلو د پنجې نه بچ کړے يم، او هغه به مې د دې فلستي د لاس نه هم بچ کړى." نو ساؤل داؤد ته ووئيل، "ځه، مالِک خُدائ دې مل شه." ۳۸ بيا ساؤل داؤد له خپل جنګي لِباس ورکړو، د زِېړو جنګي ټوپۍ، کومه يې چې د داؤد په سر کېښوده او يوه زغره يې هم ورکړه. ۳۹ داؤد د ساؤل تُوره په خپلې زغرې پورې وتړله او د روانېدو کوشش يې وکړو، خو هغه نۀ شو تلے، ځکه چې هغۀ دا څيزونه نۀ اغوستل. هغۀ ساؤل ته وفرمائيل، "د دې څيزونو سره زۀ جنګ نۀ شم کولے. زۀ د دې سره عادت نۀ يم." نو هغه يې لرې کړل. ۴۰ هغۀ په لاس کښې خپله امسا واخستله او بيا د ولې پينځۀ هوار کاڼى يې خوښ کړل او په خپله بوجۍ کښې يې واچول. لينده يې په لاس کښې وه او هغه فلستي له ورَغلو.

د حضرت داؤد جوليت له شکست ورکول

۴۱ هغه فلستے د داؤد طرف ته روان شو، د هغۀ ډال وړونکے د هغۀ نه مخکښې روان وو. هغه نور هم ورنزدې کېدو، ۴۲ او کله چې هغه داؤد له ښۀ ورنزدې شو، نو هغۀ پورې ورله خندا ورغله ځکه چې هغه سور سپين او ښائسته هلک وو. ۴۳ هغۀ داؤد ته ووئيل، "زۀ سپے يم څۀ، چې تۀ په ما پسې د امسا سره راغلې؟" او هغۀ داؤد باندې د خپلو معبودانو لعنت وئيلو. ۴۴ هغۀ داؤد ته ووئيل، "راشه. چې زۀ ستا غوښه مارغانو او ځنګلي ځناورو له ورکړم چې وې خورى." ۴۵ داؤد جواب ورکړو، "تۀ ما له د تُورې، نېزې او وړې نېزې سره راروان يې، خو زۀ ستا خِلاف د ربُ الافواج د نوم سره درځم، چې د بنى اِسرائيلو د لښکر خُدائ پاک دے، چې تا د هغۀ مخالفت کړے دے. ۴۶ دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ به دې ما له په لاس کښې راکړى، زۀ به تا له شکست درکړم او سر به درنه وغورزوم. او زۀ به د فلستي فوجيانو لاشونه مارغانو او ځناورو ته واچوم چې وې خورى. نو چې ټولې دُنيا ته پته ولګي چې د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک شته، ۴۷ او دلته به هر چا ته پته ولګي چې مالِک خُدائ ته د خپلو خلقو بچ کولو دپاره د تُورو او وړو نېزو ضرورت نشته. ځکه چې دا د مالِک خُدائ جنګ دے او هغه به تاسو ټول مونږ ته حواله کړى." ۴۸ جوليت د داؤد طرف ته يو ځل بيا روان شو او داؤد زر زر د فلستيانو د جنګ صفونو ته ورمنډه کړه چې د هغۀ سره مِلاو شي. ۴۹ هغۀ خپلې بوجۍ ته لاس وردننه کړو او يو کاڼے يې ترې نه راوويستو، په لينده يې جوليت په سر باندې وويشتو. کاڼے د هغۀ په تندى کښې وردننه شو او هغه پړمخې په زمکه راپرېوتو. ۵۰ نو داسې داؤد بغير د تُورې نه، د يوې لينډې او يو کاڼى سره جوليت له شکست ورکړو او وې وژلو. ۵۱ داؤد هغۀ له ورمنډه کړه، دپاسه پرې ودرېدو، د جوليت تُوره يې د کاش نه راوُويسته، سر يې ترې نه پرې کړو او هغه يې مړ کړو. کله چې فلستيانو وليدل چې د هغوئ پهلوان مړ شو، نو هغوئ منډه کړه. ۵۲ د اِسرائيل او يهوداه سړو چغې وهلې او په هغوئ پسې يې منډې وهلې، د جات او عقرون د دروازو پورې ورپسې وُو. فلستي زخميان تر جات او عقرون پورې په هغه لاره غورزېدل چې کومه شعريم ته ځي. ۵۳ کله چې بنى اِسرائيل په فلستيانو پسې نور نۀ تلل او ترې نه راواپس شول، نو د هغوئ خېمې يې لوټ کړې. ۵۴ داؤد د جوليت سر واخستو او يروشلم ته يې يوړو، خو هغۀ د جوليت وسله په خپله

خیمه کښې کېښوده.

د داؤد ساؤل ته پېش کېدل

۵۵ کله چې ساؤل ولیدل چې داؤد د جولیت سره جنګ له روان دے، نو هغهٔ د ابنیر نه تپوس وکړو، چې کوم یې د خپل لښکر مشر وو، "ابنیره، دا د چا زوئ دے؟" ابنیر ورته ووئیل، "بادشاه سلامت، ما ته هیڅ پته نشته." ۵۶ نو ساؤل حُکم ورکړو، "لاړ شه او معلوم یې کړه." ۵۷ کله چې داؤد د جولیت وژلو نه پس خېمو ته راواپس شو، نو ابنیر هغه ساؤل له بوتلو. داؤد د جولیت سر په لاس کښې روان کړے وو. ۵۸ ساؤل ترې نه تپوس وکړو، "زلمیه، تهٔ د چا زوئ یې؟" داؤد ورته وفرمائیل، "زهٔ د بیت‌لحم نه ستا د خِدمت کوونکی یَسی زوئ یم."

د حضرت داؤد او یونتن دوستی

۱۸ ۱ کله چې داؤد خبرې ختمې کړې نو هغه د بادشاه زوئ یونتن سره مِلاو شو. هغه د داؤد خوږ دوست جوړ شو او د هغهٔ سره یې د خپل ځان په شان مینه کوله. ۲ ساؤل هم د هغه ورځې نه داؤد ځان سره وساتلو او هغه یې د پلار کور ته نهٔ پرېښودو. ۳ یونتن داؤد له د دوستۍ پوخ لاس ورکړو ځکه چې د هغهٔ سره یې د خپل ځان په شان مینه لرله. ۴ هغهٔ چې کومه چُوغه اغوستله هغه یې وویستله او داؤد له یې ورکړه، خپله زغره، تُوره، لینده او خپله پټۍ یې هم ورکړه. ۵ ساؤل به چې داؤد په هر کار پسې هم ولېږلو، نو هغه به یې په ښهٔ طریقه سر ته رسولو. نو ساؤل هغه په خپل لښکر کښې آفسر جوړ کړو. په دې باندې د ساؤل ټول آفسران او سړی خوشحاله شول.

د ساؤل حضرت داؤد سره کینه پیدا کېدل

۶ کله چې داؤد د جولیت د وژلو نه پس واپس راتلو او فوجیان کورونو ته واپس راروان وُو، نو د بنی اِسرائیلو هر ښار نه د ساؤل بادشاه سره مِلاوېدو دپاره ښځې بهر راووتلې. هغوئ د خوشحالۍ سندرې وئیلې، ګډېدې او بینجو او تمبل یې غږول. ۷ په سندرو کښې ښځو وئیل، "ساؤل زرګونه وژلی دی، خو داؤد یو په لس د هغې نه زیات وژلی دی." ۸ ساؤل په دې خفه شو او سخت غصه شو. هغهٔ ووئیل، "هغوئ د داؤد دپاره د لسو زرګونو دعوىٰ کړې ده، خو زما دپاره صِرف د زرګونو دعوىٰ، هغوئ به بیا داؤد بادشاه کړی." ۹ نو د هغه ورځې نه هغهٔ داؤد ته د شک په نظر کتل شروع کړل. ۱۰ په وریښې ورځ د خُدائ پاک د طرف نه یو پېرى ساؤل ناڅاپه ونیولو، نو هغهٔ په خپل کور کښې د لیونی په شان چغې وهلې. داؤد بینجو غږوله لکه چې هغهٔ به هره ورځ غږوله او ساؤل نېزه په لاس کښې نیولې وه. ۱۱ ساؤل د ځان سره ووئیل، "زهٔ به هغه د دیوال سره ونښلوم او هغهٔ دوه ځلې نېزه ورګزار کړه، خو داؤد هر ځل ځان بچ کولو." ۱۲ ساؤل د داؤد نه یرېدو ځکه چې هغه مالِک خُدائ پرېښے وو او د داؤد مل وو. ۱۳ نو ساؤل هغه د ځان نه لرې کړو او د زرو سړو مشر یې جوړ کړو. داؤد په جنګ کښې د سړو مشرى کوله ۱۴ او هغه په هر کار کښې کامیابېدو، ځکه چې مالِک خُدائ د هغهٔ مل وو. ۱۵ ساؤل د داؤد کامیابی ولیده او نور هم ترې ویرېدو. ۱۶ خو په اِسرائیل او یهوداه کښې هر یو کس د داؤد سره مینه کوله ځکه چې هغه یو ښهٔ مشر وو.

د حضرت داؤد د ساؤل لور وادهٔ کول

۱۷ بیا ساؤل داؤد ته ووئیل، ”دا زما مشره لور میرب ده. دا به زهٔ تا ته په دې شرط وادهٔ کړم چې تهٔ به د یو تکړه او وفادار
فوجی په شان زما خِدمت کوې او د مالِک خُدائ جنګونه به کوې.“ د ساؤل خیال دا وو چې داؤد به پخپله لاس نهٔ وژنی
بلکې په فلستیانو باندې به یې ووژنی. ۱۸ داؤد ورته وفرمائیل، ”زهٔ څوک یم او زما د خاندان څهٔ حیثیت دے چې زهٔ د
بادشاه زوم جوړ شم؟“ ۱۹ خو چې کله هغه وخت راغلو چې میرب داؤد له ورکړی، نو هغه یې یو بل محولاتی سړی له
ورکړه چې نوم یې عدری‌ایل وو. ۲۰ خو د ساؤل لور میکل په داؤد مئینه شوه او کله چې ساؤل ترې نه خبر شو نو هغه
خوشحاله شو. ۲۱ هغهٔ د ځان سره ووئیل، ”زهٔ به میکل داؤد له ورکړم، زهٔ هغهٔ له دا د دې دپاره ورکوم چې د هغهٔ دپاره
یو دام جوړ شی او فلستیان یې ووژنی.“ نو ساؤل په دوېم ځل داؤد ته ووئیل، ”تهٔ به زما زوم شې.“ ۲۲ هغهٔ خپلو آفسرانو
ته حُکم وکړو چې د داؤد سره په پرده کښې خبرې وکړی او ورته ووائی، ”بادشاه ستا نه خوشحاله دے او د هغهٔ ټول
آفسران تا خوښوی، دا ستا دپاره یو ښهٔ وخت دے چې د هغهٔ لور وادهٔ کړې.“ ۲۳ نو هغوئ داؤد ته ووئیل او هغهٔ جواب
ورکړو، ”د بادشاه زوم جوړېدل دا یوه لویه د عزت خبره ده، دا زما په شان غریب او کمزوری کس دپاره ډېره لویه خبره
ده.“ ۲۴ چې داؤد څهٔ فرمائیلی وُو آفسرانو هغه ساؤل ته ووئیل، ۲۵ او ساؤل هغوئ له حُکم ورکړو چې داؤد ته ووایئ،
”بادشاه ستا نه د ناوې دا قیمت غواړی چې تهٔ صِرف د سلو وژلو شوو فلستیانو سرو د سنتېدو څرمن راوړې، دا به د هغهٔ
د دشمنانو نه بدل اخستل وی.“ (نو دا د ساؤل منصوبه وه چې فلستیان داؤد ووژنی.) ۲۶ د ساؤل آفسرانو داؤد ته هغه څهٔ
ووئیل چې څهٔ ساؤل فرمائیلی وُو او داؤد په دې خوشحاله وو چې د بادشاه زوم به جوړ شی. د وادهٔ د ورځې مقررېدو نه
مخکښې، ۲۷ داؤد او د هغهٔ سړی لاړل او دوه سوه فلستیان یې ووژل. هغهٔ د هغوئ د سنتېدو څرمن راوړه او ټول په شمېر
کښې پوره وُو، د دې دپاره چې زوم یې جوړ شی. نو ساؤل خپله لور داؤد له ورکړه چې وادهٔ یې کړی. ۲۸ ساؤل ته صفا
پته ولګېده چې مالِک خُدائ د داؤد مل دے او دا چې د هغهٔ لور میکل هم ورسره مینه کوی. ۲۹ نو هغه د داؤد نه نور هم
ویرېدو او چې ترڅو پورې ژوندے وو نو هغه یې دشمن وو. ۳۰ د فلستیانو لښکرې به راتلې او جنګ به یې کولو او داؤد به
د ساؤل د نورو آفسرانو نه په جنګ کښې زیات کامیاب وو. نو په دې وجه داؤد ښهٔ مشهور شو.

د ساؤل د داؤد د قتلولو کوشش کول

۱۹ ۱ بیا ساؤل خپل زوئ یونتن او خپلو ټولو درباریانو ته ووئیل چې ما د داؤد د قتلولو منصوبه جوړه کړې ده خو
یونتن د داؤد نه ډېر خوشحاله وو، ۲ نو یونتن داؤد ته ووئیل، ”زما پلار تا قتل کول غواړی. نو مِهربانی وکړه چې سبا
سحر د ځان حِفاظت وکړه، په یو محفوظ ځائ کښې پټ شه او هلته ایسار شه. ۳ چې په کوم پټی کښې تهٔ پټ یې نو زهٔ
به هلته لاړ شم او د خپل پلار سره به ودرېږم او زهٔ به د هغهٔ سره ستا په حقله خبره وکړم. کهٔ ما ته د څهٔ پته ولګی نو زهٔ به
تا خبر کړم.“ ۴ یونتن ساؤل ته د داؤد صِفت وکړو او ورته یې ووئیل، ”بادشاه سلامت دې د خپل خِدمت کوونکی داؤد
خِلاف غلط کار نهٔ کوی. هغهٔ تا ته هیڅ نقصان نهٔ دے رسولے. هغهٔ چې ستا څهٔ مدد هم کولے شو نو هغهٔ هغه تل کړے
دے. ۵ کله چې هغهٔ جولیت وژلو نو هغهٔ خپل ژوند په خطره کښې واچولو او مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو دپاره یوه لویه
فتح وموندله. کله چې تا هغه فتح ولیده نو تهٔ خوشحاله شوې. نو بیا تهٔ ولې د یو بې‌ګناه سړی سره بد کوې او بغیر د څهٔ
وجې داؤد وژنې؟“ ۶ نو ساؤل د یونتن خبره ومنله او د ژوندی مالِک خُدائ په نوم یې قسم وکړو چې داؤد به نهٔ وژنی.
۷ نو یونتن داؤد راوغوښتو او هر څهٔ یې ورته ووئیل، بیا یې هغه ساؤل له بوتلو او داؤد د مخکښې په شان په دربار کښې

خِدمت کولو. ۸ د فلستیانو سره بیا جنګ شروع شو. داؤد په هغوئ باندې د دومره لوئ طاقت سره حمله وکړه چې
هغوئ وتښتېدل. ۹ یوه ورځ د مالِک خُدائ رالېږلے شوې پېرې ساؤل ونیولو. هغه په خپل کور کښې ناست وو او نېزه یې
په لاس کښې وه او داؤد هلته خپله بینجو غږوله. ۱۰ ساؤل کوشش وکړو چې داؤد د نېزې په سر باندې د دېوال سره
ونښلوی، خو داؤد د هغه ځائ نه ټوپ کړل او نېزه په دېوال کښې ونښتله. په هغه شپه داؤد منډه کړه او وتښتېدو. ۱۱ بیا
ساؤل یو څو سړی ولېږل چې د داؤد کور ولټوی او په ورپسې سحر یې ووژنی. د داؤد ښځې میکل هغهٔ له خبردارے ورکړو
او ورته یې ووئیل، "کهٔ تهٔ نن شپه لا نهٔ رې نو سبا به مړ یې." ۱۲ هغې د یوې کړکۍ نه هغه کوز کړو او هغه په منډه منډه
وتښتېدو. ۱۳ بیا هغې د کور هغه بُت واخستو، په کټ کښې یې واچولو، د دې په سر یې د چېلو وړې واچولې او په یوه
کپړه باندې یې پټ کړو. ۱۴ کله چې د ساؤل سړی د داؤد په بوتلو پسې راغلل، نو میکل هغوئ ته ووئیل چې هغه بیمار
دے. ۱۵ خو ساؤل هغوئ ورولېږل چې داؤد راولی. هغهٔ هغوئ له حُکم ورکړو چې، "هغه په خپل کټ کښې دلته راوړئ،
چې وې وژنم." ۱۶ هغوئ دننه لاړل او په کټ کښې یې هغه د کور والا بُت ولیدو چې په سر باندې یې د چېلو وړې وې. ۱۷
ساؤل د میکل نه تپوس وکړو، "تا زما سره داسې دوکه ولې وکړه او زما دشمن سره دې په تښتېدو کښې مدد ولې وکړو؟"
هغې ورته په جواب کښې ووئیل، "هغهٔ ما ته ووئیل چې کهٔ په تښتېدو کښې مې د هغهٔ مدد ونهٔ کړو نو هغه به مې ووژنی."
۱۸ نو داؤد وتښتېدو او په راما کښې سموئیل له لاړو او هغه هر څهٔ یې ورته وفرمائیل چې ساؤل ورسره کړی وُو. بیا هغه د
سموئیل سره نَیوت ته لاړو او دواړه هلته ایسار شول. ۱۹ ساؤل خبر شو چې داؤد په راما کښې په نَیوت کښې دے، ۲۰
نو هغهٔ یو څو سړی ورولېږل چې وې نیسی. نو هغوئ ولیدل چې د پېغمبرانو یوې قبیلې پېغام ورکولو چې د خپل مشر
سموئیل سره ولاړ وُو. بیا د خُدائ پاک روح د ساؤل سړی ونیول او هغوئ هم پېغام ورکول شروع کړل. ۲۱ کله چې
ساؤل د دې نه خبر شو، نو هغهٔ نور پېغام وړُونکی ورولېږل او هغوئ هم پېشګوئې ورکوله. هغهٔ په درېم ځل پېغام وړُونکی
ولېږل او بیا د هغوئ سره هم هغه شان وشول. ۲۲ بیا هغه په خپله راما ته روان شو. کله چې هغه په سیکو کښې لوئ
کوهی ته راغلو او هغهٔ تپوس وکړو چې سموئیل او داؤد چرته دی نو ورته ووئیلے شول چې هغوئ په نَیوت کښې دی. ۲۳
چې کله هغه هلته روان وو، نو د خُدائ پاک روح هغه هم ونیولو او هغهٔ تر نَیوت پورې په ټوله لار کښې پېشګوئې ورکوله.
۲۴ هغهٔ خپلې جامې وویستلې او د سموئیل په مخکښې یې پېشګوئې ورکول شروع کړل او په هغه ټوله ورځ او ټوله شپه
بربنړ پروت وو. (نو دا ځکه دا متل شروع شو، "ساؤل پېغمبر جوړ شوے دے څهٔ؟")

د یونتن د حضرت داؤد سره مدد کول

۲۰ ۱ بیا داؤد په راما کښې د نَیوت نه وتښتېدو او یونتن له لاړو. داؤد ترې نه تپوس وکړو، "ما څهٔ کړی دی، ما څهٔ
جرم کړے دے؟ ما ستا پلار سره څهٔ بد کړی دی چې هغه ما وژنی؟" ۲ یونتن ورته ووئیل، "خُدائ دې نهٔ کړی چې تهٔ مړ
شې. زما پلار چې څهٔ هم کوی نو هغه ما ته وائی، هغه وړه او غټه یوه خبره هم زما نه نهٔ پټوی. داسې نهٔ شی کېدے چې هغه
تا ووژنی." ۳ خو داؤد ورته وفرمائیل، "ستا پلار ته پته ده چې زهٔ ستا څومره خوښ یم او هغهٔ دا فیصله کړې ده چې هغه
څهٔ کول غواړی نو د هغې نه به دې نهٔ خبروی، ځکه چې تهٔ به سخت خفه شې. زهٔ په ژوندی مالِک خُدائ تا ته قسم کوم چې
زهٔ مرګِ حال یم." ۴ یونتن ورته ووئیل، "تهٔ چې څهٔ هم غواړې نو زهٔ به یې کوم." ۵ داؤد ورته وفرمائیل، "سبا د نوې
میاشتې اختر دے او ما له په کار دی چې د بادشاه سره روټۍ وخورم. خو کهٔ ستا خوښه وی، نو زهٔ به سبا نه بل سبا
ماښام پورې په پټو کښې پټ شم. ۶ خو کهٔ ستا پلار ته پته ولګی چې زهٔ موجود نهٔ یم، نو هغهٔ ته ووایه چې ما ستا نه
اجازت وغوښتو چې زر زر په بیت‌لحم کښې کور ته لاړ شم، ځکه چې زما د ټولې خاندان دپاره دا د کلنی قربانۍ وخت

دے. ۷ کۀ هغه ووائی چې ټيک ده، نو زۀ به بچ شم، خو کۀ هغه غصه شی، نو تا ته به پته ولګی چې هغه ما ته د نقصان
رسولو اراده لرى. ۸ مِهربانى وکړه او دا نېکى ما سره وکړه او چې تا د مالِک خُدائ په نوم ما سره کوم تړون کړے دے
نو هغه پوره کړه. خو کۀ زۀ ګناهګار يم، نو ما په خپله ووژنه. ما ستا پلار له ولې بوځې چې ومې وژنى؟“ ۹ يونتن ورته
ووئيل، ”داسې خيال مۀ کوه، کۀ په رښتيا سره ما ته دا پته وے چې زما پلار تا ته د نقصان رسولو اراده لرى، نو ما به تا ته
نۀ وئيل څۀ؟“ ۱۰ نو داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تا له چې پلار په غصه کښې جواب درکړى نو ما ته به څنګه پته ولګى؟“
۱۱ يونتن ورته ووئيل، ”راځه چې پټو ته لاړ شُو.“ نو هغوئ لاړل، ۱۲ او يونتن داؤد ته ووئيل، ”مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
خُدائ پاک دې زمونږ ګواه وى چې سبا يا بل سبا دا وخت به زۀ د خپل پلار نه تپوس وکړم. کۀ د هغۀ اراده ستا دپاره ښۀ
وى نو زۀ به تا خبر کړم. ۱۳ خو کۀ هغه تا ته د نقصان رسولو اراده لرى، نو مالِک خُدائ دې ما ووژنى کۀ ما تۀ خبر نۀ
کړې او بچ مې نۀ کړې. مالِک خُدائ دې ستا مل وى لکه څنګه چې هغه زما د پلار مل وو. ۱۴ او کۀ زۀ ژوندے پاتې
شوم، نو مِهربانى وکړه او خپله مقدسه وعده پوره کړه او زما وفادار اوسه، خو کۀ زۀ مړ شوم، ۱۵ نو زما د خاندان سره
هم د هميشه دپاره وفادار اوسه. او چې کله مالِک خُدائ ستا ټول دشمنان د زمکې د مخ نه ورک کړى، ۱۶ نو زمونږ د يو
بل سره وعده دې بيا هم نۀ ماتيږى. کۀ دا ماته شى، نو مالِک خُدائ به تا له سزا درکړى.“ ۱۷ يونتن د داؤد نه يو ځل بيا
وعده واخستله چې د هغۀ سره به مينه کوې، ځکه چې يونتن د داؤد سره د خپل ځان په شان مينه کوله. ۱۸ بيا يونتن هغۀ
ته ووئيل، ”سبا د نوې مياشتې اختر دے، کۀ تۀ د روټۍ په دسترخوان باندې نۀ يې نو پته به ولګى. ۱۹ سبا نه بل سبا هغه
ځائ ته لاړ شه چرته چې تۀ مخکښې پټ شوے وې او د ګټ سره اِنتظار وکړه. ۲۰ بيا به زۀ هغه ګټ په درېو غشو باندې
وولم چې دا ګنې نښه ده. ۲۱ بيا به زۀ خپل نوکر ته ووايم چې لاړ شه او غشى وګوره. او کۀ زۀ هغۀ ته ووايم چې ګوره،
غشى ستا دې طرف ته دى، راوايخله، نو د دې مطلب به دا وى چې تۀ بچ يې او بهر راشه. زۀ په ژوندى مالِک خُدائ قسم
خورم چې تا ته به هيڅ خطره نۀ وى. ۲۲ خو کۀ زۀ هغۀ ته ووايم چې وړاندې لاړ شه غشى ستا نه مخکښې دى، نو مطلب
به دا وى چې ځان وباسه، ځکه چې مالِک خُدائ تا لېږى. ۲۳ د هغې دپاره چې مونږ د يو بل سره وعده کړې ده، نو مالِک
خُدائ دې وکړى چې دا وعده مونږ د هميشه دپاره پوره کوُو.“ ۲۴ نو داؤد په پټو کښې پټ شو. او د نوې مياشتې په اختر
باندې ساؤل بادشاه روټۍ له راغلو. ۲۵ او د دېوال سره په خپل ځائ باندې کښېناستو. ابنير ورسره کښېناستو او يونتن
ورته مخامخ کښېناستو. او د داؤد ځائ خالى وو، ۲۶ خو ساؤل په هغه ورځ باندې هيڅ هم ونۀ وئيل، ځکه چې د هغۀ خيال
دا وو چې هغه د څۀ وجې نه پليت شوے دے او هغه بېشکه ناپاک دے. ۲۷ په بله ورځ، د نوې مياشتې اختر پسې ورځ
باندې، د داؤد ځائ بيا هم خالى وو او ساؤل د يونتن نه تپوس وکړو، ”داؤد ولې نۀ پرون روټۍ له راغلے وو او نۀ نن
راغلو؟“ ۲۸ يونتن جواب ورکړو، ”هغۀ ما ته سوال وکړو چې هغه پرېږدم چې بيتلحم ته لاړ شى. ۲۹ هغۀ ووئيل چې
مِهربانى وکړه او ما پرېږده چې لاړ شم ځکه چې زمونږ خاندان په ښار کښې قربانى کوى او ورور مې حُکم راکړو چې هلته
موجود شه. کۀ تۀ زما نه خوشحال يې نو ما پرېږده چې زما خپلوان وګورم. نو دا وجه ده چې هغه ستا په دسترخوان باندې
په خپل ځائ باندې نشته.“ ۳۰ ساؤل يونتن ته سخت غصه وو او ورته يې ووئيل، ”تۀ د يوې سرکشې او بېوفا ښځې زوئ
يې. اوس ما ته دا پته ده چې تۀ د داؤد ملګرتيا کوې او د خپلې مور او د خپل ځان بېعزتى کوې. ۳۱ تا ته دا پته نۀ لګى څۀ
چې تر کومې پورې داؤد ژوندے وى، نو تۀ به هيڅکله د دې مُلک بادشاه نۀ شې؟ اوس لاړ شه او هغه دلته راوله، هغه به
خامخا وژلے شى.“ ۳۲ يونتن جواب ورکړو، ”هغه به ولې مرى؟ هغۀ څۀ کړى دى؟“ ۳۳ او په دې ساؤل خپله نېزه په
يونتن ورګزار کړه چې وې وژنى او يونتن ته پته ولګېده چې پلار يې په رښتيا سره د داؤد د وژلو اراده لرى. ۳۴ نو يونتن په
غصه کښې د دسترخوان نه پاڅېدو او په هغه ورځ يې هيڅ هم ونۀ خوړل چې د نوې مياشتې د اختر دوېمه ورځ وه. هغه ډېر
زيات خفه وو ځکه چې د هغۀ پلار ساؤل د داؤد بېعزتى کړې وه. ۳۵ په ورپسې سحر يونتن پټو ته لاړو چې د داؤد سره

مِلاو شی، لکه چې څنګه هغوئ دا وخت مقرر کړے وو. او د ځان سره يې يو هلک هم بوتلو ۳۶ او هغۀ ته يې ووئيل، ”منډه کړه او چې زۀ کوم غشی ولم نو هغه لټوه.“ هلک منډه کړه او يونتن د هغۀ نه مخکښې يو غشے وويشتو. ۳۷ کله چې هلک هغه ځائ ته ورسيدو چرته چې غشے غورزيدلے وو، نو يونتن ورته آواز وکړو، ”غشے نور هم مخکښې دے، ۳۸ دلته مۀ ايساريږه، زر زر لاړ شه.“ نو هلک غشے راواخستلو او خپل نيک ته راواپس شو، ۳۹ او د دې پته ورته نۀ وه چې د دې مطلب څۀ دے، صِرف يونتن او داؤد ته پته وه. ۴۰ يونتن خپله وسله هلک له ورکړه او ورته يې ووئيل چې دا ښار ته واپس يوسه. ۴۱ کله چې هلک لاړو، نو داؤد د ګټ د شا نه راپاڅيدو، هغه پړمخې په زمکه پريوتو او درې ځل ورته د عزت نه ټيټ شو. کله چې هغوئ يو بل ښکلول نو هغۀ او يونتن دواړو ژړل، د داؤد خفګان د يونتن نه هم زيات وو. ۴۲ بيا يونتن داؤد ته ووئيل، ”په خير سره لاړ شه، مالِک خُدائ دې وکړی چې زما او ستا او زما او ستا د اولاد تر مينځه هغه مقدسه وعده قائمه وی چې مونږ د يو بل سره کړې ده.“ بيا داؤد لاړو او يونتن ښار ته واپس شو.

د حضرت داؤد ساؤل نه تښتيدل

۲۱ ۱ داؤد په نوب کښې اخيمُلک اِمام له لاړو. اخيمُلک ورله مِلاويدو ډيره د يرې نه په ريږديدو راووتلو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”تۀ يواځې ولې يې او چې يو کس هم درسره نشته؟“ ۲ داؤد جواب ورکړو، ”زۀ د بادشاه د يو کار ډپاره دلته راغلے يم، هغۀ ما ته وئيلی دی چې هيچا ته پته ونۀ لګی چې زۀ هغۀ د څۀ ډپاره راليږلے يم. ما خپلو فوجيانو ته وئيلی دی چې په يو بل ځائ کښې زما سره مِلاو شی. ۳ تا سره د خوراک څۀ شته؟ ما له پينځۀ روټۍ راکړه يا کۀ نور څۀ درسره وی نو راې کړه.“ ۴ اِمام ورته ووئيل، ”زما سره صِرف مقدسه روټۍ ده، عامه روټۍ راسره نشته، کۀ ستا سړو په دې نزدې وخت کښې ځان د ښځو نه ساتلے وی نو تاسو دا خوړے شئ.“ ۵ داؤد جواب ورکړو، ”بېشکه، دوئ ځان ساتلے دے، زما سړی هميشه خپل ځانونه پاک ساتی تر دې پورې کۀ هغوئ په يو عام کار پسې هم ځی، او نن مونږ خومره په خاص کار پسې راوتلی يُو.“ ۶ نو اِمام داؤد له مقدسه روټۍ ورکړه، ځکه چې د هغۀ سره صِرف هم هغه روټۍ وه چې کومه مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې وه، کومه چې د مقدس مېز نه لرې کړے شوې وه او د هغې په ځائ تازه روټۍ ايښے شوې وه. ۷ نو د ساؤل مشر شپون دوئيګ ادومے په هغه ورځ د مالِک خُدائ په حضور کښې د عبادت ډپاره ايسار وو. ۸ داؤد اخيمُلک ته وفرمائيل، ”تا سره نيزه يا تُوره شته؟ د بادشاه د حُکم په وجه زۀ دومره په تېزۍ لاړم چې ما ته دومره وخت هم مِلاو نۀ شو چې زۀ خپله تُوره يا بل څۀ راواخلم.“ ۹ اخيمُلک ورته ووئيل، ”زما سره د فلستی جوليت تُوره ده، کوم چې تا د ايله په ميدان کښې وژلے وو، د دې پېش بند نه وروستو په کپړه کښې تاو ده. کۀ تۀ غواړې نو راوايخله، صِرف هم دغه يوه وسله شته.“ داؤد ورته وفرمائيل، ”راې کړه. د دې نه ښۀ وسله نشته.“ ۱۰ نو داؤد هلته نه لاړو او د ساؤل نه وتښتيدو او د جات بادشاه اکيس له لاړو. ۱۱ د بادشاه آفسرانو اکيس ته ووئيل، ”دا هغه داؤد نۀ دے څۀ، کوم چې د خپل مُلک بادشاه دے؟ دا هغه سړے دے چې کله ښځې ګډيدې نو په سندرو کښې يې وئيل چې ساؤل زرګونه وژلی دی، خو داؤد يو په لس د هغې نه زيات وژلی دی.“ ۱۲ د هغوئ خبرو په داؤد باندې ډېر زيات اثر وکړو او هغه د جات اکيس بادشاه نه ډېر زيات ويريدو. ۱۳ نو چې کله هغوئ هلته وُو، داؤد به خپل چال چلن بدلولو او چې کله به هغوئ ورته کتل نو د ځان نه به يې ليونے جوړولو، هغۀ به د ښار په دروازو کرښې وهلې او په ږيره به يې لاړې بهيدلې. ۱۴ نو اکيس خپلو آفسرانو ته ووئيل، ”ګورئ، هغه سړے ليونے دے. دا مو ما له ولې راوستلو؟ ۱۵ مونږ سره د ليونو کمے نشته نو بيا زۀ ولې دے په خپل کور کښې پريږدم؟“

د اِمامانو قتلِ عام

۲۲ (۱) داؤد د جات ښار نه وتښتېدو او د عدولام ښار ته نزدې يو غار ته لاړو. کله چې د هغهٔ وروڼه او نور خاندان خبر
شو چې هغه هلته دے، نو هغوئ ورسره مِلاو شول. (۲) کوم خلق چې په تکليف کښې وُو، قرضدارى وُو يا خفه وُو نو
هغوئ ورغلل، دا تقريباً څلور سوه سړى وُو او هغه د هغوئ مشر شو. (۳) داؤد د هغه ځائ نه په موآب کښې مصفاه
ته لاړو او د موآب بادشاه ته يې ووئيل، ”بادشاه سلامت زما مور او پلار پرېږده چې راشى او تا سره تر هغې پورې ايسار
وى چې ما ته پته ولګى چې خُدائ پاک به زما دپاره څهٔ کوى.“ (۴) نو داؤد خپل مور پلار د موآب بادشاه سره پرېښودل او
چې کله داؤد په محفوظ ځائ کښې پټ وو نو هغوئ هلته ايسار وُو. (۵) بيا جاد پېغمبر داؤد له راغلو او ورته يې وفرمائيل،
”دلته مهٔ ايسارېږه، او سمدستى د يهوداه مُلک ته لاړ شه.“ نو داؤد روان شو او د حارت ځنګل ته لاړو. (۶) يوه ورځ ساؤل
په جبعه کښې په غرهٔ باندې د غز د ونې لاندې ناست وو، نېزه يې په لاس کښې وه او خپل ټول آفسران ترې نه ګېرچاپېره
ولاړ وُو. هغه خبر شو چې داؤد او د هغهٔ سړى پيدا شوى دى، (۷) نو هغهٔ خپلو آفسرانو ته ووئيل، ”د بنيامين سړو غوږ
ونيسئ. ستاسو خيال دا دے څهٔ چې داؤد به تاسو ټولو له پټى او د انګورو باغونه درکړى؟ او د خپل لښکر آفسران به مو
جوړ کړى؟ (۸) هم دغه وجه ده څهٔ چې تاسو زما خِلاف منصوبه جوړَوئ؟ ستاسو نه يو کس هم ما ته ونهٔ وئيل چې زما
خپل زوئ د داؤد سره اِتحاد کړے دے. هيچا سره زما فکر نشته او نهٔ ما ته وائى چې زما خپل سړے يعنې داؤد په دې
منصوبه کښې لګيا دے چې زما د وژلو موقع لټوى او زما خپل زوئ د هغهٔ ډاډګيرنه کوى.“ (۹) دوئيګ ادومے هلته د
ساؤل آفسرانو سره ولاړ وو او وې وئيل، ”کله چې داؤد په نوب کښې د اخيطوب زوئ اخيمُلک له تلو نو هغه ما وليدو. (۱۰)
اخيمُلک د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو چې داؤد څهٔ وکړى او بيا هغهٔ داؤد له خوراک او د جوليت فلستى تُوره ورکړه.“
(۱۱) نو ساؤل بادشاه اخيمُلک اِمام او د هغهٔ ټول خپلوان راوغوښتل، کوم چې په نوب کښې اِمامان وُو او هغوئ ورله
راغلل. (۱۲) ساؤل اخيمُلک ته ووئيل، ”اخيمُلکه، خبره واوره.“ نو هغهٔ ورته وفرمائيل، ”بادشاه سلامت وايه.“ (۱۳) ساؤل
ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ او د يَسى زوئ زما خِلاف ولې منصوبه جوړَوئ؟ تاسو هغهٔ له خوراک او تُوره ولې ورکړه او د هغهٔ
دپاره مو د خُدائ پاک سره مشوره ولې وکړه؟ نو هغهٔ زما خِلاف سرکشى وکړه او هغهٔ زما خِلاف نن لاره نيولې ده.“ (۱۴)
اخيمُلک ورته وفرمائيل، ”ستا په ټولو نوکرانو کښې د داؤد په شان وفادار څوک دے؟ هغه د بادشاه زوم دے، ستا د ټولو
محافظانو فوجيانو مشر دے او ستا په دربار کښې ډېر زيات عزتمند دے. (۱۵) آو، ما څو ځلې د هغهٔ دپاره د خُدائ پاک
سره مشوره کړې ده، نو بادشاه سلامت، تهٔ د دې خبرې اِلزام په ما او زما په خاندان مهٔ لګوه. زهٔ ستا خِلاف د يوې
منصوبې نه هم نهٔ وم خبر. د دې خبرې نه، زهٔ بېخى خبر نهٔ يم.“ (۱۶) بادشاه ورته ووئيل، ”اخيمُلکه، تهٔ او ستا ټول خپلوان
به وژلے شې.“ (۱۷) د هغهٔ سره نزدې چې کوم د هغهٔ محافظان ولاړ وُو نو هغوئ ته يې ووئيل، ”د مالِک خُدائ اِمامان
ووژنئ. هغوئ د داؤد سره سازش وکړو او ما ته يې ونهٔ وئيل چې هغه تښتېدلے دے، اګر چې دې ټولو ته پته ده.“ خو د هغهٔ
حِفاظت کوونکو د مالِک خُدائ د اِمامانو د وژلو دپاره په هغوئ باندې لاس اوچتولو نه اِنکار وکړو. (۱۸) نو ساؤل دوئيګ ته
ووئيل، ”تهٔ هغوئ ووژنه.“ او دوئيګ هغوئ ټول ووژل. په هغه ورځ باندې هغهٔ پينځهٔ اتيا اِمامان ووژل کوم چې د پېش بند د
وړلو حقدار وُو. (۱۹) ساؤل دا حُکم هم وکړو چې د اِمامانو د ښار نوب ټول اوسېدونکى دې ووژلے شى، ښځې او سړى،
ماشومان او تى رودونکى ماشومان، خاروى، خرهٔ او ګډې، هر څهٔ ووژلے شول. (۲۰) خو د اخيمُلک يو زوئ ابياتار
وتښتېدو، لاړو او د داؤد سره مِلاو شو. (۲۱) هغهٔ داؤد ته ووئيل، چې ساؤل د مالِک خُدائ اِمامان څنګه ووژل. (۲۲) داؤد
هغهٔ ته وفرمائيل، ”کله چې ما دوئيګ په هغه ورځ هلته وليدو، ما ته پته وه چې هغه به خامخا ساؤل ته ووائى. نو په دې وجه
زهٔ ستا د ټولو خپلوانو د مرګ ذمه وار يم. (۲۳) ما سره ايسار شه او يرېږه مه. ساؤل مونږ دواړه وژل غواړى، خو تهٔ به ما
سره په امن کښې يې.“

د حضرت داؤد قعيله ښار بچ کول

٢٣ ١ يوه ورځ داؤد واورېدل چې فلستيان د قعيله په ښار باندې حمله کوى او د درمند نه رېبلے شوے فصل پټوى.
٢ نو هغهٔ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، "زهٔ لاړ شم څهٔ چې په دې فلستيانو باندې حمله وکړم؟" مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، "آو، په هغوئ حمله وکړه او قعيله بچ کړه." ٣ خو د داؤد سړو هغهٔ ته وفرمائيل، "کهٔ مونږ دلته په يهوداه کښې
يرېږو، نو دا به زمونږ دپاره نوره هم سخته شى چې قعيله ته لاړ شُو او د فلستيانو په لښکر باندې حمله وکړُو." ٤ نو داؤد
د مالِک خُدائ سره بيا خبره وکړه او مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "قعيله ته ورشه، ځکه چې زهٔ به تا له په فلستيانو باندې
فتح درکوم." ٥ نو داؤد او د هغهٔ سړى قعيله ته لاړل او په فلستيانو يې حمله وکړه، هغوئ ډېر زيات کسان ووژل او د
هغوئ څاروى يې بوتلل. نو داسې داؤد هغه ښار بچ کړو. ٦ کله چې د اخيمُلک زوئ ابياتار وتښتېدو او په قعيله کښې د
داؤد سره مِلاو شو، نو هغهٔ د ځان سره پېش بند يوړو. ٧ ساؤل خبر شو چې داؤد قعيلې ته تلے دے، نو ساؤل ووئيل،
"خُدائ پاک هغه ما له په لاس کښې راکړے دے. داؤد ځان په خپله گېر کړو چې هغه يو داسې ښار ته لاړو چې پخې
دروازې لرى او تالا کيږى." ٨ نو ساؤل خپل لښکر د جنگ دپاره راوغوښتو، چې قعيلې ته لاړ شى او داؤد او د هغهٔ لښکر
گېر کړى. ٩ کله چې داؤد خبر شو چې ساؤل ورباندې د حملې کولو منصوبه جوړوى، نو هغهٔ ابياتار اِمام ته وفرمائيل،
"پېش بند دلته راوړه." ١٠ بيا داؤد وفرمائيل، "مالِکه خُدايه، د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه، ما دا اورېدلى دى چې ساؤل زما
يعنې ستا د خِدمت کوونکى په وجه قعيلې ته د راتلو او د دې د ورانېدو منصوبه جوړوى. ١١ د قعيلې اوسېدونکى به ما
ساؤل له په لاس کښې ورکړى څهٔ؟ ساؤل به په رښتيا راشى څهٔ لکه چې ما اورېدلى دى؟ مالِکه خُدايه، د بنى اِسرائيلو خُدايه
پاکه، زهٔ تا ته سوال کوم او ما له جواب راکړه." مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آو، ساؤل به راځى." ١٢ داؤد بيا تپوس
وکړو، "د قعيلې اوسېدونکى به ما او زما سړى ساؤل له په لاس کښې ورکوى څهٔ؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آو، هغوئ
به تاسو ورته حواله کوى." ١٣ نو داؤد او د هغهٔ سړى چې تقريباً ټول شپږ سوه وُو د قعيلې نه سمدستى لاړل او د يو ځائ
نه بل ځائ ته تلل. کله چې ساؤل خبر شو چې داؤد د قعيلې نه تښتېدلے دے، نو هغهٔ خپله منصوبه پرېښوده.

حضرت داؤد د غرونو په مُلک کښې

١٤ داؤد د زيف سره نزدې په صحرا کښې، د غرونو په مُلک کښې په محفوظ ځائ کښې ايسار شو. ساؤل به هر وخت
هغه لټولو، خو خُدائ پاک داؤد هغهٔ له په لاس نهٔ ورکولو. ١٥ کله چې داؤد د زيفه سره نزدې په صحرا کښې، په حورِش
کښې وو نو پته ورته ولگېده چې ساؤل د هغهٔ په مرگ پسې راوتلے دے. ١٦ يونتن هغهٔ له هلته ورَغلو او داؤد يې زړَور کړو
چې خُدائ پاک ستا مل دے، ١٧ او ورته يې ووئيل، "مهٔ يرېږه، زما پلار ساؤل تا ته نقصان نهٔ شى دررسولے. هغهٔ ته ډېره
ښهٔ پته ده چې تهٔ به د بنى اِسرائيلو بادشاه يې او زهٔ به په تا پسې دوېم کس يم." ١٨ هغوئ دواړو د يو بل سره د مالِک
خُدائ په نوم باندې تړون وکړو. داؤد په حورِش کښې ايسار شو او يونتن خپل کور ته لاړو. ١٩ د زيف څهٔ خلق په جبعه
کښې ساؤل له لاړل او ورته يې ووئيل، "داؤد زمونږ په علاقه حورِش کښې د حکيله په غرهٔ باندې پټ دے، چې دا د يشيمون
صحرا جنوبى حِصه ده. ٢٠ بادشاه سلامت، مونږ ته پته ده چې تهٔ هغه نيول غواړې، نو زمونږ علاقې ته راشه او مونږ به يې
ونيسو او تا ته به يې حواله کړُو." ٢١ ساؤل ورته ووئيل، "مالِک خُدائ دې تاسو له برکت درکړى ځکه چې تاسو په ما ډېر
مِهربانه يئ. ٢٢ لاړ شئ او يو ځل يې بيا وگورئ، دا خبره صفا کړئ چې هغه چرته دے او هغه هلته چا ليدلے دے. ما
اورېدلى دى چې هغه ډېر چالاک دے. ٢٣ بلکل هم هغه ځايونه ولټوئ چرته چې هغه پټ دے او خامخا سيدها ما له واپس
خبر راوړئ. بيا به زهٔ ستاسو سره لاړ شم او کهٔ هغه تر اوسه پورې په هغه علاقه کښې وى، نو هغه به زهٔ رانيسم، تر دې

پورې چې د یهوداه ټول مُلک به ورپسې لټوم." (۲۴) نو هغوئ روان شول او د ساؤل نه مخکښې زیف ته واپس راورسېدل. داؤد او د هغهٔ سړی د معون په صحرا کښې وُو، چې د یشیمون صحرا په جنوبی حِصه کښې خُشک مېدان دے. (۲۵) ساؤل او د هغهٔ سړی د داؤد لټولو دپاره روان شول، خو هغه د دې نه خبر شو او د معون په صحرا کښې د ګټو یو غر ته لاړل او هلته ایسار شو. کله چې ساؤل د دې نه خبر شو نو هغه په داؤد پسې لاړو. (۲۶) ساؤل او د هغهٔ سړی د غرهٔ په یو طرف باندې وُو او داؤد او د هغهٔ سړی د غرهٔ په بل طرف باندې وُو. داؤد تېزی کوله چې د ساؤل نه لرې شی، خو ساؤل دومره ورنزدې شو چې داؤد او د هغهٔ لښکر یې نیولے هم شول. (۲۷) نو هم په هغه وخت یو پېغام وړونکے راورسېدو او ساؤل ته یې ووئیل، "فوراً راواپس شه. فلستیان په مُلک حمله کوی." (۲۸) نو ساؤل په داؤد پسې نور لا نهٔ ړو او د فلستیانو سره جنګ کولو دپاره لاړو. نو دا ځکه د هغه ځائ نوم د تښتېدو ګټ شو. (۲۹) داؤد روان شو او د عین‌جدی علاقې ته لاړو، هلته په محفوظ ځایونو کښې اوسېدو.

حضرت داؤد د ساؤل ژوند بچ کول

۲۴ (۱) کله چې ساؤل د فلستیانو سره جنګ کولو نه راواپس شو، نو هغه خبر شو چې داؤد د عین‌جدی په صحرا کښې دے. (۲) ساؤل د بنی اِسرائیلو نه درې زره تکړه فوجیان ځان سره کړل او د ځنګلی چېلئ ګټو نمرخاتهٔ طرف ته په داؤد او د هغهٔ په سړو پسې روان شو. (۳) هغه د لارې په غاړه د ګډو شپول سره نزدې یو غار ته راغلو او اودس یې مات کړو. داسې هم په هغه غار کښې وشول چې په کوم غار کښې داؤد او د هغهٔ سړی شاته حِصه کښې پټ وُو. (۴) د داؤد سړو غلی شان هغهٔ ته وفرمائیل، "دا ستا دپاره یوه موقع ده. مالِک خُدائ تا ته فرمائیلی دی چې هغه به تا له ستا دشمن په لاس کښې درکړی او چې بیا دې څهٔ خوښه وی نو هغه ورسره کولے شې." داؤد غلے لاړو او د ساؤل د چُوغې نه یې یوه ټُکړه پرې کړه خو ساؤل ته د دې پته ونهٔ لګېده. (۵) خو خپل ضمیر داؤد ملامته کړو ځکه چې هغهٔ د ساؤل د چُوغې نه یوه ټُکړه پرې کړې وه، (۶) او هغهٔ خپلو سړو ته وفرمائیل، "مالِک خُدائ دې ما د دې نه وساتی چې زهٔ خپل نېک ته څهٔ نقصان ورسوم، کوم چې مالِک خُدائ خوښ کړے دے. زهٔ خو به هغهٔ ته نقصان نهٔ رسوم، ځکه چې هغه بادشاه دے او مالِک خُدائ هغه خوښ کړے دے." (۷) نو داؤد خپل سړی دې ته راضی کړل چې هغوئ به په ساؤل حمله نهٔ کوی. ساؤل پاڅېدو، د غرهٔ نه روان شو او په خپله مخه لاړو. (۸) نو داؤد ورپسې لاړو او آواز یې ورته وکړو، "بادشاه سلامت." ساؤل راوګرځېدو او داؤد د عزت نه زمکې ته ټیټ شو (۹) او وې فرمائیل، "تهٔ هغه خلقو ته غوږ ولې نیسې چې کوم وائی چې زهٔ تا ته د نقصان رسولو کوشش کوم؟ (۱۰) تا په خپله ولیدل چې مالِک خُدائ تهٔ اوس اوس په دې غار کښې ما له په لاس کښې راکړې. زما څهٔ سړو ما ته ووئیل چې زهٔ تا ووژنم، خو ما درته د رحم په نظر وکتل او ومې وئیل چې زهٔ خو به تا ته نقصان نهٔ رسوم، ځکه چې تهٔ هغه څوک یې چې مالِک خُدائ بادشاه خوښ کړے یې. (۱۱) وګوره زما پلاره، د خپلې چُوغې ټُکړه وګوره چې زما په لاس کښې ده. ما تهٔ وژلے شوې، خو صِرف ما دا ټُکړه پرې کړه. په کار دی چې تهٔ دا ومنې چې ما ستا خِلاف د بغاوت یا تا ته د نقصان رسولو خیال هم نهٔ دے کړے. او تهٔ ما د وژلو دپاره نیسې، اګر چې ما درسره هیڅ بد نهٔ دی کړی. (۱۲) مالِک خُدائ دې اِنصاف وکړی چې په مونږ کښې څوک په غلطه دے. زما خِلاف دې چې کوم کار کړے وی نو مالِک خُدائ دې د هغې سزا درکړی، خو زهٔ به تا ته هیڅ نقصان نهٔ رسوم. (۱۳) لکه د مشرانو د خولو خبره ده، "د بدعملو هر کار بد وی." خو زهٔ به تا ته نقصان نهٔ رسوم. (۱۴) ګوره، د بنی اِسرائیلو بادشاه د چا د وژلو کوشش کوی؟ ګوره، هغه په چا پسې شوے دے؟ په یو مړ سپی پسې، په یوې وړَدې پسې. (۱۵) مالِک خُدائ به اِنصاف وکړی او هغه به فېصله وکړی چې په مونږ کښې څوک په غلطه دے. هغه دې مسئلې ته وګوری، زما حِفاظت دې وکړی او ما دې ستا د لاس نه بچ کړی."

۱۶ کله چې داؤد خبرې ختمې کړې، نو ساؤل ووئيل، "دا ته يې داؤده، زما زويه؟" او هغه په ژړا شو. ۱۷ بيا هغۀ داؤد ته
وفرمائيل، "تۀ په حقه يې او زۀ په ناحقه يم. تۀ ما سره ډېر ښۀ يې، اګر چې ما تا سره ډېر بد کړی دی. ۱۸ تا نن ما ته
وښودل چې تۀ ما سره څومره ښۀ يې، ځکه چې تا زۀ ونۀ وژلم، تر دې پورې چې مالِک خُدائ زۀ تا له په لاس کښې درکړم.
۱۹ يو سړے څو ځلې خپل دشمن نيسی او بيا يې د نقصان رسولو نه بغېر پرېږدی؟ تا چې نن ما سره څۀ کړی دی مالِک
خُدائ دې تا له د هغې اجر درکړی. ۲۰ نو زما يقين دے چې تۀ به د اِسرائيل بادشاه يې او بادشاهی به ستا د اختيار لاندې
قائمه وی. ۲۱ خو تۀ ما سره د مالِک خُدائ په نوم لوظ وکړه چې تۀ به زما اولاد ته هيڅ نقصان نۀ رسوې، نو داسې به زما
او زما د خاندان نوم بېخی نۀ هېرېږی." ۲۲ نو داؤد د ساؤل سره هغه لوظ وکړو. نو ساؤل واپس کور ته لاړو او داؤد او د
هغۀ سړی محفوظو ځايونو ته لاړل.

د سموئيل مرګ

۲۵ ۱ نو سموئيل مړ شو او ټول بنی اِسرائيليان راغونډ شول او په هغۀ يې د غم ژړا وکړه. بيا هغوئ هغه په راما کښې
په خپل خاندانی قبر کښې ښخ کړو.

حضرت داؤد او ابی‌جيل

د هغې نه پس، داؤد د فاران صحرا ته لاړو. ۲-۳ د کالب د قبيلې يو سړے وو چې نوم يې نابال وو، چې هغه د معون د
ښار وو او هغۀ د کرمل ښار سره نزدې خپله زمکه لرله. هغه مالداره سړے وو، درې زره ګډې او زر چېلۍ يې وې. د هغۀ
ښځه ابی‌جيل ښائسته او هوښياره وه، خو هغه سخت او شوم سړے وو. نابال په کرمل کښې د خپلو ګډو نه وړۍ کلولې،
۴ او داؤد، څوک چې په صحرا کښې وو د دې نه خبر شو چې نابال د خپلو ګډو نه وړۍ کلولې، ۵ نو هغۀ لس زلمی د
دې حُکم سره ولېږل چې کرمل ته لاړ شئ، نابال ولټوئ او زما سلام ورورسوئ. ۶ هغۀ ته ووايئ، "خوشحاله او ژوندے
اوسې، په تا او ستا په کور دې سلامتی وی او په هغه هر څۀ دې سلامتی وی چې تۀ يې لرې. ۷ هغۀ اورېدلی دی چې تۀ د
خپلو ګډو وړۍ کلوې او هغۀ غوښتل چې تا ته دا پته ولګی چې کله ستا شپانۀ مونږ سره وُو نو مونږ هغوئ ته څۀ نقصان نۀ
دے رسولے. کله چې هغوئ په کرمل کښې وُو نو هيڅکله د هغوئ يو څيز هم نۀ دے پټ کړے شوے. ۸ تۀ د خپلو سړو
نه تپوس وکړه او هغوئ به تا ته هم دغه شان ووائی. نو تۀ به مونږ سره ښېګړه وکړې څۀ، ځکه چې مونږ د اختر په ورځ
راغلی يُو؟ تۀ مونږ يعنې ستا خِدمت کوونکو او خپل دوست داؤد له څۀ راکړه." ۹ د داؤد زلمی راورسېدل او د داؤد دا
پېغام يې نابال له ورکړو. او هغوئ هلته اِنتظار وکړو، ۱۰ او آخر نابال جواب ورکړو چې، "داؤد څوک دے؟ د يَسی زوئ
څوک دے؟ نن سبا ډېر نوکران د خپلو نېکانو نه تښتی. ۱۱ زۀ روټۍ، اوبۀ او هغه ځناور ولې يوسم چې ما د خپلو نوکرانو
دپاره حلال کړی دی چې هغه سړو له يې ورکړم چې ما ته پته هم نشته چې هغوئ د کوم ځائ نه راغلی دی." ۱۲ د داؤد
سړی واپس راغلل او چې نابال څۀ وئيلی وُو نو هغه يې ورته ووئيل. ۱۳ داؤد خپلو سړو ته وفرمائيل، "هر يو سړے خپلې
تُورې وتړئ." هغۀ حُکم ورکړو او هغوئ ټولو تُورې وتړلې. داؤد په خپله هم تُوره وتړله او تقريباً د خپلو څلورو سوو سړو
سره لاړو، چې دوه سوه سړی يې وروستو د سامان سره پرېښودل. ۱۴ د نابال يو نوکر د نابال ښځې ابی‌جيل ته ووئيل، "تۀ
خبر يې؟ داؤد د صحرا نه پېغام وړُونکی رالېږلی دی چې زمونږ نېک ته سلام ووائی، خو هغۀ يې بې‌عزتی وکړه. ۱۵ خو
هغوئ زمونږ سره ډېر ښۀ وُو، هغوئ مونږ کله هم نۀ يُو تنګ کړی او مونږ به هر وخت د هغوئ سره په پټو کښې وُو او
زمونږ يو څيز هم نۀ دے پټ کړے شوے. ۱۶ هغوئ شپه او ورځ زمونږ حِفاظت کولو او چې کله هم مونږ د هغوئ سره

وُو نو هغوئ زمونږ د رَمو حِفاظت کولو. ۱۷ دا زمونږ د نېک او د هغهٔ د مکمل خاندان دپاره د تباهئ سبب جوړېدے شی.
هغه دومره بداخلاقه سړے دے چې د هيچا خبره به هم نۀ اوری.“ ۱۸ ابیجيل زر زر دوه سوه روټۍ راټولې کړې، دوه د
ميو نه ډکې مشکيزې، پينځۀ حلال شوی ګډان او لس کلو وريتې دانې، سل د کشمشو موټۍ او دوه سوه موټۍ د اوچو
اينځرو يې واخستل او په خروتو يې بار کړل. ۱۹ بيا هغې نوکرانو ته ووئيل، ”تاسو مخکښې ځئ او زۀ به په تاسو پسې
درځم.“ خو هغې خپل خاوند ته هيڅ هم ونۀ وئيل. ۲۰ هغې خپل خر د غرۀ په لمن کښې په تاو راتاو لاره باندې روان کړے
وو چې ناڅاپه هغه د داؤد او د هغهٔ د سړو سره مِلاو شوه چې د هغې طرف ته راروان وُو. ۲۱ داؤد دا سوچ کولو چې، ”ما
په دې صحرا کښې د دې کس د جائيداد حِفاظت ولې وکړو؟ د هغهٔ يو څيز مې هم ورکېدلو ته نۀ دے پرېښے او چې ما د
هغهٔ سره کوم مدد کړے دے نو د هغې بدله داسې راکوی. ۲۲ خُدائ پاک دې ما ووژنی کهٔ ما هغه ټول سړی د سحر نه
مخکښې ونۀ وژل.“ ۲۳ کله چې ابیجيل داؤد وليدو، نو هغه زر زر راکوزه شوه او خپل ځان يې په زمکه وغورزولو ۲۴ او
د داؤد په پښو کښې پرېوته او هغهٔ ته يې ووئيل، ”يواځې ما قصوروار وګڼه، خپلې وينځې له د خبرو کولو اجازت ورکړه او
چې ستا وينځه څۀ وئيل غواړی نو صاحِبه، هغې ته غوږ ونيسه. ۲۵ صاحِبه، د دې بېکاره سړی نابال خبره مۀ اوره. هغه
په رښتيا هم هغه شے دے لکه چې څنګه يې نامه ده، کم عقل. صاحِبه، کله چې ستا نوکران راورسېدل نو زۀ هلته نۀ وم.
۲۶ دا مالِک خُدائ وو چې هغهٔ د بدل اخستلو نه او تۀ يې د خپلو دشمنانو د وژلو نه ساتلے يې. او اوس زۀ تا ته په ژوندی
مالِک خُدائ قسم خورم چې ستا دشمنان او هر څوک چې تا ته نقصان رسوی هغوئ له به د نابال په شان سزا ورکړے
شی. ۲۷ نو اوس، چې ستا وينځې کومه تُحفه تا له راوړې ده هغه قبوله کړه او خپلو زلمو له يې ورکړه. ۲۸ صاحِبه، کهٔ
ما څۀ قصور کړے وی نو ما معاف کړه. مالِک خُدائ به ستا او ستا د بچو بادشاهی قائمه ساتی، ځکه چې زما نېک د
مالِک خُدائ دپاره جنګونه کوی، او چې تر کومې پورې تۀ ژوندے يې نو تۀ دې بد عمل ونۀ کړې. ۲۹ کهٔ څوک په تا باندې
حمله کوی او ستا د وژلو کوشش کوی، نو مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک به تا داسې بچ ساتی لکه چې څوک د قيمتی خزانې
حِفاظت کوی. او هغه به ستا دشمنان داسې وغورزوی لکه چې څوک په لينده کښې کاڼے لرې کوی. ۳۰ او کله چې مالِک
خُدائ هغه ټول ښۀ کارونه کړی وی لکه څنګه يې چې تا سره وعده کړې ده او تۀ يې د بنی اِسرائيلو مشر جوړ کړے يې،
۳۱ نو صاحِبه، تۀ به پښېمانه نۀ يې او نۀ به په زړۀ کښې خفه يې، چې بغېر د څۀ وجې نه دې خلق وژلی وی يا دې خپله
بدله اخستې وی. او کله چې مالِک خُدائ برکت درکړی، نو مِهربانی وکړه چې خپله خِدمت کوونکې هېره نۀ کړې.“ ۳۲
داؤد ابیجيل ته وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک صِفت دې وی چې هغهٔ نن تۀ زما سره مِلاوېدو له
راولېږلې. ۳۳ ستا د هوښيارتوب دپاره دې د خُدائ پاک شُکر وی او د هغې دپاره چې تا نن وکړل چې د وينې تويولو د
جرم او د خپل بدل اخستلو نه دې وساتلم. ۳۴ مالِک خُدائ زۀ تا ته د نقصان رسولو نه ساتلے يم. خو زۀ د بنی اِسرائيلو
په ژوندی خُدائ پاک قسم خورم کهٔ تۀ ما سره مِلاوېدو له زر زر نۀ وې راغلې، نو د سحر پورې به د نابال ټول سړی مړۀ
شوی وُو.“ ۳۵ بيا داؤد هغه څۀ قبول کړل چې هغې راوړی وُو او هغې ته يې وفرمائيل، ”په خېر سره واپس کور ته لاړه شه.
ما ستا خبره اورېدلې ده او ستا عرض مې منلے دے.“ ۳۶ ابیجيل واپس نابال له لاړه، هغه په کور کښې وو او داسې
روټۍ يې کړې وه چې د بادشاهانو سره سمون خوری. هغه په نشه کښې وو او ښۀ په سور کښې وو، نو هغې تر سحره پورې
هغهٔ ته هيڅ هم ونۀ وئيل. ۳۷ بيا کله چې د هغهٔ نه نشه لاړه، نو هغې ورته هر څۀ ووئيل. هغه فالج ووهلو او مکمل شل شو.
۳۸ تقريباً لس ورځې وروستو مالِک خُدائ نابال ووهلو او مړ شو. ۳۹ کله چې داؤد خبر شو چې نابال مړ شو، نو هغهٔ
وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی. هغهٔ د نابال نه زما د بېعزتۍ بدله اخستې ده او زۀ يعنې خپل خِدمت
کوونکے يې د غلط کار نه ساتلے يم. مالِک خُدائ نابال له د هغهٔ د بدعملۍ سزا ورکړې ده.“ بيا داؤد ابیجيل له خبر
ورولېږلو چې زما سره وادهٔ وکړه. ۴۰ د هغهٔ نوکران په کرمل کښې هغې له ورغلل او ورته يې ووئيل، ”داؤد مونږ رالېږلی
يُو چې تا بوځُو او د هغهٔ ښځه شې.“ ۴۱ ابیجيل سر زمکې ته ټيټ کړو او وې وئيل، ”زۀ د هغهٔ وينځه يم، زۀ د هغهٔ د

نوکرانو د پښو وينځلو دپاره تياره يم.“ (۴۲) هغه زر زر پاڅېده او په خر سوره شوه. پينځۀ نوکرانې ورسره وې، هغه د داؤد د
نوکرانو سره لاړه او د هغۀ ښځه شوه. (۴۳) داؤد د يزرعيل اخينوعم هم وادۀ کړې وه او دواړه يې ښځې شوې. (۴۴) په دې
دوران کښې، د داؤد چې کومه ښځه وه او د ساؤل لور وه، ساؤل هغه د داؤد نه خلاصه کړه او د ليس زوئ فلطى له
ورکړه. فلطى د جليم د ښار وو.

د حضرت داؤد د ساؤل ژوند بيا بچ کول

۲۶ (۱) بيا د زيف يو څو سړى په جبعه کښې ساؤل له راغلل او ورته يې ووئيل چې، ”داؤد د يشيمون صحرا په غاړه د
حکيله په غرۀ باندې پټ دے.“ (۲) نو ساؤل سمدستى د درېو زرو ښو بنى اِسرائيلو فوجيانو سره د زيف صحرا ته لاړو چې
داؤد ولټوى، (۳) او د لارې په غاړه د حکيله په غرۀ باندې يې خېمې ولګولې. داؤد تر اوسه پورې په هغه صحرا کښې وو او
کله چې هغه خبر شو چې ساؤل د هغۀ لټولو له راغلے دے، (۴) هغۀ جاسوسان ولېږل او دا يې معلوم کړل چې ساؤل په
رښتيا هلته دے. (۵) نو هغه راووتلو او هم هغه ځائ ته راغلو چرته چې د ساؤل او د ساؤل د لښکر مشر د نير زوئ ابنير
ملاست وو. ساؤل په کېمپ کښې دننه څملاستو او د هغۀ سرو ګېرچاپېره خېمې ولګولې. (۶) بيا داؤد د اخيمُلک حِتى او د
يوآب ورور ابيشى (د دوئ مور ضرویاه وه) نه تپوس وکړو، ”په تاسو دواړو کښې به کوم يو ما سره د ساؤل کېمپ ته لاړ
شى؟“ ابيشى ورته په جواب کښې ووئيل، ”زۀ به درسره لاړ شم.“ (۷) نو په هغه شپه داؤد او ابيشے د ساؤل خېمو ته ننوتل
او وې ليدل چې ساؤل د کېمپ په مينځ کښې ملاست وو او د هغۀ نېزه د هغۀ د سر سره نزدې په زمکه کښې ښخه وه. ابنير
او فوجيان د هغۀ نه ګېرچاپېره ملاست وُو. (۸) ابيشى داؤد ته ووئيل چې، ”خُدائ پاک تا له خپل دشمن نن په لاس کښې
درکړے دے. اوس ما له اجازت راکړه چې هم د هغۀ خپله نېزه ترې نه په بل مخ بوتۀ ويسام او صِرف په يو غرب سره به
يې داسې کړم چې د زمکې نه به پاڅېدلے نۀ شى، د دويم ځل وهلو حاجت به يې هم راته نۀ پېښېږى.“ (۹) خو داؤد ورته
وفرمائيل، ”تۀ هغه مۀ وژنه. بې‌شکه مالِک خُدائ به هغه چا له سزا ورکوى چې څوک هم د هغۀ خوښ کړے شوى بادشاه
ته نقصان رسوى.“ (۱۰) داؤد وفرمائيل، ”ما ته پته ده چې مالِک خُدائ به په خپله ساؤل مړ کوى، کۀ هغه په خپل مرګ مړ
شى او يا کۀ په جنګ کښې مړ شى. (۱۱) مالِک خُدائ دې نۀ کړى چې هغه چا له د نقصان رسولو کوشش وکړم څوک چې
مالِک خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. راځئ چې د هغۀ نېزه او د اوبو منګے راواخلو او لاړ شُو.“ (۱۲) نو داؤد نېزه او د
اوبو منګے واخستلو چې د ساؤل د سر سره نزدې پراتۀ وو او هغه او ابيشے لاړل. هيچا دا ونۀ ليدل او نۀ ورته پته ولګېده
چې څۀ وشول او نۀ څوک پاڅېدل، هغوئ ټول په خوږ خوب اودۀ وُو، ځکه چې مالِک خُدائ په هغه ټولو باندې درون
خوب راولېږلے وو. (۱۳) بيا داؤد د وادۍ نه واوړېدو او د بل غر سر ته لاړو، کوم ځائ چې لږ لرې وو او د خطرې نه بهر
وو، (۱۴) او د ساؤل فوجيانو او ابنير ته يې چغه ووهله، ”ابنيره، تۀ زما آواز اورې؟“ ابنير تپوس وکړو، ”دا چغې څوک وهى
چې بادشاه راپاڅوى؟“ (۱۵) داؤد ورته وفرمائيل، ”ابنيره، په بنى اِسرائيلو کښې ستا په شان تکړه سړے څوک شته؟ نو تۀ
خپل نيک يعنې بادشاه ولې نۀ بچ کوې؟ دا اوس اوس څوک خېمو ته لاړل چې ستا نيک ووژنى. (۱۶) ابنيره، تۀ په خپله ذمه
وارۍ کښې ناکام شوې. زۀ په ژوندى مالِک خُدائ قسم خورم چې تاسو ټول د مرګ لائق يئ، ځکه چې تاسو خپل نيک بچ
نۀ کړو، کوم چې مالِک خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. د بادشاه نېزه چرته ده؟ د اوبو منګے چرته دے چې د هغۀ د سر
سره وو؟“ (۱۷) ساؤل د داؤد آواز وپېژندو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”داؤده، دا تۀ يې زما زويه؟“ داؤد ورته وفرمائيل، ”آو،
بادشاه سلامت دا زۀ يم.“ (۱۸) او هغۀ دا هم وفرمائيل، ”زما نيک تر اوسه پورې په خپل خِدمت کوونکى پسې ولې ګرځى؟
ما څۀ کړى دى؟ ما کوم جرم کړے دے؟ (۱۹) بادشاه سلامت، زۀ چې څۀ وئيل غواړم نو هغه واوره. کۀ دا مالِک خُدائ

وی چې تهٔ يې زما خِلاف کړې، نو يوه نذرانه چې هغهٔ ته پېش شی نو کېدے شی چې د هغهٔ فېصله بدله شی، خو کهٔ دا
انسان کړی وی، نو په هغوئ دې د مالِک خُدائ لعنت راشی. ځکه چې هغوئ زهٔ د مالِک خُدائ د مُلک نه وشړلم او راته يې
ووئيل چې د پردو معبودانو عبادت کوه. (۲۰) زما وينه دې د مالِک خُدائ نه لرې په پردی خاوره نهٔ توئيږی. د بنی اِسرائيلو
بادشاه دې صِرف د يوې وړوکې د لټولو دپاره ولې راشی، لکه څوک چې په غرونو کښې د زرکې ښکار کوی؟" (۲۱) ساؤل
ورته ووئيل، "ما گناه کړې ده. زما زويه، داؤده. واپس راشه، زهٔ به تا ته نقصان نهٔ دررسوم، ځکه چې تا نن زما ژوند بچ
کړو. زهٔ کم عقل وم، ما يو بد عمل کړے دے." (۲۲) داؤد ورته وفرمائيل، "بادشاه سلامت، ستا نېزه دا ده. ستا يو سړے
دې راشی او دا دې واخلی. (۲۳) مالِک خُدائ هغه چا له اجر ورکوی چې څوک وفادار او رښتونی وی. نن هغهٔ ما له تهٔ په
لاس کښې راکړې، خو ما تا ته نقصان ونهٔ رسولو، څوک چې مالِک خُدائ بادشاه جوړ کړے دے. (۲۴) لکه څنگه چې نن
ما ستا ژوند بچ کړے دے، نو مالِک خُدائ دې هم هغه شان زما سره هم وکړی او چې د ټولو تکليفونو نه مې خلاص
کړی." (۲۵) ساؤل داؤد ته ووئيل، "زما زويه، خُدائ پاک دې تا له برکت درکړی. تهٔ به په هر کار کښې کامياب يې." نو داؤد
په خپله مخه لاړو او ساؤل کور ته واپس شو.

د حضرت داؤد په فلستيانو کښې پناه اخستل

۲۷ (۱) خو داؤد د خپل ځان سره وفرمائيل، "په نن سبا کښې به ما ساؤل ووژنی. زما دپاره ښهٔ خبره دا ده چې د
فلستی علاقې ته وتښتم. نو ساؤل به د بنی اِسرائيل په مُلک کښې زما لټول پرېږدی او زهٔ به بچ شم." (۲) نو داؤد او د هغهٔ
شپږ سوه سړی د جات بادشاه د معوک زوئ اکيس مُلک ته لاړل. (۳) داؤد او د هغهٔ سړی سره د خپلو کورَنو هلته په
جات کښې دېره شول. د داؤد سره خپلې دوه ښځې وې، د يزرعيل اخينوعم او د نابال کونډه ابی‌جيل چې د کرمل وه. (۴)
کله چې ساؤل خبر شو چې داؤد جات ته تښتېدلے دے، نو ساؤل د هغهٔ لټول پرېښودل. (۵) داؤد اکيس ته وفرمائيل، "کهٔ
تهٔ زما سره ښېگړه کول غواړې نو ما له اجازت راکړه چې په يو وړوکی ښار کښې اوسېږم. صاحِبه، زما دپاره دا ضروری
نهٔ ده چې زهٔ تا سره په شاهی ښار کښې اوسېږم." (۶) نو اکيس هغهٔ له د صِقلاج ښار ورکړو، نو په دې وجه د صِقلاج ښار
تر ننه پورې د يهوداه د بادشاهانو دے. (۷) داؤد په فلستی مُلک کښې شپاړس مياشتې اوسېدو. (۸) په هغه وخت کښې
داؤد او د هغهٔ سړو په جسوريانو، جرزيانو، عماليقيانو باندې حملې کولې، چې هغوئ د ډېر وخت نه په هغه علاقه کښې
اوسېدل. هغهٔ به تر شور او لاندې مِصر پورې حملې کولې. (۹) ټول سړی او ښځې به يې وژلې او د هغوئ گډې، خاروی،
خرهٔ، اوښان او کپړې به يې ترې نه هم وړلې. بيا به واپس اکيس له راتلو. (۱۰) اکيس به د هغهٔ نه تپوس کولو، "دا ځل تهٔ په
کوم ځائ حملې کولو له تلے وې؟" نو داؤد به ورته فرمائيل چې زهٔ د يهوداه جنوبی حِصې يا د يرحمئيل قبيلې علاقې ته، يا
هغې علاقې ته تلے وم چرته چې قينيان اوسېدل. (۱۱) داؤد به هر څوک نر او ښځې وژل او هيڅ څوک به جات ته نهٔ شُو
تلے چې هغه يې خبر کړے وے چې هغهٔ او د هغهٔ سړو څهٔ کړی دی. کله چې هغه په فلستی مُلک کښې اوسېدو نو داؤد به
هر وخت هم دغه شان کول. (۱۲) خو اکيس په داؤد اعتبار کولو او د خپل ځان سره يې ووئيل، "د هغهٔ خلق بنی اِسرائيليان
د هغهٔ نه دومره نفرت کوی چې هغه به ټول عُمر زما خِدمت کوی."

۲۸ (۱) څهٔ موده وروستو، فلستيانو خپل فوجيان راغونډ کړل چې د بنی اِسرائيلو سره جنگ وکړی او اکيس داؤد ته
ووئيل، "تا ته دا پته ده چې تهٔ او ستا سړی به زما دپاره جنگېږئ." (۲) داؤد ورته وفرمائيل، "دا رښتيا دی، زهٔ ستا خِدمت
کوونکے يم او تهٔ به په خپله وگورې چې زهٔ څهٔ کوم." اکيس ورته ووئيل، "ټيک ده. زهٔ به تا د ټول عُمر دپاره خپل حِفاظت

کوونکے محافظ جوړ کړم.“

د ساؤل د جادوګرو سره مشوره کول

۳ نو سموئيل مړ شوے وو او ټولو بنى اِسرائيلو په هغهٔ ژړا کړې وه او د هغهٔ په خپل ښار راما کښې يې ښخ کړے وو. او
ساؤل د اِسرائيل مُلک نه کوډګر او جادوګر شړلى وُو. ۴ فلستى فوجيان راغونډ شول او د شونيم ښار سره يې نزدې
خېمې ولګولې، ساؤل بنى اِسرائيليان راغونډ کړل او د جِلبوعه په غرهٔ يې خېمې ولګولې. ۵ چې ساؤل د فلستيانو لښکر
وليدو، نو هغه د يرې نه ولړزېدو، ۶ نو هغهٔ د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو چې څهٔ وکړم. خو مالِک خُدائ بېخى جواب
ورنهٔ کړو، نهٔ د خوبونو په ذريعه، نهٔ د اُوريم او تميم استعمالولو او نهٔ د پېغمبرانو په ذريعه. ۷ نو ساؤل خپلو آفسرانو له
حُکم ورکړو، ”يوه کوډګره ښځه ولټوئ چې د مړو د روحونو سره مشورې کوى او زهٔ به ورشم او مشوره به ورسره وکړم.“
هغوئ جواب ورکړو، ”په عين دور کښې يوه داسې ښځه شته.“ ۸ نو ساؤل خپل ځان بدل کړو، هغهٔ د شاهى جامو په
ځائ عامې جامې واغوستلې او د تيارې نه پس هغه د خپلو دوو سړو سره هغه ښځې له مِلاوېدو له لاړو. هغهٔ ورته ووئيل،
”زما دپاره د روحونو سره مشوره وکړه او ما ته ووايه چې څهٔ کيږى. د هغه سړى روح راوغواړه چې زهٔ يې نوم اخلم.“ ۹
ښځې جواب ورکړو، ”تا ته ښهٔ پته ده چې ساؤل څهٔ کړى دى هغهٔ څنګه کوډګر او جادوګر د مُلک نه وشړل. نو بيا تهٔ ولې
زما د ګېرولو کوشش کوې او ما وژل غواړې؟“ ۱۰ بيا ساؤل قسم وخوړو او ورته يې ووئيل، ”زهٔ د ژوندى مالِک خُدائ په
نوم دا لوظ کوم چې د داسې کولو په وجه به تا ته سزا نهٔ ملاوېږى.“ ۱۱ ښځې ترې نه تپوس وکړو، ”زهٔ ستا دپاره د چا
روح راوغواړم؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”د سموئيل.“ ۱۲ کله چې ښځې سموئيل وليدو نو هغې چغه کړه او ساؤل ته يې
ووئيل، ”تا زهٔ ولې دوکه کړم؟ تهٔ ساؤل بادشاه يې.“ ۱۳ بادشاه هغې ته ووئيل، ”مهٔ يرېږه، تهٔ څهٔ ګورې؟“ هغې ورته په
جواب کښې ووئيل، ”زهٔ يو روح وينم چې د زمکې نه راوځى.“ ۱۴ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”هغه د چا په شان دے؟“ هغې
ورته ووئيل، ”يو بوډا سړے راروان دے او چُوغه يې اغوستې ده.“ نو ساؤل ته پته ولګېده چې دا سموئيل دے او هغه د
عزت نه زمکې ته ټيټ شو. ۱۵ سموئيل، ساؤل ته وفرمائيل، ”تا ما له تکليف ولې راکړو؟ تا زهٔ واپس ولې راوستلم؟“ ساؤل
ورته ووئيل، ”زهٔ په لوئ تکليف کښې يم. فلستيان زما سره په جنګ دى او خُدائ پاک زهٔ پرېښے يم. هغهٔ ما له نور جواب
نهٔ راکولو، نهٔ د پېغمبرانو په ذريعه او نهٔ د خوبونو په ذريعه. نو ما تهٔ راوغوښتلې، دا د دې دپاره چې ما ته ووائې چې زهٔ څهٔ
وکړم.“ ۱۶ سموئيل ورته وفرمائيل، ”چې مالِک خُدائ پرېښے يې او هغه ستا دشمن شوے دے نو زهٔ دې ولې
راوغوښتلم؟ ۱۷ مالِک خُدائ تا سره هغه څهٔ کړى دى چې هغهٔ زما په ذريعه تا ته فرمائيلى وُو. هغهٔ ستا نه بادشاهى
اخستې ده او داؤد له يې ورکړې ده. ۱۸ تا د مالِک خُدائ د حُکم نافرمانى کړې ده ځکه چې تا عماليقيان او د هغوئ هر
څهٔ تباه نهٔ کړل. نو نن دا ځکه مالِک خُدائ تا سره داسې کوى. ۱۹ هغه به تا او بنى اِسرائيليان فلستيانو له په لاس کښې
ورکړى. سبا به تهٔ او ستا زامن ما سره شريک شئ او مالِک خُدائ به د بنى اِسرائيلو لښکر هم فلستيانو له په لاس کښې
ورکړى.“ ۲۰ ساؤل ناڅاپه راپرېوتو او په زمکه باندې اوږد اوږد وغزېدو، چې سموئيل څهٔ فرمائيلى وُو نو د هغې په وجه
ويرېدو. هغه کمزورے وو، ځکه چې هغهٔ ټوله ورځ او ټوله شپه هيڅ هم نهٔ وُو خوړلى. ۲۱ هغه ښځه ساؤل له ورغله او وې
ليدل چې هغه يرېدلے وو، نو هغې ورته ووئيل، ”صاحِبه، تا چې څهٔ وئيلى دى د هغې په وجه ما خپل ژوند په خطره کښې
واچولو. ۲۲ نو اوس ستا وار دے چې زما خبرې ته غوږ ونيسې. زهٔ به ستا دپاره لږ خوراک تيار کړم. تهٔ خامخا څهٔ
وخوره چې د سفر کولو جوګه شې.“ ۲۳ ساؤل اِنکار وکړو او وې وئيل چې هيڅ به هم نهٔ خورم. خو د هغهٔ آفسرانو هم
ورته ووئيل چې څهٔ وخوره. آخر هغهٔ د هغوئ خبره ومنله او د زمکې نه پاڅېدو او په کټ کښې کښېناستو. ۲۴ هغه ښځې
زر يو سخے حلال کړو کوم چې هغې ښهٔ څورب کړے وو. بيا هغې لږ اوړهٔ واخستل، تيار يې کړل او پتيره روټۍ يې ترې نه

پخه کړه. ۲۵ هغې خوراک د ساؤل او د هغهٔ د آفسرانو په وړاندې کېښودو او هغوئ وخوړو. او هغوئ هم په هغه شپه لاړل.

د فلستيانو حضرت داؤد نامنظوره کول

۲۹ ۱ فلستيانو خپل ټول فوجيان افيق ته راغونډ کړل او بنی اِسرائيلو په يزرعيل کښې د چينې سره خېمې ولګولې. ۲
پينځهٔ فلستی بادشاهان د خپلو سووونو او زرګونو سرو د ډلو سره لاړل، داؤد او د هغهٔ سړی د اکيس بادشاه سره شا ته
روان وُو. ۳ فلستی مشرانو هغوئ وليدل او تپوس يې وکړو، "دا عبرانيان دلته څهٔ کوی؟" اکيس ورته ووئيل چې، "دا داؤد
دے چې د بنی اِسرائيلو د بادشاه ساؤل يو آفسر دے. اوس هغه زما سره د ډېر وخت نه دے. د کومې ورځې نه چې هغه ما
له راغلے دے نو هغهٔ داسې يو کار هم نهٔ دے کړے چې زهٔ يې يوه غلطی راوياسم." ۴ خو فلستی مشران اکيس ته په
غصه وُو او هغهٔ ته يې ووئيل، "دا کس واپس هغه ښار ته ولېږه کوم چې تا ورکړے دے. هغه مهٔ پرېږده چې مونږ سره
جنګ له لاړ شی، کېدے شی چې هغه په جنګ کښې زمونږ خِلاف شی. په دې کښې څهٔ شک نشته چې هغه به د خپل نېک
خوشحالولو دپاره زمونږ د سړو سرونه قلم کړی. ۵ آخر دا هم هغه داؤد دے، چې د هغهٔ په حقله ښځې په ګډېدو کښې
سندره وئيلې چې ساؤل زرګونه وژلی دی، خو داؤد يو په لس د هغې نه زيات وژلی دی." ۶ اکيس داؤد راوغوښتلو او
ورته يې ووئيل، "زهٔ په ژوندی مالِک خُدائ قسم کوم چې تهٔ زما وفادار يې، او زهٔ به خوشحاله وم چې تهٔ ما سره تلے وې
او په دې جنګ کښې دې زما ملګرتيا کړے وے. تهٔ چې د کومې ورځې نه ما له راغلے يې ما په تا کښې هيڅ غلطی نهٔ ده
موندلې. خو هغه نور بادشاهان تا نهٔ منی. ۷ نو په خير سره واپس کور ته لاړ شه او داسې يو کار هم مهٔ کوه چې هغوئ
پرې خفه شی." ۸ داؤد جواب ورکړو، "صاحِبه، ما څهٔ بد کړی دی؟ کهٔ داسې وی لکه چې تا ووئيل چې د کومې ورځې
نه ما ستا خِدمت شروع کړے دے او تا په ما کښې هيڅ غلطی نهٔ وی موندلې، نو ما له تا سره تلل ولې نهٔ دی په کار، چې تهٔ
زما نېک او بادشاه يې، د دې دپاره چې زهٔ ستا د دشمنانو سره جنګ وکړم؟" ۹ اکيس ورته ووئيل، "زهٔ دا منم، زهٔ تا د
خُدائ پاک د فرښتې په شان وفادار ګڼم. خو هغه نورو بادشاهانو وئيلی دی چې تهٔ زمونږ سره جنګ له نهٔ شې تلے. ۱۰ نو
داؤده، تاسو ټول چا چې ساؤل پرېښے دے او ما له راغلی يئ، سبا سحر وختی پاڅئ او چې څنګه رڼا شی نو لاړ شئ."
۱۱ نو داؤد او د هغهٔ سړی په ورپسې ورځ سحر وختی روان شول چې فلستی مُلک ته واپس لاړ شی او فلستيان يزرعيل ته
لاړل.

د عماليقيانو خِلاف جنګ

۳۰ ۱ نو درېِ ورځې پس داؤد او د هغهٔ سړی صِقلاج ته راورسېدل او پته ورته ولګېده چې عماليقيانو د يهوداه جنوبی
علاقه نيولې ده او په صِقلاج يې حمله کړې ده. هغوئ ښار سوزولے وو ۲ او ټولې زنانه او ټول ماشومان نيولی وُو،
هغوئ څوک وژلی نهٔ وُو، خو چې کله تلل نو ټول يې د ځان سره بوتلل. ۳ کله چې داؤد او د هغهٔ سړی راورسېدل، نو
هغوئ ته پته ولګېده چې ښار سوزولے شوے وو او د هغوئ ښځې، زامن او لوڼه بوتلے شوی وُو. ۴ داؤد او د هغهٔ سړو
ژړا شروع کړه او تر هغې پورې يې نهٔ بس کوله چې د هغوئ د ژړا زور ختم شو. ۵ د داؤد دوه ښځې، اخينوعم او ابیجيل
هم بوتلے شوې وې. ۶ داؤد اوس په سخته خطره کښې وو، ځکه چې د هغهٔ ټول سړی د خپلو بچو په وجه سخت غصه
وُو او هغوئ هغه سنګسارول غوښتل، خو مالِک خُدائ د داؤد خُدائ پاک د هغهٔ ايمان مضبوط کړو. ۷ داؤد د اخيمُلک
زوئ ابياتار اِمام ته وفرمائيل، "پېش بند ما له راوړه." نو ابياتار ورله پېش بند وروړو. ۸ داؤد د مالِک خُدائ نه تپوس

وکړو، ”زهٔ د هغوئ په فوجيانو پسې لاړ شم څهٔ؟ زهٔ به هغوئ ته وروروسېږم؟“ نو هغهٔ جواب ورکړو، ”ورپسې لاړ شه، تهٔ به
ورورسېږې او قېديان به ترې نه خلاص کړې.“ (۹) نو داؤد او د هغهٔ شپږ سوه سړی روان شول او چې هغوئ د بسور ولې
ته ورسېدل، نو څهٔ هلته پاتې شول. (۱۰) داؤد د څلورو سوو سړو سره په خپله مخه روان وو، هغه نور دوه سوه سړی ډېر
زيات ستړی وُو چې د ولې نه نهٔ شُو اوړېدلے نو هغوئ وروستو پاتې شول. (۱۱) د داؤد سړو په هغه مُلک کښې يو مِصرے
زلمے وليدو او داؤد له يې راوستو. هغوئ ورله څهٔ خوراک او اوبهٔ ورکړې، (۱۲) څهٔ اوچ اينځر او دوه موټی کشمش يې هم
ورله ورکړل. کله چې هغهٔ خوراک وکړو، نو هغه بيا تکړه شو، د هغهٔ سره پوره درې ورځې د خوراک څښاک هيڅ هم نهٔ
وُو. (۱۳) داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”ستا نېک څوک دے او تهٔ د کوم ځائ يې؟“ هغهٔ ورته ووئيل، ”زهٔ د مِصر يم او د يو
عماليقی غلام يم. زما نېک زهٔ درې ورځې مخکښې د ځان نه شاته پرېښے يم ځکه چې زهٔ بيمار وم. (۱۴) مونږ د يهوداه په
جنوبی حِصه کښې د چِريتيانو علاقه او د کالب د قبيلې په علاقه باندې حمله کړې وه او صِقلاج مو سوزولے وو.“ (۱۵)
داؤد ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ به ما د هغه لښکر پورې بوځې؟“ هغهٔ ورته ووئيل، ”کهٔ تهٔ ما سره د خُدائ پاک په نوم وعده
وکړې چې تهٔ به ما نهٔ وژنې او نهٔ به مې خپل نېک ته حواله کوې نو زهٔ به تا بوځم.“ (۱۶) نو داؤد يې ورله بوتلو. هغه فوجيان
په هر ځائ کښې خوارهٔ وارهٔ وُو، خوراک څښاک يې کولو او د بې‌شمېره مالِ غنيمت خوشحالی يې کوله، چې هغوئ د
فلستيانو او يهوداه په مُلک کښې نيولے وو. (۱۷) په ورپسې ورځ سحر وختی داؤد په هغوئ حمله وکړه او تر ماښامه پورې
يې ورسره جنګ وکړو. د څلورو سوو زلمو نه بغېر چې هغوئ په اوښانو سوارهٔ او لړې وُو، بل يو کس هم ونهٔ تښتېدو. (۱۸)
داؤد سره د خپلو دوو ښځو هغه هر يو کس او هر يو څيز بچ کړو چې عماليقيانو وړی وُو، (۱۹) يو څيز هم ورک نهٔ شو کهٔ
هغه وړوکے وو يا غټ. داؤد ته د خپلو ټولو سړو زامن او لوڼه واپس مِلاو شول او هغه ټول مالِ غنيمت هم، کوم چې
عماليقيانو وړے وو. (۲۰) هغهٔ ټولې ګډې او څاروی واپس واخستل، د هغهٔ سړو ټول څاروی د هغوئ په مخکښې روان کړل
او هغوئ او وئيل چې، ”دا د داؤد مالِ غنيمت دے.“ (۲۱) نو داؤد هغه دوو سوو سړو له واپس لاړو چې هغوئ ډېر کمزوری
شوی وُو او د تلو نهٔ وُو او د بسور ولې سره وروستو پاتې وُو. هغوئ د داؤد او د هغهٔ سړو سره مِلاوېدو دپاره وړاندې
راغلل، داؤد هغوئ له ورَغلو او هغوئ ته يې تود هرکلے ووئيلو. (۲۲) خو څهٔ خرابو او بې‌کاره سړو ووئيل کوم چې د داؤد
سره تلی وُو، ”هغوئ مونږ سره لا نهٔ ړل، نو مونږ به هغوئ له د مالِ غنيمت نه څهٔ نهٔ ورکوو. هغوئ دې خپلې ښځې او بچې
ځان سره کړی او په خپله مخه دې ځی.“ (۲۳) خو داؤد ورته وفرمائيل، ”زما ورونړو، مالِک خُدائ چې مونږ له څهٔ راکړی
دی نو په هغې کښې شومتوب مهٔ کوئ، هغهٔ زمونږ حِفاظت وکړو او په لښکر باندې يې فتح راکړه. (۲۴) چې تاسو څهٔ وايئ
نو هغې ته هيڅ څوک هم نهٔ راضی کېږی. هر څهٔ به داسې تقسيمېږی، هر څوک چې وروستو د سامان سره پاتې وی نو هغهٔ
ته به هم دومره حِصه ملاوېږی چې څومره هغه کسان اخلی چې جنګ له تلی وی.“ (۲۵) داؤد دا قانون جوړ کړو او دا تر
نن ورځې پورې په بنی اِسرائيلو کښې منلے شی. (۲۶) کله چې داؤد صِقلاج ته راواپس شو، نو هغهٔ خپلو ملګرو له په مالِ
غنيمت کښې د دې پېغام سره برخه ولېږله چې هغوئ د يهوداه مشران وُو، ”دا ستاسو دپاره په هغه مالِ غنيمت کښې تُحفه
ده چې مونږ د مالِک خُدائ د دشمنانو نه اخستے دے.“ (۲۷) هغهٔ دا تُحفه د بيت‌ايل خلقو، د يهوداه په جنوبی حِصه کښې د
راما خلقو له او د يتير په ښارونو کښې خلقو له ولېږله، (۲۸) ورسره د عروعير، سِفموت، استموع، (۲۹) رَکل، د يرحمئيل او
د قينی ښارونو له، (۳۰) او د حُرمه، د بورعسان، او د عتاک د ښارونو خلقو له، (۳۱) او د حبرون. هغهٔ دا هغه ټولو ځايونو
ته ولېږله چرته چې دے او د هغهٔ سړی ګرځېدلی وُو.

د ساؤل او د هغهٔ د زامنو مرګ

۳۱
١ فلستیانو د جِلبوعه په غرۀ د بنی اِسرائیلو خِلاف جنګ وکړو. د بنی اِسرائیلو فوجیان د فلستیانو نه وتښتېدل او د
بنی اِسرائیلو ډېر کسان مړۀ شول. ٢ خو فلستیان ساؤل ته نزدې وروړسېدل او د ساؤل درې زامن يې ووژل، یونتن،
ابینداب او مُلکیشوَع. ٣ د ساؤل نه ګېرچاپېره جنګ ډېر سخت وو او هغه په خپله د دشمن په غشو باندې لګېدلے وو او
سخت زخمی وو. ٤ هغۀ وسله وړُونکی زلمی ته ووئیل، ”خپله تُوره راوباسه او ما ووژنه، چې دا ناسنته فلستیان ما په
تُوره ونۀ وهی او په عذاب مې نۀ کړی.“ خو هغه زلمے د داسې کولو په وجه سخت یرېدو. نو ساؤل خپله تُوره واخستله او
خپل ځان يې پرې وروغورزولو. ٥ هغه زلمی ته پته ولګېده چې ساؤل مړ شو، نو هغۀ خپل ځان په خپله تُوره
وروغورزولو او د ساؤل په څنګ کښې مړ شو. ٦ نو داسې ساؤل، د هغۀ درې زامن او هغه زلمے مړ شو، په هغه ورځ
باندې د ساؤل ټول سړی مړۀ شول. ٧ کله چې د یزرعیل او د اُردن د سیند نمرخاتۀ بل طرف ته بنی اِسرائیلیان خبر شول
چې د بنی اِسرائیلو لښکر تښتېدلے دے او ساؤل او د هغۀ زامن وژلے شوی دی، نو هغوئ خپل ښارونه پرېښودل او
وتښتېدل. نو فلستیان راغلل او دا ښارونه يې ونیول. ٨ په وربسې ورځ باندې فلستیان د لاشونو لوټ کولو دپاره لاړل او
هغوئ د ساؤل او د هغۀ د درېو زامنو لاشونه ولیدل چې د جِلبوعه په غرۀ باندې پراتۀ وُو. ٩ هغوئ د ساؤل سر پرې کړو
او زغره يې ترې نه لرې کړه او ټول فلستیان ته يې پېغام وړُونکی ولېږل چې خپلو بُتخانو او د هغوئ خلقو ته دا زېرے
ورسوی. ١٠ بیا هغوئ د هغۀ وسلې د عستارات په بُتخانه واچولې او هغوئ د هغۀ لاش د بیتشان ښار په دېوال پورې په
مېخونو ټک وهلو. ١١ کله چې په جِلعاد کښې د یبیس خلق خبر شول چې فلستیانو د ساؤل سره څۀ کړی دی، ١٢ نو ښۀ
بهادر سړی ووتل او ټوله شپه يې بیتشان ته مزل وکړو. هغوئ د ساؤل او د هغۀ د زامنو لاشونه د ښار دېوال نه راکوز کړل
او واپس يې یبیس ته یوړل او هلته يې وسوزول. ١٣ بیا هغوئ هډُوکی یوړل او په ښار کښې يې د غز د ونې لاندې ښخ کړل
او اووۀ ورځې هغوئ روژه ونیوله.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹